

[8th April 1960]

IV.—ANNOUNCEMENT *RE*: THE MADRAS COINAGE (ALTERATION OF REFERENCES) BILL, 1960.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the introduction in the Legislative Assembly of the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS COINAGE (ALTERATION OF REFERENCES) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“that leave be granted for the introduction of the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960”.

MR. SPEAKER: The question is—

“that leave be granted for the introduction of the Madras Coinage (Alteration of References) Bill^a, 1960”.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1960-61—*cont.*

MR. SPEAKER: We shall now take up the voting of Demands for Grants for the year 1960-61. There are two Demands—Demand No. XXII—Industries and Cinchona and Demand No. XL—Capital Outlay on Industrial Development. The time allotted is four hours.

DEMAND XXII—INDUSTRIES AND CINCHONA.

DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,35,24,100 under Demand XXII—Industries and Cinchona”.

On the recommendation of the Governor, I move—

“that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development.”

MR. SPEAKER: May I make a suggestion? I would ask the cut motions to be moved. Then the Hon. Minister may speak.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.—

“that the allotment of Rs. 2,35,24,100 under Demand XXII—Industries and Cinchona—be reduced by Rs. 100”.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

“that the allotment of Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100”.

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

8th April 1960]

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்ய பட்ஜெட் விவாதத்தில் அதிகமாகப் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசப்படுவதும், கேள்வி நேரத்தில் அதிகப்படியான கேள்விகள் கேட்கப்படுவதும் இந்தத் தொழில் இலாகாவைப் பற்றித்தான். முன்பு எல்லாம் விவசாயத்தைப் பற்றித்தான் பெருவாரியாக ராஜ்ய சட்டசபைகளில் விவாதம் நடப்பது வழக்கம். இன்றைக்கு அந்த நிலைமை மாறி ராஜ்ய சட்டசபைகளில், அதிலும் முக்கியமாக சென்னை ராஜ்ய நமது சட்டசபையில் அதிகமாக தொழில் இலாகா சம்பந்தமாக அதிகமாக கேள்விகள் போடுவதும், இது சம்பந்தப்பட்ட விவாதங்களில் கலந்து கொள்வதும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மாறுதலுக்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலத்தில் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து சர்க்காருடைய அறிக்கையாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்ற புத்தகத்தில் 75-வது பக்கத்திலிருந்து 116-வது பக்கம் முடிய விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு ரெவ்யூ ஒன்று அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு விவாதம் நடக்கின்ற காலத்தில் இதை மேற்கொண்டு தொகுத்து ஜில்லாவாரியாக விவரங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த முறையில் ரெவ்யூ ஸ்பெசிமெண்ட்” என்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு துறையிலும் என்ன செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பவைகளை எல்லாம் அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் முன்னுரையாக அதிகம் சொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை. ஒரு சில விவரங்களை மட்டும் இதில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். 1959-60-ம் ஆண்டில் மட்டும் சென்னை ராஜ்யத்தில், 100 தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக நியமித்து வேலை நடந்துவரக்கூடிய தொழில்கள் முப்பது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு 1959-60 ஆண்டில்மட்டும் பத்திலிருந்து ஐம்பது தொழிலாளர்களை நியமித்து நடத்தக்கூடிய தொழில்கள் 276 ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பெரிய தொழில்களை நடத்த வேண்டும் என்றுள்ள முறையில் புதிதாக திருச்செந்தூரில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சக்கிரமாகவே இந்த வேலை தொடங்கப்பட இருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு நூற்பு ஆலைக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற சந்தோஷச் செய்தியையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பந்தமாக நாம் தொடங்கியிருக்கக்கூடிய மூன்று ஆலைகளும் நடப்பு ஆண்டில் உற்பத்திக்கு வந்துவிடும். ஜென் மாதத்திலேயே அவர்கள் டிரெய்ல் ரன் அதாவது வெள்ளோட்டம் என்று சொல்வார்கள்—பார்த்துவிட முடியும். புதிதாக அமைக்க வேண்டியசர்க்கரை ஆலைகளைப் பொருத்த வரையில் நாமக்கல், பென்னடம், லாஸ்குடி ஆகிய மூன்று இடங்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கும்படி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்.

பேப்பர் தொழிற்சாலை பற்றி முன்பே கேள்வி நேரங்களிலும், பட்ஜெட் பொது விவாதத்திலும் சொல்லிவிட்டேன்.

அதைத் தவிர சூப்ர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்காக புதிதாக இரண்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசென்ஸ் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னைக்கு அருகாமையில் ப்ளூ மவுண்டன் எஸ்டேட்ஸ் என்ற ஒரு கம்பெனிக்கு 48,000 டன் கொபாலிட்டி உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க ஒரு லைசென்ஸ் பிப்ரவரி மாதத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மெட்ராஸ் பெர்டி லைஸென்ஸ் என்ற மற்றொரு கம்பெனிக்கும் 40,000 டன் சூப்ர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்கான லைசென்ஸ் பிப்ரவரி மாதத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

பொதுத் துறையை எடுத்துக்கொள்வோமானால், நெய்வேலி வேலைத் திட்டம் செவ்வையாக நடந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை சில நாட்களுக்கு முன் நான் நேரில் சென்று பார்த்து கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். நெய்வேலித் திட்டம் ஒழுங்காக திட்டப்படி நிறைவேறிக் கொண்டுவருகிற காரணத்தினால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மேன்மேலும் தொழில் அபிவிருத்திக்குப் பல வசதிகள் ஏற்படும் என்பது திண்ணம். அதிலும் முக்கியமாக அவர்கள் முதலிலே போட 3-வது திட்டத்திற்கு சற்று உபரியாகவே மின்சார சக்தி உற்பத்தியை 250 மெ. வா.—லிருந்து 400 மெ. வா. உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதற்கும், நிலக்கரி தோண்டி எடுப்பதில் 35 லட்சம் டன்னிலிருந்து 48 லட்சம் டன் வரையில் உடனடியாகத் தோண்டி எடுப்பதற்கும், தேவையானால் 60 லட்சம் டன் வரையிலும் எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு யந்திரங்களை அமைக்கின்றதாகத் தகவல் இருக்கிறது.

இதைத் தவிர நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைக்கு நேஷனல் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் அனுமதி கோரி அபிளிகேஷன் போட்டு விட்டது.

சென்னை நகரத்தில் சர்வீசுக் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ரண் சிசிச்சை கருவிகள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் ஏறக்குறைய 2,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேற்கொண்டு ஒரு டிராக் பாரம் வைக்க மத்திய சர்க்கார், ராஜ்ய சர்க்காரிடையே கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களையும் ஏன் நடத்தவில்லை என்ற ஒரு குறை அடிக்கடி இங்கே பேசப்படுகிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் தங்களுடைய கொள்கையை தேர்தல் பிரகடனத்தின் போதே வெளியிட்டு அந்த அடிப்படையில் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். பாதுகாப்புத் தொழில்கள், கனிப் பொருள்கள், இன்னும் முக்கியமாக உயர்ந்த கன ரகத் தொழில்கள் இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் துறையில் செய்வதென்றும், சாதாரண லார்க்ஸ் ஸ்கேல், மீடியம் இண்டஸ்ட்ரிஸ் எல்லாவற்றையும் தனியார் துறையில் செய்வதென்றும், சிறு தொழில்களை கூட்டுறவு முறையில் செய்வதென்றும் இந்திய சர்க்கார் ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி ரெஸலூஷனை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஆணியிலிருந்து அணு குண்டு வரையில் ஏன் சர்க்கார் செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது, ஏன் அந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு பொது மக்கள் ஒட்டுப்போட்டார்கள் என்று கேட்பதாக இருக்குமே தவிர, சர்க்கார் கடைபிடிக்கக் கூடிய கொள்கையை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல முடியாது.

கனிப் பொருள்களைப் பொருத்த அளவில் ராஜ்ய சர்க்கார் தனியாக ஒரு கனிப்பொருள் ஆராய்ச்சி இலாகாவை அமைத்து அதன் மூலமாகச் சில ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். நீலகிரியில் முக்கியமாகச் செய்த ஆராய்ச்சி பயனுள்ளதாகி இன்றைக்கு நல்ல ரக பாக்ஸைட் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் இப்போது நீலகிரியில் உயர்ந்த ரக கனிமண் கிடைக்கும் என்றும், அதிலிருந்து பீங்கான் முதலியவைகள் செய்யலாம் என்றும் தெரிகிறது.

சிறு தொழில்களைப் பொருத்த அளவில் பல புள்ளி விவரங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே நான் ஓரிரண்டு விஷயங்களை மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “சப்ளிமென்ட் ரு தி ரெவ்யூ” என்ற புத்தகத்தில் முதல் பக்கத்தில் பார்த்தால் “ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஸ்கீம்”-ல் சென்னை ராஜ்யம் 1958-59 வரையில் சென்ற வருஷ இறுதியிலேயே 232.80 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. அதாவது அதற்கு அனுமதித்த தொகையைவிட அதிகமாக 109 சத விதிகம் அளவுக்கு—செலவு செய்து விட்டது என்பதாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

8th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

அதே போல இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொள்வோ மாணுல் இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கியதொகை 56.25 லட்சம் ரூபாய். அதிலே நாம் செலவு செய்திருப்பது சென்ற ஆண்டு இறுதிவரையில் 75.05 லட்சம் ரூபாய். நாம் 34 சதவிகிதம் ஒதுக்கிய தொகையை விட அதிகமாக செலவு செய்திருக்கிறோம். 1959-60-ஆம், நடப்பு ஆண்டிலும் மேற்கொண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டில் யூனிட்ஸ் வைத்திருப்பதைக் கணக்குப் பார்த்தால் இங்கே மொத்தம் 272 யூனிட்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக நாம் எவ்வளவு தொழில்கள் செய்திருக்கிறோம் என்ற புள்ளி விவரமும் சேகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தப் புத்தகத்திலே 15-வது பக்கத்தைப் பார்த்தால் மொத்தம் 2,012 கூட்டுறவுத் தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியும். அது கடந்த ஆண்டு இறுதி வரையில் அதாவது 31-3-60 வரையில் கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

நம் ராஜ்யத்திற்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகை 333 லட்சம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை போதிய நிதி வசதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் மாற்றி அமைக்கும்போது அதை 2½ கோடி ரூபாய் ஆகக் குறைத்து விட்டார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் நாம் திட்டம் வகுத்திருப்பது 424 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு. அதிலும் 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாத இறுதிக்குள் 266 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தாகி விட்டது.

சிறு கைத்தொழில்களை எடுத்துக்கொள்வோமானால் நம்முடைய ராஜ்யம் தான் மற்ற ராஜ்யங்களை விட, அகில இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட முதன்மையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வதில் ஒன்றும் மிகையாகாது.

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், 158 இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் யூனிட்கள் முடிந்திருக்கின்றன. மேற்கொண்டு 61 யூனிட்களுக்கு இப்போது கட்டிடம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் கட்டவேண்டிய யூனிட்களின் எண்ணிக்கை 170. ஆனால் நாம் கட்டி முடிக்கப்போவது 232.

பொதுவாக மற்றொரு குறை சொல்லப்படுகிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் வெளியிலேயே கட்டுகிறார்கள், நாம் கற்றழை நாரைத் தான் இங்கே உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கற்றழை நாரை உபயோகப்படுத்துவது கூட ஒரு உயர்ந்த வட்சியம் என்று மேல்நாட்டார்கள், வெளிநாட்டார்கள் நினைக்கிறார்கள். ஒரு ராஜ்யத்தில் வாழ்க்கைத் தரம் உண்மையிலேயே உயர் வேண்டுமென்றால், சிறு தொழில்களை அதிகமாகப் பரப்பி வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டும். ஒரு ராஜ்யத்தில் சிறு தொழில்களை எவ்வளவு அதிகமாகப் பரப்பி வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கைத் தரம் அந்த ராஜ்யத்தில் உயரும். 100 கோடி ரூபாய் செலவழித்து ஒரு பெரிய கன ரகத் தொழிற்சாலையை அமைத்தால், அதில் சற்றேறக்குறைய 10,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலை கிடைக்காது. ஆனால் 10 கோடி ரூபாய் செலவில் சிறு தொழில்களை நடத்தினால் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கிண்டி இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டைப் பற்றித் தெரியும். 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமே. எனவே பத்து மடங்குக்கு அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க உதவுபவை சிறு கைத்தொழில்கள் தான். இன்னொரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன ரகத் தொழில் எனப்படும் பெரிய தொழில் ஒன்று கூட பஞ்சாப் மாநிலத்தில் இல்லை. ஆனால் இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் உள்ள மாநிலம் அதுதான். காரணம் சிறு தொழில்கள் அந்த மாநிலத்தில் பரவலாக இருக்கின்றன. பீகாரில் உருக்குத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது, மத்தியப் பிரதேசத்தில் பிலாய் தொழிற்சாலை இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பேப்பரில் படிக்கும்போது மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதே தவிர, உண்மையில் அந்த மாநிலங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பஞ்சாப் மாநிலத்திலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் பாதிக்கூட இல்லை. எனவே ஒரு ராஜ்யத்தில்

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

சிறு தொழில்கள் எவ்வளவு பரவலாக ஏற்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்குத் தான் அந்த ராஜ்ய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். சிறு தொழில்கள் அமைக்கப்படுவதில், இந்திய நாட்டிலேயே சென்னை ராஜ்யத்தில் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்கொண்டு விவாதம் நடந்த பிறகு, இதற்கான புள்ளி விவரங்கள் தேவையானால் அவைகளை நான் அப்போது சமர்ப்பிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த மானிய கோரிக்கையை அங்கீகரிக்கும்படி சபையைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : விவாதத்திற்கு பதிலளிப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் எவ்வளவு மணி நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவருக்கு அதற்கு 3/4 மணி நேரம் போதுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு எனக்கு 45 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

MR. SPEAKER : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் பேசலாம்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றெந்த வருஷங்களிலும் இல்லாமல் இந்த வருஷத்தில் ஜில்லாவாரியாகப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்ததற்கு கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையில் வலியுறுத்தியிருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி பிற்பாடு பேச எண்ணுகிறேன்.

(Sri T. Sampath in the Chair.)

சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது தொழில் துறையைப் பற்றிப் பேசப்பட்ட சமயத்தில், இந்த ராஜ்யத்தில் எந்தெந்தத் தொழில் துறைகளில் எவ்வளவு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு விஷயத்தில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய புள்ளி விவரங்களை கனம் அமைச்சர் கொடுத்தார். அப்போது ஒரு முக்கிய கருத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் தெரிவித்தார். விவசாயத் தொழில் துறையில் இருக்கும் நெருக்கடியை, தொழில்களின் வளர்ச்சியின் மூலம் குறைக்க வேண்டும் என்று அவர் அப்போது சொன்னார். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இந்த மாதிரியான ஒரு அட்ஜெஸ்ட்மெண்ட் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். அதாவது, 50 சதவிகித வேலை வாய்ப்புகள் தொழில் வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும், பாக்கி வேலை வாய்ப்புகள் விவசாயத் துறையில் இருக்கின்றன என்றும் அவர் கூறினார். அங்கே அவ்வாறு ஒரு பாலன்ஸ் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் கூறினார். அதே போல் மற்ற மாவட்டங்களிலும் பாலன்ஸ் ஏற்படவேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அத்தகைய புள்ளிவிவரங்கள் இந்த வருஷ பட்ஜெட் உரையிலோ அல்லது இந்த மானிய கோரிக்கை பிரேரணையின் போதோ நமக்குக் கிடைத்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது நான் பேசியபோது எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்தேன். இந்த வருஷம் புதிதாக எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது, பொதுத் துறையில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது, தனியார் துறையில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்ற விவரங்களை எல்லாம் நான் அப்போது கொடுத்தேன்.

*** SRI K. RAMACHANDRAN :** நன்றி. பொதுத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும், நமக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார். எத்தொழில்களை நாம் பொதுத் துறையில் ஆரம்பித்தால் நமக்கு ஆக்கமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்தால் உபயோகமாக இருக்கும்.

8th April 1960]

[Sri K. Ramachandran]

தனியார் தொழில் வளர்ச்சியை சர்க்கார் ஆதரிப்பதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில், சர்க்கார், தாங்கள் தனியார் துறைக்கு ஆக்கம் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு சர்க்கார் துறையை அலட்சியமாக விட்டு விடக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில காலமாகவே, நாம் பேசி வரும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித்தொழில் தவிர மற்ற தொழில் துறைகளில் அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் திருப்திகரமாக இல்லை. பொதுத் துறையில் சில பெரிய தொழில்களையாவது ஆரம்பிக்க சர்க்கார் கண்டிப்பாக முயற்சி செய்யவேண்டும்.

நான் சில பிராந்தியங்களைக் குறித்து வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்துப் பேச நேர்ந்ததற்கு வருத்தப்படுகிறேன். இந்த மாதிரியான மானிய கோரிக்கைகளின் போது நமது கொள்கைகளைப் பற்றி பேசுவதும், விவாதிப்பதும் தான் நன்றாக இருக்கும். சில வருஷங்களாகவே இந்த மாதிரியான பிராந்தியங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு அவை மிகமோசமான நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை சென்ற வருஷம் கூட நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் பரவலாக முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே முன்னேறிக்கொண்டு மற்ற பகுதிகள் முன்னேறாத நிலைமை இருக்கக்கூடாது. தொழில் துறையில் ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே முன்னேறிக்கொண்டிருந்தால் ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாது, நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படாது என்ற கருத்தை சென்ற வருஷத்திலேயே நான் வலியுறுத்தியிருந்த போதிலும், இந்த வருஷத்திலும் இந்த விஷயத்தில் ஏமாற்றமளிக்கும் நிலைமை இருப்பதால் நான் இந்த மாதிரியான வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விரிவான புள்ளி விவரங்களில் கூட, சென்னை மாநிலத்திற்கு சிறு தொழில்கள் துறையில் 247 லட்ச ரூபாயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதிகமாக 235 லட்ச ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளுக்கென 56 லட்ச ரூபாயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், 75 லட்ச ரூபாய் அவ்வகையில் செலவாகியிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பாராட்டுக்குரிய அம்சங்கள் தான். அவ்வாறு கொடுத்த தொகையை விட அதிகமாகவே செலவழித்திருக்கும் போது கூட இந்த மாதிரியான பல பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் சிறு தொழில்களைப் பற்றி சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எந்த எந்தப் பகுதிகள் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்குவதற்காக அதில் சில புள்ளி விவரங்களைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றிய விவரங்களை வாசிக்கிறேன்.

1. General Purposes Engineering Workshop, Rajapalayam.
2. Industrial Estate, Virudhunagar.
3. Tool Room Servicing Shop in the Industrial Estate, Virudhunagar.
4. Fire Clay Products Factory, Sivaganga.

சிலகங்கைக்கான இந்தத் தொழிலைப் பற்றி பிற்பாடு ஒன்று சொல்கிறேன்.

5. Blacksmithy Unit, Srivilliputhur.
6. Carpentry Unit, Srivilliputhur.
7. Blacksmithy Unit, Sivakasi.
8. Carpentry Unit, Rajapalayam.
9. Blacksmithy Unit, Rajapalayam.

[Sri K. Ramachandran]

[8th April 1960]

இத்தகைய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ராஜபாளையம், விருதுநகர் போன்ற இரண்டு, மூன்று தாலுக்காக்களில் மட்டுமே இத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன என்பது தெரியவரும். இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், விருதுநகர் போன்ற பகுதிகளில் தான் அவை ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. “ரிப்ராக்டரி, சிவகங்கா” என்று ஒரு இடத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அது அங்கே இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஒரு வேளை இனிமேல் அங்கே அதை ஆரம்பிப்பார்களோ, என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. 10, 12 தாலுகாக்கள் உள்ள ஜில்லாவில் 2, 3 தாலுக்காக்களில் மட்டும் அபிவிருத்திக்கு ஏற்பாடு செய்தால், மற்ற தாலுகாக்களின் கதி என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இதே போல எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் பார்த்தால், மற்ற பல ஜில்லாக்களிலும் பல இடங்களில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பது தெரியவரும். இந்த மாதிரியான நிலைமை நிலவினால் உண்மையிலேயே, நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனை மக்கள் தொழில் வளர்ச்சியினால் அடைய முடியாது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பொதுவாக, இரண்டு மூன்று பகுதிகளைத் தவிர மற்றப் பகுதிகளில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. இந்த கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் வளர்ச்சிக்கு வழி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கப்போனால் அங்கு வளர்ச்சிக்கு வழி இல்லாமல் இல்லை. எனக்குக் கிடைத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு பார்த்தால், குறிப்பாக 1951-ம் வருஷத்தில் பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் தாலுக்காக்களில் 48,949 ஏக்கரில் பருத்தி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது உகண்டா பருத்தியை அதிகமாக விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே சற்று அதிகமாக பருத்தி விவசாயம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் பருத்தி கிட்டத்தட்ட 100 மைல் தூரத்திற்குக் கொண்டு போகப்படுகிறது. ஜின்னிங் பாக்கரியையோ, டெக்ஸ்டைல் மில்லையோ பருத்தி உற்பத்தியாகும் பிரதேசங்களிலேயே ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும். கூட்டுறவு முறையில் இரண்டு ஸ்பின்னிங் மில்கள் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதே மாதிரி கூட்டுறவு முறையில் பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் பகுதியில் டெக்ஸ்டைல் மில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மூலதனத்தைப் பொறுத்தவரை சிரமப்பட வேண்டிய அவசியமில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் பர்மா, மலேயர் போன்ற பிரதேசங்களுக்குச் சென்று வரக்கூடியவர்கள். ஓரளவு அவர்களிடம் பணம் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒருவரை முழுத் தொகையும் கொடுக்க முடியாதே தவிர, கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிலுக்கு அவர்கள் பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதற்கான ஒரு பூர்வாங்க ஏற்பாட்டை அந்தப் பகுதி மக்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்படி ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி செய்யும் சிபார்சுகளைத் தயவு செய்து ஏற்றுக்கொண்டு பரமக்குடியிலோ அல்லது கிழக்கு ராமநாதபுரத்தின் எந்தப் பகுதியிலோ ஒரு டெக்ஸ்டைல் மில்லை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனிப்பொருள்களைப் பொறுத்தவரை கிழக்கரை, தேவிப்பட்டணம் பகுதியில் ஜிப்ஸம் கிடைக்கிறது. இப்போது அந்த ஜிப்ஸத்தை எடுப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு அந்த ஜிப்ஸம் அங்கிருந்து பல நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூர பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அங்கு கிடைக்கக் கூடிய ஜிப்ஸம் ரொம்ப ஹை கிரே ஜிப்ஸம் என்று தெரிய வருகிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு சிமெண்டு செய்யலாம்; பர்டுலைசர் பளாண்ட் ஏற்படுத்தலாம்; சல்பியூரிக் ஆஸிட் தயாரிக்கலாம். இதைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு இதைப் பயன்படுத்த அந்தப்பிரதேசத்தில் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய துரதிர்ஷ்டம், அதுவும் ராஜபாளையம் பக்கம் துலுக்கப்பட்டி.

10
a.m.

8th April 1960]

[Sri K. Ramachandran]

என்ற இடத்துக்குப் போய்விட்டது. அங்கு கிடைக்கக் கூடிய மூலப் பொருள்களை தூரப் பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டு போவதை விட அங்கேயே அந்த லைம் ஸ்டோனை உபயோகப்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மறநெரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், மண்டபத்தில் க்வாரண்டைன் காம்ப் என்ற ஒன்று இருந்தது. அது இப்போது காலி செய்யப்பட்டு விட்டது. அதற்காக முன்னர் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் எதற்காக உபயோகப்படுத்துவது என்று தெரியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க தனிப்பட்டவர்கள் கூட பணத்தை ஈடுபடுத்த தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மூலத்தைக் கொண்டு சர்க்கார் நல்ல முறையில் அந்தப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கும் ஜிப்சத்தை உபயோகப்படுத்தி பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அந்தப் பிரதேசத்தில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

கேரோவின் கூட கீழ்க்கரைப் பிரதேசத்தில் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் கொடுத்த அறிக்கையிலே பரமக்குடி தாலுகாவில் “அயர்ன் ஓர்” கிடைப்பதாகக் குறிப்பிட்டுருந்தது. இந்த வருஷம் அது பற்றிய தகவல் இல்லை. கீழ்க்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் சரியானபடி ஆராய்ச்சிகள் நடத்தினால் இந்தப் பிரதேசம் கனிப் பொருள்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசம் என்பது தெரியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கு கிடைக்கக்கூடிய கனிப்பொருள்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் பலருக்குத் தொழில் வாய்ப்பு கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்படும். அந்தப் பகுதியை இவ்வளவு வருஷ காலமாக ஒதுக்கி வந்தபோதிலும் அடுத்த வருஷமாவது இந்த மாதிரி வெட்டுப் பிரேரணை வர முடியாத நிலைமையில் நல்ல தொழிற்சாலைகளை அங்கு ஏற்படுத்து வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று கூட சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரதேசம் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்று கட்டந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை அதிக அளவில் பெறும் வாய்ப்பை இந்தப் பிரதேசத்திற்குப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “லேபர்” ரொம்ப “சீப்” ஆகக் கிடைக்கும் பிரதேசம் இது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காருடைய உதவியை அதிக அளவில் பெற்று இங்கு கிடைக்கக்கூடிய கனிப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தி பல தொழில்களை இப்பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழ்க்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் பனை ரொம்ப அதிகம். இப்போது கரும்பட்டி செய்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சியில் கரும்பட்டியை வெள்ளைச் சர்க்கரையாக மாற்றலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்து பனை அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தரவேண்டும். சிறிய தொழில்கள் கூட அந்தப் பிரதேசத்தில் பரவலாக இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறேன். பனை அதிகமாகப் பயன்படக்கூடிய தொழில்களை அங்கே ஏற்படுத்த முடியும். நான் இப்போது ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பனை ஒலையில் இருந்து காகிதம் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது வெற்றிகரமாக இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பனை ஒலையில் இருந்து காகிதம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலையாக ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், சிறு சிறு யூனிட்களாக அந்தப் பிரதேசத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நிலக்கடலை அந்தப் பிரதேசத்தில் தான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அங்கு விளையக் கூடிய கடலை வேறு பிரதேசங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நிலக் கடலையைப் பயன்படுத்தி எண்ணெய் ஆட்வோ அல்லது சோப்புகள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவோ

[Sri K. Ramachandran]

[8th April 1960]

வாய்ப்பு இருக்கிறது. சர்க்காருடைய உதாசீனம் அந்தப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரை ரொம்ப அதிகமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு வளங்கள் இருந்தும் தொழில்கள் அங்கு பெருகவில்லை. சரியானபடி ஆராய்ந்து பார்த்தால் நல்ல முறையில் தொழில் வளர்ச்சியை அங்கு வளர்க்க முடியும். இந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் கண்டிருக்கும் சில நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் இந்த மந்திரி சபை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய சர்க்கார் உதவியை அதிகமாகப் பெற்று தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆய்ன் அண்டு ஸ்டீல் கண்ட்ரோலரிடம் இருந்து இரும்பு வாங்குவதற்கான பர்மிட் வாங்குவதில் மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. வீடுகள் கட்டுவதற்கான இரும்புக்கு பர்மிட் வேண்டுமென்று அப்ளிகேஷன் போட்டால் ஒரு வருஷம் கழித்துக் கூட பர்மிட் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த இரும்பு கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்று பார்த்தால், வெளி மார்க்கெட்டில் தாராளமாக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. கண்ட்ரோல் ரேட்டில் ஒரு அந்தர் 27 ரூபாய் என்றால் வெளி மார்க்கெட்டில் 60 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் இவ்வளவு அதிகமான விலைக்கு விற்பதற்கு அவர்களுக்கு அந்த இரும்பு எப்படி கிடைத்தது? இதற்குக் காரணம் என்ன? பற்றுக்குறை என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவந்தான். நான் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆபீசில் விசாரித்ததில் சரியான முறையில் அலாட்மெண்ட் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட இந்த மாதிரி தனிப்பட்டவர்கள் கையில் அதிகமான அளவுக்குக் கிடைப்பதை நீக்க வேண்டும். குறைந்த விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். மேலும் அதிக அளவில் கோட்டா பெறுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை நம் முடைய அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும். சர்க்கார் கட்டிடங்களுக்குக் கூட நல்ல பொருள்களைக் கொடுக்க முடியவில்லை. இதை உணர்ந்து அதிமான அளவில் அலாட்மெண்ட் கோரிப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. MAHALINGAM : சபைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டது முதல் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் அபிவிருத்தியானது மிகவும் பரராட்டத் தகுந்த முறையில் இருக்கிறது. அவருடன் தொழில் இலாகாவானது மிகச் சிறந்த முறையில் வேலை செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். நமது தேசத்திலே ஏற்படுத்தப் தப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொழில் பேட்டைகள் பலவற்றையும் சென்று பார்த்தோம் என்று சொன்னால், நமது மாகாணத்தில் கிண்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழில் பேட்டையானது இந்தியாவிலேயே முதல் இடம் வகிக்கின்றது என்பதை யாரும் உணர்வார்கள். ஆக, அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சிறந்த தொழில் பேட்டையை மிகக் குறுகிய காலத்திலே நம்முடைய தொழில் இலாகாவினுடைய டைரக்டரும் அவருடைய உதவியாளர்களும் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு நம்முடைய பாராட்டுதல் அவருக்கு உரித்தாகிறது.

தொழில் துறையில் நம்முடைய மாகாணம் முன்னே வேண்டியது மிகவும் அவசியமான காரியம் என்பதை நாம் உணர்ந்தவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய ஜனத் தொகை சதுர மைலுக்கு 630 பேர் இருக்கிறது. அது தவிர, நம்முடைய மாகாணத்திலே தொழில் நுட்ப கல் லூரிகளும், பாலிடெக்னிக்குகளும் சிறந்த தொழில் நிபுணர்களை வருஷா வருஷம் நிறைய தயார் செய்து கொண்டே இருக்கின்றன. இப்படிப் படித்தது பட்டம் பெற்ற வாலிபர்களை நாம் தயார் செய்தும், நம்முடைய மாகாணத்தில் அவர்களுடைய படிப்புக்கு போதிய உத்தியோகங்கள் இல்லாமல் வெளி மாகாணங்களுக்குச் சென்று தங்களுடைய சேவையை அங்கு செய்து வருகின்றார்கள். நம்முடைய சிறந்த நிபுணர்கள் பல

8th April 1960]

[Sri N. Mahalingam]

இடங்களில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இங்கு வேண்டிய தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். படித்த வாலிபர்கள், தொழில் நுணுக்கம் பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களை நாளுக்கு நாள் அதிகமாக நாம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முறையில் வேண்டிய தொழில்களை இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

பெரிய தொழில்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால், நம்முடைய மாகாணத்தில் இரும்பு இலை, நிலக்கரி இலை என்று ஒரு குற்றம் சொல்லப்பட்டு, பெரிய தொழில்கள் இங்கு ஏற்படுத்தப் படுவதில்லை. அதன் காரணமாக, ரயில் பாதைகள் அமைக்கப்படுவதில்லை. இது போன்று பல அசௌகரியங்கள் நமக்கு ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், சிறு தொழில்களை யாவது பரவலாக நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் என்றால், வெறும் “காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ்” மட்டுமல்ல. மத்திய தரத் தொழில்களெல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்தில் நிறைய ஏற்படுத்துவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி தொழில்கள் நடத்தப்படுவதென்றென்றால், அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் சரியானபடி காலாகாலத்தில் கிடைக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியம். இப்பொழுது இந்தியாவில் மூன்று பெரிய உருக்கு ஆலைகள் ஏற்படுத்தி, வேண்டிய உருக்கு இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலும், சென்ற ஆண்டு கூட நாம் எதிர்பார்த்தது என்னவென்றால், ரோலிங் மில்களை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அமைச்சர் அவர்களும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறார், நம்முடைய மாகாணத்தில் நான்கைந்து ரோலிங் மில்கள் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம் என்று. ஆனால், இன்றைய தினம் கேள்விப் படுகிறோம். ரோலிங் மில்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு வரப் போவதில்லை என்று. அங்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடங்களிலேயே ரோலிங் மிஷின்களையும் மத்திய சர்க்காரே வைத்து, அந்த இடங்களில் பூரணமாக, வேண்டிய அளவு தேவைக்குத் தகுந்த மாதிரி ஸ்டீல் உற்பாட்டைத் தயார் செய்து அனுப்பப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுவது மிக வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை. ஸ்டீல் இன்காட்ஸ் எடுத்து மாகாணங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் என்றால், அந்தந்த மாகாணங்களில் ஆங்காங்கு இருக்கும் தொழில் தேவைக்குத் தகுந்த மாதிரி வேண்டிய கருக்குச் சாமான்களை நாம் தயார் செய்து கொள்ள முடியும். அது அல்லாமல், ஆங்கில்கள், சானல்கள், கம்பிகள் இவையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் தயார் செய்கிறது என்றால் அவர்கள் அகில இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய, ஒவ்வொரு பாகத்திலே இருக்கும் தேவை என்ன என்பதைச் சரியானபடி தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏதோ அவர்களுக்குத் தோன்றியபடி தயார்செய்தால் பல இடங்களில் இருக்கும் தேவைகள் சரியானபடி பூர்த்தியாகாமல் போகுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையால், மத்திய சர்க்காரில் இப்பொழுது இருக்கும் யோசனைப்படி ஸ்டீல் இன்காட்ஸ் பூராவும் அங்கேயே ரோலிங் மில்கள் வைத்து உபயோகப் பொருள் தயார் செய்வது என்பதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் பலத்த ஆட்சேபம் செய்ய வேண்டும். முன்பு நமக்குச் சொல்லியது போல் நாளுக்கு ஐந்து ரோலிங் மில்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை நம்முடைய அமைச்சரவை கட்டாயம் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இவ்வாறு செய்தால் தான் நம்முடைய மாகாணத்தில் சிறு கைத் தொழில்களும், மத்திய தர இரும்புத் தொழில்களும் ஏற்படுவதற்கு நிறைய இடம் ஏற்படும். இன்றைய தினம் நம்முடைய மாகாணத்தில் வேண்டுமான மூலப் பொருள் கிடைக்காத கஷ்டம் மிகவும் இருக்கிறது. கோலையிலே பல் பாடி கட்டக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் போன்று பல சிறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு லைசன்ஸ் கோட்டா கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனாலும் கூறு “ஆங்கில” வந்து சேருவதில்லை. இது போன்று பல தொழில்கள்

[Sri N. Mahalingam]

[8th April 1960]

சரியான முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் வந்து சேரவில்லை என்பது நேரடியாக எனக்குத் தெரியும். கோட்டா கொடுக்கும் இரும்பு அவசியம் தொழில்களுக்குக் காலாகாலத்தில் வந்து சேர வேண்டும். அது ஒரு பிரச்சனை. இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் கோட்டா மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்தின் தொழில் அபிவிருத்திக்கு அது போதாமல் இருக்கிறது. மாதம் பத்தாயிரம் டன்னாவது உருக்கு நம்முடைய மாகாணத்திற்கு அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய மாகாணத்தில் போதுமான அளவு சிறு தொழில்கள், மத்திய தரத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு எப்போதும் இருக்கும் வேகத்துடன் இந்த விஷயத்திலும் நடவடிக்கை எடுத்தும் கொண்டால் நிச்சயமாக வெற்றி காணமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். எந்த ஒரு துறையிலும் முன்னேற்றம் வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அடிப்படை உருக்கு அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும். ஆகையால், அந்த உருக்கானது எந்த அளவு வேண்டுமென்றால், பத்தாயிரம் டன் இன்காட் நம்முடைய மாகாணத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும். இங்கே ரோலிங் மில்கள் வைப்பதன் மூலம் நம்முடைய தேவைக்குத் தகுந்த தார்ப்போல் செய்து கொள்ள முடியும். அம்மாதிரி செய்வதன் மூலம் நல்ல தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகையால், மத்திய சர்க்கார், ரோலிங்மில்களை பெரிய ஸ்டீல் மில்கள் இருக்கும் பிரதேசத்திலேயே வைப்பது என்பது இன்னும் அதிகமாக போக்குவரத்தில் பாட்டில் நெக்கை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இந்த இன்காட்டை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய பொருள்களாக அங்கேயே செய்தால், இப்பொழுது எவ்வளவு வாகன வேண்டுமோ அதைவிட இரண்டு மடங்கு மூன்று மடங்கு வாகன்கள், மாகாணத்திற்குப் பொருள் போய்ச் சேரவேண்டியிருக்கும். இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய சர்க்கார் வலியுறுத்த வேண்டியதவசியம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆக, பல கோணங்களிலிருந்து பார்த்தாலும் ரோலிங்மில்கள் மாகாணத்திலேயே அமைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு முக்கியமாக அதிகமாக இரும்பு கோட்டா வாங்கித் தர வேண்டியதும் சர்க்காருடைய பெருத்த கடமையாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை மத்திய சர்க்காரிலே ஏற்படுத்துவதாக பல இடங்களிலே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும். நம்முடைய மாகாணத்திலே அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலை நெய்வேலியில் ஒன்று இருக்கிறது. அடுத்தபடி பொம்பூர் கோச் பாக்கரி இருக்கிறது. இன்னும் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பங்களர் போன்ற ஒரே இடத்தில் ஐந்தாறு மத்திய சர்க்கார் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு பல தொழிற்சாலைகளை நம்முடைய மாகாணத்திலே ஏற்படுத்தும்படியாக மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பங்களூரை உதாரணம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

SRI N. MAHALINGAM : தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு இப்பொழுது லைசென்சுகள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணசர்க்கார் சிபார்சு செய்து மத்திய சர்க்காருக்குப் போய் வர வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால், இப்பொழுது, பத்து லட்சம் ரூபாய் வரை முதலீடு செய்யக் கூடிய தொழிலுக்கு மத்திய சர்க்கார் லைசென்ஸ் அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஓரளவு வரவேற்கத் தகுந்தது. ஆனால், இது போதாது. பத்து லட்ச ரூபாய்த் தேசையைக் குறைந்த பட்சம் 25 லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

5th April 1960]

[Sri N. Mahalingam]

பத்து லட்ச ரூபாய் மூலதனத்தில் அதுவும் மிஷின்களின் விலை உயர்ந்திருக்கும் இந்தக் காலத்தில் ஓரளவு நடுவாந்திரத் தொழில்கள் கூட ஆரம்பிக்க முடியாது. அந்த அளவு செய்ய வேண்டுமென்றால், 25 லட்ச ரூபாய் வரையிலும் மூலதனம் அதற்கு வேண்டும். ஆகையால், அந்த அளவு வரையில் முதலீடு செய்து ஆரம்பிக்கக் கூடிய தொழில்களுக்கும் மத்திய சர்க்காரின் லைசென்ஸ் தேவையில்லை என்று செய்ய வேண்டும். மாகாணத் தொழில் டைரக்டரே வேண்டிய லைசென்சு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். லைசென்சுக்காக அனாவசியமாக டில்லிக்கு அடிக்கடி போய் வரும் பிரச்னை இருக்கக் கூடாது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுபோல் பல துறைகளில் பெரிய தொழில்கள் என்று சொன்னாலும் அதற்கு டில்லிக்கு லைசென்சுக்காக போக வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. தொழில் களைத் திட்டமிட்டு முடிவுசெய்கிறோம். என்ன என்ன தொழில்கள் நம்முடைய திட்டங்கள் மூலம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்கள். எந்த எந்த மாகாணத்தில் என்ன என்ன தொழில்கள் செய்யலாம், எங்கெங்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஆகையால், ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இன்ன இன்ன தொழில்கள் என்று முடிவு செய்து விட்டால், மாகாண சர்க்காரிலேயே விண்ணப்பங்கள் வாங்கி முடிவு செய்வது சுலபமாக இருக்கும். மாகாண சர்க்காருடைய பிரதிநிதிகள் டில்லிக்குப் போய்வந்தால் போது. விண்ணப்பம் செய்கிறவர்கள் டில்லிக்குப் போக அவசியம் இல்லாமல் செய்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் மேலும் மேலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மத்திய சர்க்கார் நடைமுறையில் என்ன செய்கிறதென்றால், நாளுக்கு நாள் மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரங்களை சிறிது சிறிதாக சில விஷயங்களில் அதிகரித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கும் போது, அவர்கள் சொல்வதற்கு நடைமுறையில் நடப்பதற்கும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் தெரிகிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் இலாகா மிகச் சிறந்த முறையிலே வேலை செய்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிற பொழுது, அந்த அதிகாரங்கள் நம்முடைய மாகாணத்திலேயே இருந்தால் தொழில் அபிவிருத்தி மிகச் சிறந்த முறையில் ஏற்படுவதற்கு பிரயோசனமாக இருக்கும் என்ற விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தில் பல ஜில்லாக்களிலும் தொழில் அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் தொழில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த அதிகாரிகளை ஜில்லாக்களில் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சமீப காலமாக அப்துல்மனீஸ் ரெடிவ் போல்டிஸ் இருப்பவர்களுக்கு கூட அம்மாதிரி பிரமோஷன் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை விட தொழில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் ஜில்லாக்களில் இருந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு பல யோசனைகளை அவர்களால் கூற முடியும், பல பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை தொழில் அமைச்சர், தொழில் டைரக்டர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பல பெரிய தொழில்கள் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கக் கூடியதில், “ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடிய தொழிலை மத்திய சர்க்கார் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை நம்முடைய மாகாணத்தில் கொண்டுவருவதற்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது தேசத்தில் வருஷத்திற்கு சமார் 40, 50 கோடி ரூபாய் பெறுமான மோட்டார் சாமான்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. அம்மாதிரி சாமான்களைத் தயார் செய்வதற்கு பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மூலப் பொருள்கள் கிடைப்பது தான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். அந்தத் துறையிலே முயற்சி எடுத்துக்

[Sri N. Mahalingam]

[8th April 1960]

கொள்வோமானால் பல பெரிய தொழில்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுவதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இந்த அவையில் மிக அதிமாகக் குறை கூறப்படுகிற இலாகா இந்தக் கைத் தொழில் இலாகா என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அமைச்சர் அவர்களே அவர்களுடைய முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையையும், மற்றபடி அந்த இலாகா செய்திருக்கும் வேலைகளையும் பார்த்தால், மிக நல்ல முறையிலே வேலை செய்கின்ற இலாக்காக்களிலே இது ஒன்று, இது மிக நல்ல பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறது என்று நமக்குத் தெற்றெனத் தெரிய வரும். இந்த வேட்டுப் பிரேரணையை கொண்டு வந்த எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்களே அதை ஒத்துக் கொண்டு பேசியதை நான் வரவேற்கிறேன். கன ரகத் தொழில் இந்த மாநிலத்தில் இல்லை என்று இந்த அவையில் மாதிரம் அல்ல, வெளியிலும் பல இடங்களில் கூறப்படுகிறது. அதைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம், இந்த இலாகாவில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி வரவேற்கத் தகுந்தது, பாராட்டத் தகுந்தது. முக்கியமாக, இந்த ஆண்டில் அலுமினியத் தொழில் இங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்கள் போட்டிருக்கிற திட்டம் குறிப்பிடத் தகுந்தது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 11 கோடி செலவில் அந்த தொழிற்சாலையை இங்கே அமைக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதில் அன்னிய நாட்டு மூலதனம் 5 கோடி ரூபாய்தான். பாக்கியெல்லாம் இந்த நாட்டிலே செலவிடப்படுகிற பணம். இது டாலர் தகராறு இல்லாத ஒரு இனம். அதோடு, நம்முடைய நாட்டு நிபுணர்கள் பார்த்து சேலம் இரும்பு 36, 37 சதம் தான் இருக்கிறது, அது கவைக்கு ஆகாது என்றெல்லாம் தள்ளிவிட்ட அந்த யோசனையை உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல், நிபுணராக இல்லாது போனாலும் கூட, மேல்நாடுகளுக்கு அவர் செல்கின்ற இடத்திலே, வேறு பணியாகச் சென்றாலும் கூட, இதில் கவனம் வைத்து ஜெர்மன் நிபுணர்களைக் கொண்டு அந்த இரும்பை நல்ல முறையிலே பயன் படுத்தலாம் என்று அதற்கு புத்துயிர் ஊட்டியிருப்பது நம் மாநில மக்கள் ஒவ்வொருவரும் வரவேற்கத் தகுந்தது. இரும்பு இல்லை என்ற குறையை நீக்குவதற்கு அவர்கள் செய்திருக்கிற அந்த முயற்சி பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. ஜெர்மன் நிபுணர்கள் வந்து அந்த இரும்பை நம் கவைக்கு ஒவ்வும்படி செய்ய முடியும் என்று சொன்ன பிறகு, நம்முடைய நாட்டு நிபுணர்கள், முதலில் அது உதவாக்கரை என்று சொன்னவர்கள் கூட, இப்பொழுது போட்டி போட்டுக் கொண்டு “நான் அப்பொழுது சென்னேனே” என்று இப்பொழுது அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்த நிலையில் நம்முடைய நிபுணர்களுடைய ஆலோசனைகளுக்குக் கூட எந்த அளவு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொண்டு, இதைக்காட்டிலும் சிறந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு அதையெல்லாம் பயன் படுத்திக் கொள்ள அவர் முன் வந்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது. அது போன்று, அவர்களுக்கு மேல் நாட்டிலே இருக்கிற அனுபவம், திறமை மாதிரம் இல்லாமல் அந்த இலாகாவில் பெரிய அதிகாரிகளையும், மேலை நாடுகளிலே இந்தத் தொழில் திறன் எப்படி வளர்கிறது என்று ஆராய்ந்து அறிந்து வருவதற்கு, நம்முடைய கைத் தொழில் டைரக்டர் அவர்களை பிரான்ஸுக்கு அனுப்பி, அதன் மூலம் இங்கே இயந்திரக் கருவிகள் செய்கின்ற ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் செய்திருக்கிற முயற்சி எல்லோராலும் வரவேற்கத் தகுந்தது, பாராட்டத் தக்கது என்ற விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அத்துடன் இல்லாது, கன ரகத் தொழில் மூலம் அல்லாது இந்த நாட்டில் என்ன முன்னேற்றத்தைச் செய்ய முடியும் என்று குறை கூறுகிறார்கள். அந்தக் குறையை இவர்கள் நிவர்த்திப்பதற்கு அந்த மாதிரி

8th April 1960]

[Sri A. Vedarathnam]

100 கோடி, 150 கோடி ரூபாய் மூல தனம் இல்லாமல், அதேபோன்று ஒரே இடத்தில் குவியல் முறையில் அந்தத் தொழிலை அமைக்காமல், சிறு தொழில்கள் மூலமாக அந்தக் குறைகளையெல்லாம் அதைக் காட்டிலும் அதிகத் திறமையாக போக்குவதற்கு, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கு, அதைக் காட்டிலும் தொழில் திறமை வளர்வதற்கு அவர்கள் போட்டிருக்கிற திட்டத்தை இந்த மாநிலத்தில் மாத்திரம் அல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ளவர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நூறு பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய 30 இயந்திர சாலைகளை இந்த மாநிலத்தில் துவக்க முன் வந்திருப்பது அதற்கு ஒரு சான்று. நூறு கோடி ரூபாய் முதல் போட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் 10,000 பேர்களுக்கு வேலை அளிப்பதைக் காட்டிலும், 10 கோடி ரூபாய் முதலில் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான நபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவர்கள் தொழில்களை ஆரம்பித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கக்கூடியது. இந்த மாநிலத்தில் மூலமுருக்கெல்லாம் பரவலாகத் தொழில்களைத் துவக்கி, ஆங்காங்கு இருக்கிற வேலை இல்லாத நபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில், அதைக் காட்டிலும் சிறந்த முறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஐம்பது பேர்களுக்குக் குறையாமல் வேலை செய்யக்கூடிய பவர் அண்டு பவர் இல்லாத தொழிற்சாலைகளை இந்த நாட்டிலே 276 இடங்களில் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் திட்டம் சாமான்யமானதன்று. அது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த, வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாபை உதாரணம் சொன்னார்கள். காந்தியடிகள் அதே கருத்தைத் தான், அதாவது வேலை இல்லாதவர்களுக்கு, அதிலும் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள் மலிந்த நாட்டில் விவசாய காலம் போக, அவர்கள் சுமமா இருக்கும் நேரத்தை தொழில் துறையிலே பயன்படுத்துவதற்கு உப தொழில் இல்லாமல் இந்த நாட்டினுடைய வாழ்க்கைத் தரம் வளம்பட முடியாது என்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை இவர்கள் இந்த இலாகாவிலே புகுத்தி, அந்த மாதிரி திட்டத்திலே 300 தொழிற்சாலைகளை, 100, 50 பேர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அவர்கள் திட்டியிருக்கிற திட்டம் எல்லோராலும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கத் தகுந்தது என்ற விஷயத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அலுமினியம் தொழிற்சாலைபற்றி குறை கூறுபவர்கள் நேற்றைய ஹிந்து பத்திரிகையை பார்த்தால், அதிலுள்ள விமர்சனம் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய பதிலைக் கொடுக்கும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த மாநிலத்திலே இப்பொழுது இருக்கிற இயந்திர சாதனங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி, தொழிற்சாலைகளை விரிவு படுத்தி அதன் மூலம், புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தாமல், எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இருக்கிற சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டே, இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை வைத்துக்கொண்டே உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு அவர்கள் முன் வந்திருக்கிற விஷயத்தை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிமென்டை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் கடந்த ஆண்டிலே உற்பத்தி செய்ததை விட இந்த ஆண்டிலே இரு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு 5 லட்ச டன்கள் உற்பத்தி செய்த அதே ஆலைகள், இந்த ஆண்டில் 14 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த மாநிலத்தில் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு இருந்துவந்த சிமென்ட் பற்றாக்குறை மறைந்து போய், இன்று வெளிநாட்டிற்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு நம் உற்பத்தி பெருகி இருப்பது பற்றி நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். இவ்வளவும் புது ஆலைகள் இல்லாமலேயே நாம் சாதித்து இருக்கிறோம் என்றால், அது நம் ஆலைகளின் திறமை எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது, உற்பத்திச்

[Sri A. Vedarathnam]

[8th April 1960]

சாதனங்களை எவ்வளவு விரிவு படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து சர்க்காரின் அலாபம். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேட்டூரில், காசித் துறைமுகம் சாலை நிறுவ இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம். அதேபோல, இன்னும் சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் பல வற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்சலேட்டர், ஜெனரல் எஞ்சினியரிங் ரப்பர் உற்பத்தி, ரேடியேட்டர்கள் போன்ற பல சாதனங்களை, அது சம்பந்தப் பட்ட ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக ஏராளமாகச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஊசி முதல், இயந்திர சாதனங்கள் வரை உற்பத்தி செய்யப் போட்டிருக்கும் திட்டம் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். பக்ரா நங்கல்ப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதைக் காட்டிலும், நம் சிறு சிறு பாசனத் திட்டங்கள்தான் அதிகப்படியான ஏக்கராக்களை உற்பத்திக்குக் கொண்டு வரும் என்று நான் பொது விவாதத்தின் போது குறிப்பிட்டது போல், இந்த சிறு கைத்தொழில்கள் இலாகாவின் பணியால் எவ்வளவோ நன்மைகள் உண்டு என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில கன ரகத் தொழில்களை விட, இப்படிப் பல சிறு கைத்தொழில்கள் நிறுவுவதன் மூலம், அங்கம் படியான நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. அதோடு கூட, அத்தியாவசிய இயந்திர சாதனங்கள் உற்பத்தி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஏற்பட்டிருப்பது, மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. அதற்கென்று ஒரு தனி வெளியீடு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு வெளியீடு இருப்பது, அம்மாதிரியான வளர்ச்சிக்கு ஒரு சான்று ஆகும். அது மிகவும் போற்றத் தக்கது. அந்த மாதிரி சிறு கைத்தொழில்கள் விஷயத்தில், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தொழில்களுக்கு உதவி பெறும் விஷயத்தில், மற்றெல்லா மாகாணங்களையும் விட நம் சென்னை மாகாணம் அதிகம் முன்னணியில் இருந்து அதிபத் தொகைகளைப் பெற்று பணியாற்றியிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்கள், 30, 40 அல்லது 50 சத விதிகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால், சென்னை மாநிலமோ, 109 சதவிதிகளை வரை சிறு கைத்தொழில் உருவாக்க ஒதுக்கியதில் உபயோகித்து இருக்கிறது என்றால், எவ்வளவு மாநிலங்களுக்கும், நம் மாநிலத்துக்கும் உள்ள ஆர்வத்தையும், திறமையையும் அதிகம் கூற வேண்டியது அவசியமில்லை.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கன்யாகுமரியில், இலுமனைட் என்ற கருப்பு மண் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று தக்க முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து அதைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

வே ருப் பிரேரணையைக் கொடுத்த கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல், ஜிப்ஸம், வேதாரணணியம் ஸ்வாம்புகளில் ஏராளமாகக் கிடைப்பதாக மத்திய சர்க்கார் இலாகா ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். ரூ. 3 கோடி மூலதனம் செலவிட்டு, ஜிப்ஸம் தொழிலில் ஈடுபடுத்தினால், வருஷத்திற்கு ரூ. 3 கோடி லாபம் வரும் என்கிறார்கள். இதர உப பொருள்களும் கிடைக்க எதுவாக இருக்கும். ஏராளமான மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, பெருளாதார நிலையில் உயர நமக்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. நெய்வேலியில், அம்மோனியம் சல்பேட் பாக்கரி ஏற்படுத்தி யிருந்தால், அதனை ஜிப்ஸமும் தேவைப் பட்டிருக்கும். அப்படிக்கில்லாமல், அங்கே யூரியா பாக்கரி வைக்க முடிவு செய்ததன் காரணத்தால், அதற்கு அவ்வளவு ஜிப்ஸம் தேவையில்லை யென்று தெரிகிறது. ஆகவே, வேறு எந்த இடத்தில் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கே ஒரு அம்மோனியம் சல்பேட் பாக்கரி ஏற்படுத்தினால், நம் உர வளத்தைப் பெருக்குவதோடு, மூலப் பொருளைப் பயன்படுத்தவும் வாய்ப்பு இருக்கும்.

மின்சார உற்பத்தியில் நம் மாநிலம் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயமானாலும், இன்னும் அதிக உற்பத்திக்கு நாம் அனு சக்தியைதான் நம்ப வேண்டும். அப்படி அனு

8th April 1960]

[Sri A. Vedarathnam]

சக்தி உலைக்கூடங்களை மூன்று இடங்களிலே அமைக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதில் ஒன்றை நம் மாநிலத்தில் அமைக்க தக்க வழி வகைகளை நம் அமைச்சரவர்களும் சர்க்காரும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் நிறுவப் போகும் மூன்று அணு சக்தி உலைக்கூடங்களில் ஒன்றை நம் மாநிலத்தில் வைக்க முன்வர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சோழ மண்டலக்கரையில் கிரோசின் எண்ணை இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி முற்றுப் பெறவில்லை. இதிலே நம் மாகாணம் கவனம் செலுத்தி, நமது எண்ணெய் வளத்தைக் கண்டு பிடித்துப் பயன் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் முடிந்து விட்டதனால், அவகாசம் கொடுத்ததற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM : சட்டமன்றத் தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் பது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நானும் என் கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்களும் பேசும்போது, நம் தென்னகத் திலே குடிசைத் தொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும் வளர வாய்ப்பு சன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; அவை போற்றப்படவேண்டிய விஷயங்கள், பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கையிலும், தென்னகத்தில் எத்தனை கிராமத் தொழில்கள் உதவியளிக்கப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன என்று, வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்திய உபகண்டத்திலே, தென்னகத்தில்தான் ஒரு தனிப்பட்டவர் வாங்கும் வருட வருமானம் மிகக் குறைவு என்று நிதியமைச்சரவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தென்னாட்டில், தமிழ் நாட்டில் பர்காபிடா இன்கம் குறைவாக இருக்கிறது என்றால், கிராமத்தொழில்கள் மூலம் அது உயர்ந்து விடும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நாங்கள் வடக்கு, தெற்கு என்று சொல்கிறோம் என்றால், அது வெறுமனே குற்றம் குறை சொல்வதற்காக அன்று. வடக்கே பல இடங்களிலே பெரும் தொழில்கள், சைக்கிள் கட்டும் தொழில், ரேடியோ கட்டும் தொழில்கள் இருக்கும்போது, இங்கே, கிராமத்தொழில், குடிசைத் தொழில் என்றால், அது வேடிக்கையாக, கேலியாக இருக்கிறது.

குறிப்பாக டில்லிக்குப் பக்கத்தில் பரிடாபாத் என்ற இடத்தில் பாகிஸ்தானிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட அகதிகளுக்கு என்று முப்பது தொழில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த முப்பது தொழிற்சாலைகளையும் சிறு ரக தொழிற்சாலைகள் என்று கருதி அங்கே ரேடியோ, சைக்கிள் சாமான்கள் போன்றவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு தொழிற்சாலைகள் என்ற பெயரால் தென்னகத்தில் எண்ணெய்ச் செக்கு, செங்கல் சூளை போன்றவைகளைத்தான் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். வடக்கே தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன, தெற்கே தொழிற்சாலை தேய்ந்துகொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாக ஆகிறது. தெற்கே சிறிய தொழிற்சாலைகளைக் காட்டி விட்டு உங்களுக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய அளவில்தான் இங்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வகையில் தென்னாட்டு மக்கள் வாழ்வதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு இதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தென்னாட்டு மக்கள் நல்ல பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து வாழ்வதற்கு வழி இருந்தும் கூட அப்படி வாழ்வதற்கு வகை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்குள்ள அரசியலாசைக் கேட்டால் தென்னகத்தில் உங்களுக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையேதான் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். உள்ள படியே குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். தென்னகத்தில் உள்ள

[Sri P. U. Shanmugam]

[8th April 1960]

படியே பெரிய தொழிற்சாலைகள் கிடையாது. நாங்களும் அடிக்கடி தென்னகத்தைப் பெரிய தொழில் பிராந்தியமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதையே அரசியலாரையும் நாங்கள் அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். தென்னகத்தைத் தொழில் பிராந்தியமாக ஆக்குவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு ஒத்துழைக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வடக்கே பரிடாபாத்தை எடுத்துக்காட்டினால் தெற்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டிய வாய்ப்பு இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தென்னகத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று டில்லியில் கேட்டதற்கு ஒரு பதில் சொன்னது எனக்கு இப்பொழுது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. எங்கேயெல்லாம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்டால் எங்கே எல்லாம் ரயில் போக்குவரத்து சாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் தான் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று ஒரு அமைச்சர் கூறுகிறார். அதேநேரத்தில் எங்கேயெல்லாம் ரயில் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்டால் எங்கேயெல்லாம் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று மற்றொரு அமைச்சர் கூறுகிறார். இப்படிப்பட்ட பதிலைக் கேட்கும்போது ரொம்பவும் வேடிக்கையாகத் தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பதில் சமீபத்தில் பார்லிமென்டில் தரப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால் ரயில் வசதி இருக்க வேண்டும் என்றும் ரயில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமானால் தொழிற்சாலைகள் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி விளக்கம் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே தென்னகத்திற்கு போக்கு வரத்துச் சாதனங்கள் நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள விண்ணமங்கலம் தொழிற்சாலையைக் குறித்து சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விண்ணமங்கலம் என்ற இடத்தில் ஆட்டு ரோமத்தைக் கொண்டு சில வற்றைத் தயாரிக்க ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அது இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதற்கு என்று சமார் பதின்மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படாமல் கால தாமதம் ஆகிறது. அதன் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் வேண்டிய இயந்திரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அரசாங்கம் பதில் சொல்லலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் எல்லாம் கிடைத்து விட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதற்கு பதில் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நான் ஒன்று கேள்விப்படுகிறேன் அது சம்பந்தமாக. அதாவது அதற்க்கென்று தொழிலாளர் னை எடுக்கும் சம்பந்தமாக ஏதோ தகராறுகள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது உண்மைதானா என்பதையும் விளக்க வேண்டும். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் விண்ணமங்கலத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கே ஏதாவது தொழில் ஏற்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களை எடுக்கும் வகையில் பக்கத்து மாகாணத்துடன் ஏதாவது தகராறு இருந்தாலும் அதைச் சரி செய்து கொண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டில் மிகவும் சூடு பிடிக்கக் கூடிய பிரச்சனை ராணுவம் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ராணுவத்திற்கு கந்தகம் மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. வட ஆற்காடு

8th April 1960] [Sri P. U. Shanmugam]

ஜில்லாவில் கனம்பூர் என்ற இடத்தில் அதிகப்படியான கந்தகம் இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். அதைத் தவிர போளூர் முதலிய இடங்களிலும் அதிகப்படியான கந்தகம் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை வெட்டி எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது என்று கேட்கிறேன். அப்படித் தயங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல் திருவண்ணாமலைக்கு பக்கத்தில் துரிஞ்சாபுரம் என்ற கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் வட குருங்குளூர் என்ற இடத்தில் நல்ல மைக்கா கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுத்து உபயோகப்படுத்த அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்பதும் எனக்குப் புரியவில்லை. அதை வெட்டி எடுத்து பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய தகவல் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதும் விளங்கவில்லை. ஆகவே அங்குள்ள மைக்காவை வெட்டி எடுத்து அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே சிறு தொழில்களைப் எடுத்து நடத்துவதற்குப் பல வழிகளில் வசதிகள் இருந்தும் அவைகளை பயன்படுத்திக் கொள்வதாகவே இல்லை. அவைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்திற்கு என்று கட்டிய கட்டிடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது பாழடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை சென்னை அரசாங்கம் எடுத்து நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கா விட்டால் இன்னும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் அங்கே கட்டிடங்கள் இல்லாமலேயே போய்விடும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அவ்வளவும் கல்லாகப் போய்விடும். அந்த நிலையில் இப்பொழுது அங்குள்ள கட்டிடங்கள் பாழடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் பாழடைந்து போகாமல் இருப்பதற்கு அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவைகள் எல்லாம் காட்டிற்கு நடுவில் அமைந்திருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அங்கே எண்ணெய் உற்பத்தி செய்வதற்கும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தைக் கட்டாயம் அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல திட்டம் வகுத்து அதை அங்கே பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய கட்டிடங்களை உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் அவைகள் பாழடைந்து அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்கலாம். ஆகவே அங்கேயெல்லாம் சிறுரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சர்வே நடத்த வேண்டும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லி அது விரைவில் நடத்தப் போவதாகவும் அறிகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன், விரைவில் அந்த சர்வேயை நடத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அநேகம் சிறு ரக தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகை செய்வ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. PONNIAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் தொழிலாளர் சர்க்கார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். சிங்கோலு தெ லிலாளர்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப்பிரியப்படுகிறேன். நமது ஆட்சியில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மையான சட்டங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் சிங்கோலு பிராந்தியத்திலுள்ள

[Sri K. Ponnian]

[8th April 1960]

தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலைமையில் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் வாங்கும் கூலியோ மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. கொய்னா தோட்டங்கள் எல்லாம் மலைப் பிராந்தியத்தில் தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு உணவு போன்ற தானியங்கள் வரவேண்டுமானால் அவைகள் எல்லாம் கீழே யிருந்துதான் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கே அவைகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் மலைப் பிராந்தியத்திலுள்ளவர்களுக்கு அவைகளின் விலை எப்படி உயர்ந்திருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைக் கனம் அமைச்சருக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே அவர்கள் இப்பொழுது வாங்கும் கூலியைவிட அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, தண்ணீர் வசதி, கக்கூஸ் வசதி, சுகாதார வசதி இவைகள் எல்லாம் சரியாகவே கவனிக்கப்படவில்லை. அவைகளை எல்லாம் கவனிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் மதறஸ் ப்ளாண்டேஷன் விதிகளை அங்கேயும் கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே சிங்கோனா பிரதேசத்தில் வாழும் தொழிலாளர்களுக்கு ப்ராவிடென்ட் பண்ட விதியையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். போன வருஷம் கேட்டதற்கு அது தள்ளிப்போடப்பட்டது. அதாவது 1960-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் வரைக்கும். இப்பொழுது அது முடிந்து போய்விட்டது. ஆகவே அவர்களுக்கும் ப்ராவிடென்ட் பண்ட ஆக்ட்டை அவசியம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதறஸ் ஜெனரல் எக்ரிமெண்ட் பிரகாரம் கங்காணி சிஸ்டம் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தொழில்களுக்கும் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று சிங்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு அந்த சிஸ்டத்தை ஒழித்து விட்டு சூப்பர்வைசராக ஆகும்படியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மெடிகல் கரெண்டன்ஸில் போகிறவர்களுக்கும் வயதாகிப் போகிறவர்களுக்கும் கிராட்யூட்டி சிங்கோனா பிரதேசத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் வேலையில் இருக்கும்போதே இறந்து போகிறவர்களுக்கு கிராட்யூட்டி கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அவசியமாக அதையும் கவனிக்க வேண்டும். கிராட்யூட்டி கொடுக்கும்போது அந்தக் குடும்பம் பூராவுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வயது வந்து வேலையைவிட்டு நீக்கப்படுவதாக இருந்தால் அவருக்கு கிராட்யூட்டி கொடுத்து விட்டு அவருடைய குடும்பத்திற்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக்கொடுப்பதால் அது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய பாரமாகி விடுகிறது. இதையும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வீட்டு வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஒரு சிறு வீட்டில் ஒரு குடும்பத்துக்கு மேற்பட்ட பல குடும்பங்களைப்போட்டு திணித்து வாழவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இன்னும் வைத்திய வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு டிவிஷன் என்பது பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாகத் தொல்லையாக இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆம்புலன்ஸ் வான் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ப்ளாண்டேஷன் ரூஸ்களை அங்கே அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் ஸ்கூலும், காண்டினும் மற்றும் மின்சார விளக்குகள் போன்ற வசதிகளும் ஏற்படுவதற்கு வசதி ஏற்படும். நமது ராஜ்யத்தில் கிராமத்திற்கு கிராமம், வீட்டிற்கு வீடு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கின்றோம். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் தெருவுக்குக் கூட விளக்குக் கிடையாது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்காவிட்டாலும் அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு எதிராக, அவர்கள் நடக்கிற சாலைகள் இங்கெல்லாம்

8th April 1960] [Sri K. Ponnian]

மின்சார வசதி அளித்துத் தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தினந்தோறும் காட்டுப் பிராணிகளோடு எடுத்துப் போராடி வாழ வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவசியம் மின்சார விளக்கு வசதி அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிங்கோனா பிரதேசம் சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. அங்கே வாழும் ஸ்டாப் களுக்கு மின்சார வசதி கிடையாது. வால்பாறை கிட்டத்தட்ட 12 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தோடு தொடர்பு கொள்ள போன் வசதி கிடையாது. ஆகவே உடனடியாக இந்த ஸ்டாப்களுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதோடு வால்பாறையோடு தொடர்பு கொள்ள போன் வசதியும் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில்துறை இலாகாவின் மானியக் கோரிக்கையானது சென்னை மாகாணத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில்துறை வளர்ச்சி ஆகிய அடிப்படையில் பார்த்தால் மிகவும் விரவேறாகத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளின் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சர்க்கார் எந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இந்த மானியம் கோரியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் சிறிதளவு எமாற்றத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே ஓரிரு வார்த்தைகளை நான் சற்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனென்று கேட்டால் நம் மாநிலத்திலே பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி, தொழில் துறையிலும் சரி சில பகுதிகள் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது. சில பகுதிகள் பிற்போக்காக இருக்கின்றன. இன்னும் சில பகுதிகள் பிற்போக்கிலும் பிற்போக்காக—மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் எரியாவாக இருக்கின்றது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி மிகவும் பின்தங்கிய பிற்போக்கு எரியாவாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் மற்ற நல்ல வளர்ச்சி அடைந்து பகுதியோடு சம நிலை அடையவேண்டும் என்ற நோக்கோடு, சோஷலிஸ்ட் அடிப்படைக் கண்ணோட்டத்தோடு இனிமேலாவது இந்த மானியத்தை நமது சர்க்கார் தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவே நான் பேசுகின்றேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நம்முடைய கொள்கை படிப்படியாக மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடியவைகளும் மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கக் கூடிய பகுதிகளோடு சம நிலை பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழி செய்வதாக இருக்கவேண்டும். இந்த நோக்கோடும், சோஷலிஸ்ட் கொள்கை அடிப்படையிலும் பார்த்தால் ஓரளவு நாம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடியவற்றுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டவேண்டும் என்பது விளங்கும்.

இன்றையதினம் மிகவும் முற்போக்காக உள்ள நாடுகள் கூட மிகவும் பிற்போக்காக உள்ள நாடுகளுக்குச் சில பிரத்யேகச் சலுகைகள் காட்டி வருகின்றன. கொள்கை அடிப்படையிலும், (ஹ்யுமானிடீரியன் பாயிண்ட் ஆப் வ்யு) மனிதாபிமான நோக்குடன் பார்த்தாலும் கூட பிற்பட்ட பகுதிகளுக்குத் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டியது நம் கடமையாகும்.

கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி இன்றையதினம் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கின்றன, நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எதுவும் அமைத்து விவசாயத்தில் கூட அந்தப் பகுதியை வளம் செய்யக்கூடிய நிலை இல்லை என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. அந்தப் பகுதிகளில் தொழில்துறையில் நல்ல திட்டங்கள் கிடையாது. அந்தப் பகுதி வளம் பெறவேண்டும் என்றால்,

[Sri Sowdi S. Sundara Bharathi] [8th April 1960]

இதர அதிக வளம்பெற்ற பகுதிகளோடு சமநிலை அடைய வேண்டும் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் சில தனிச் சலுகைகளைக் காட்டவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் கைத்தறித் தொழிலை நம்பி வாழ்கிற மக்களே அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தொழிலுக்கு மூலப்பொருளாகிய நூலை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. தங்களுடைய எதிரியாகிய மில் தொழிலோடு போட்டியிட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நாம் ஏதாவது ஒரு கொள்கை வகுப்பது என்றால் அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு மாற்று தேடிவிட்டு அந்தக் கொள்கையை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இன்றைய தினம் குறிப்பாக அருப்புக்கோட்டை பகுதியில் உள்ள நெசவாளர்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு சர்க்காருடைய கொள்கையே காரணம். நூல் விலையினால் அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்றால் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ரா மெட்டிரியல்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற நூல் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக, உத்தரவாதம் செய்யப்பட்ட விலையில் கிடைப்பதற்கு கூட்டுறவு மில் ஆலைகளை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்க வேண்டும். இப்போதாவது உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களை வேறு தொழிலுக்கு மாற்றுகள் என்று சொல்லும்போது மாற்றுத் தொழில் தேடித் தரவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடையது. இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் இன் மெட்ரால் ஸ்டேட் என்ற புத்தகத்தைப் பார்த்தால் ராமனாதபுரம் மேற்குப் பகுதியில்தான் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிழக்குப் பகுதி மிகவும் கீழ்த்தரமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்தப் பகுதிக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இங்கே இனிமேலாவது இந்த எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கிழக்கு ராமனாதபுரம் பகுதியில் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11
a.m.

* SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக பெரிய கரைக்குத் தொழிலில் இருந்து சிறிய கொண்டான் முடையும் தொழில் வரையிலும் நம் ராஜ்யத்தில், முன்னேறி வருகிறது. ஆனால் என்னுடைய பிராந்தியம் எப்படி இருக்கிறதென்றால் ஏதோ தூர திஷ்டவசமாக பல ஆண்டு காலமாக அன்னிய ஆட்சியிலிருந்து நமது ஆட்சிக்கு வந்திருந்தும் கூட இன்னும் ஒரு நிவாரணமும் ஏற்படாமலிருக்கிறது. இங்கே தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த முறையில் அபிவிருத்தி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். விவசாயத்துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த வருஷம் ஒரு பகுதி சுத்தமாக விளைவே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் இங்குள்ள மக்கள் தஞ்சாவூருக்கு கதிர் அறுக்க கூலி வேலை செய்யப் போகிறார்கள். மற்றப்படி வேறு அபிவிருத்தி வேலை ஏற்படவில்லை. நமது சர்க்கார் மற்ற காரியங்கள் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் எங்களுடைய தூரதிஷ்டவசமாக எங்களுக்கு இயற்கையே பாதகமாக இருக்கிறது.

ஆகவே இந்த நிலையில் இங்கு கூட்டுறவு முறையில் நூல் ஆலை ஒன்று ஏற்படுத்தினால் இங்குள்ள மக்கள் தஞ்சைக்கு கூலிவேலைக்குப் போகாமல் இங்கேயே அந்த ஆலையில் வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது என் தாலாகாவில் சிறிய கொடை அடிக்கும் தொழில் செய்வதென்றால், அதற்குக்கூட இரும்பு வாங்குவதற்கு 25 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் ராமனாதபுரத்திற்குப் போக வேண்டும். இல்லையென்றால் 35 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் காரைக்குடிக்கு விவசாயிகள் போக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

8th April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

இந்த மாதிரி நிலைமையில் விவசாயிகள் இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் எந்த வகையில் முன்னேற முடியும் என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். நமது சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் ஒன்றும் குறை கிடையாது. ஆனால் குறுகிய நோக்கத்தோடு பார்ப்போமானால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பொதுவாக என்னுடைய தாலுகா கடற்கரைப் பகுதியாக இருக்கிறது. இங்கு ஏராளமான கனிப்பொருள்களும், உலோகப் பொருள்களும் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நமது சர்க்கார் இதை கவனித்து நன்கு ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் இந்த வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே மண் எண்ணை வளமும் இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றி எந்தவிதமான ஆராய்ச்சியும் யாரும் செய்ய முன்வரவில்லை. என்போன்ற கனி வளம் அறிய நிபுணத்துவம் இல்லாதவர்கள் கூட சில இடங்களில் மண் எண்ணை கடற்கரை ஓரங் ளில் உறைந்து நிற்பதை பார்க்கிறேன். ஆகவே இந்தப் பகுதியை நல்ல முறையில் வளமாக ஆக்குவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் பார்த்து எங்கள் பகுதியை வளம் பொருந்திய பகுதியாக மாற்றவேண்டும் என்று மறுமுறை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பகுதியில் நல்ல வேலைகள் நடைபெறுகிறதென்றால், அவைகள் மராமத்து வேலையும், மின்சார வேலையுமே தவிர வேறென்றும்மில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் மற்ற காரியங்களில் அங்கே எந்தவிதமான திட்ட வேலையும் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் தஞ்சைக்குக் கூலி வேலை செய்ய போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பயிர் காலங்களில்தான் வேலை கிடைக்கிறது. மற்ற நாட்களில் அவர்கள் தஞ்சைக்குக் கூலி வேலைக்குப் போக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை இருந்து கொண்டு போனால் எந்தக் காலத்தில்தான் அவர்கள் முன்னேறமுடியும் என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஒரு வளமான பகுதி. அங்கு எல்லாவிதமான சூழ்நிலை இருந்தும் வளம் பெறுதற்குக் காரணம், இந்த இடத்தில் போக்கு வரத்து மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. யாரும் போவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை. ஆகவே கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியை வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அப்படி வந்து பார்ப்பார்களேயானால், “இந்தப் பகுதியைப் பற்றி ராமகிருஷ்ண தேவர் சொன்னது உண்மை தான்” என்று உணர்வார்கள். அதோடு கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு அபிவிருத்தி சபை டெவெல்ப்மெண்ட் ஸ்கீமின் கீழ் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி அபிவிருத்தி சபை என் தாலுகாவில் ஏற்படுத்தி விட்டால் இந்தப் பகுதியில் உலோகப் பொருள்களை எந்த விதத்தில் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து யோசனை சொல்லக்கூடிய நிலைமை சர்க்கார் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் பகுதியில் விவசாயத்தைத் தவிர வேறு தொழிலே கிடையாது. இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக இயற்கையே சதி செய்வதால் விவசாயம் கூட சரியாக நடைபெறவில்லை. எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய திட்டத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்தத்திட்டம் உருவானால்தான் மற்ற தாலுக்காக்களுக்கு சரிசமானமாக நடமாடுவதற்கு சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். இல்லை என்றால் இங்குள்ளவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிற்குச் சென்று கதிர் அறுக்கும் கூலி வேலை செய்யவேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கடற்கரையில் கனிப்பொருள்களும் உலோகப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. இதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களை சர்க்கார் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[8th April 1960]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR :

கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபைமுன் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கெண்டு வந்திருக்கும் முற்போக்கு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய பிற்பட்ட ஜில்லாவான சேலம் ஜில்லாவில் சில தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வந்திருப்பது பற்றி என்னுடைய ஜில்லா சார்பாக அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதலாவதாக இங்கு உற்பத்தி ஆகும் கரும்பு எல்லாம் இங்கேயே பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இங்கு சர்க்கரை ஆலை கிடையாது. அதனால் புகளூரில் இருக்கும் கரும்பு ஆலைக்கு விவசாயிகள் எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது நாமக்கல்லில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இதற்காக நான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இதைத் தவிர சேலம் ஜில்லாவிலே இருப்புத் தொழிற்சாலையும், அலுமினியம் தொழிற்சாலையும், மேட்டூரில் காசுத்த தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தப்போவதாக இருக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவந்தால் சேலம் ஜில்லா வாசிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு உடனடியாக ஏற்படுவதற்கு முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் சீக்கிரம் இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுத்தான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு சேலம் ஜில்லாவில் இருப்பவர்களில் பெரும் பகுதியினர் நெசவாளர்கள்தான். அவர்கள் தற்சமயம் நூல் விலை ஏற்றத்தால் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் வாழ்வதற்கு அல்லது சாவதா என்ற நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்துதான், கோவையில் முக்கூட்டு மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களால் இயன்ற அளவுவேலை செய்தும்கூட அது ஒரே வாரங்களுக்குத்தான் பயன்பட்டதே தவிர, பின்னர் பழையபடியும் நூல் விலை ஏறிவிட்டது. அதனை காரணத்தை அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். வியாபாரிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட அவர்கள் அதைக் கேட்காது தங்களால் எவ்வளவு தூரம் லாபம் சம்பாதிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்கள் முயற்சியைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களின் நிலையைப் பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. பல லட்சக்கணக்கான நெசவாளிகள் பசியாலும், பட்டினியாலும் வாடி வதங்குவதைப் பார்க்காது, ஈவிரக்கமற்ற முறையில் அவர்கள் நடந்துகொண்டிருப்பதை உணர்ந்துதான் அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் கூட்டுறவு நூற்பு மில் ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள நெசவாளர்கள் அனைவரும் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெருவாரியான நெசவாளர்கள் அங்கு வேலையின்றி திண்டாடும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலையை அங்கு கொண்டுவருவதன் காரணமாக அநேகருக்கு அது வேலை வாய்ப்பு அளிக்க உதவும். வேறு ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டி வரும். அதிலாமல், கூட்டுறவு நூற்பு மில் ஆலை ஒன்றை அங்கு ஏற்படுத்தி, அங்கு உற்பத்தியாகும் நூல் அவர்களின் தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் இந்த ஆலை அங்கு ஏற்படுத்துவதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அதோடு அந்த ஆலையை ஏற்படுத்தினாலும் கூட நமது ராஜ்யத்தில் குறைந்தது 5 லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு இப்பொழுது உற்பத்தியாகக்கூடிய நூலை மில் முதலாளிகள் சரிவரக் கொடுக்காததால், இந்த ஆலையில் உற்பத்தியாக இருக்கும் நூலைமட்டும் கொடுத்தால் போதாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்காக நமது அமைச்சர் அவர்கள், பல வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பல தேசங்களையும், அங்குள்ள நிலையைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருப்பதால் பல இடங்களையும் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். சிற்சில இடங்களில் குடிசைத் தொழில்கள் மிகச் சிறப்பாக நடந்துவருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஜப்

8th April 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

பானில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்கள், இயந்திரத் தொழிலை வைத்து நடத்தி வருவதால்தான் அந்நாடு இன்று முற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. அதே போல் இந்த நெசவாளர்களின் நூல் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த ஆலையை மட்டுமே வைத்தால் போதாது என்ற நிலை இருப்பதால், குடிசைத் தொழில் மாதிரி ஒவ்வொரு வீட்டிலும், ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாய் வசதியுள்ள வர்கள் இயந்திரக் கருவிகள் வைத்து உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு 16, 32 கதிரிகள் கொண்ட சிறு சிறு இயந்திர நூற்பு ஆலைகளைத் துவக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது, முதலாளிகள் அரசாங்க உத்தரவு வாங்கிக்கொண்டு பர்மிட் வாங்கி நூலை வெளியிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவிட்டு இங்குள்ள நெசவாளிகளுக்கு நூல் இல்லை என்று சொல்லும் கஷ்டத்தை ஓரளவு குறைக்கலாம். பதினாறு கதிரிகள் கொண்ட சிறிய இயந்திரத் தொழிலைப் பரவலாக நமது ராஜ்யத்தில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்தால், தொழில் துறையில் நமது ராஜ்யம் முன்னேறுவதோடு கூட பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அதனால் வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படும். ஏனெனில் இப்பொழுது நெசவாளிகளுக்கு இந்த நூல் பிரச்சனை மிகப் பெரிய தொல்லையைக் கொடுக்கிறது. மில் முதலாளிகள் ஒரு சில சமயங்களில் எங்களிடம் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் தேங்கிவிட்டன, அதனால் அவைகளை ஏற்றுமதி செய்ய பர்மிட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் நாங்கள் மில்களை மூடிவிட வேண்டியிருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி மில் மூடி அதனால் ஸ்டோரைக் ஏற்பட்டு விடக் கூடாதே என்று நினைத்து அதற்கு பெர்மிஷன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி பெர்மிஷன் கொடுத்து அவைகளை வெளியேற்றிய பிறகு பழைய படியும், நூலின் விலையை உயர்த்திவிடுகிறார்கள். ஐந்து, ஏழு ரூபாய் என்று விலை ஏறுகிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், அது மில் முதலாளிகளிடம் தேக்கம் இருப்பதைக் காட்டவில்லை, அரசாங்கத்தின் நெருக்கடியான நிலையை உணர்ந்துகொண்டு முதலாளிகள் கூடுதல் லாபம் சம்பாதிக்கவே அந்த விதத்தில் செய்கிறார்கள். நெசவாளர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 40 அல்லது 50 ரூபாய் என்று சம்பாதித்தாலும்கூட மாதந்தோறும் நமக்கு நிச்சயமாக 50 ரூபாயாவது நிரந்தரமாக வரும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களால் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடிய வில்லை. ஒரு சில மாதங்களுக்கு அரை வயிறுக்குக் கஞ்சி கிடைக்கும் நிலையிலிருக்கும், மீதி மாதங்களில் நெசவுத் தொழிலை நிறுத்தி வைக்கும் அளவிற்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், சிறிய சிறிய இயந்திரங்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து, அப்படி இறக்குமதி செய்யும் போது மில் முதலாளிகளிடமிருந்து அதற்குப் பல விதத்திலும் தடங்கல்கள் வரக்கூடும், அதற்கு இடம் கொடுக்காது, 16 கதிரி கொண்ட இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்து கொடுத்தால் அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான நெசவாளர்கள் நூலை உற்பத்தி செய்து அதை வைத்துக்கொண்டு தங்கள் தொழிலை நடத்துவதற்கு வசதியாயிருக்கும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்று நமது ராஜ்யத்தில் பல்வேறு குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி நமது ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்தியடைய வில்லை என்று சொன்னால் இன்னும் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தினால் தவிக்க நேரிடும். குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதின் காரணத்தினால் நமது ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்கியிருக்கிறார்கள். (பெல்).

முடித்துவிடுகிறேன் ஒரு நிமிடத்தில். அடுத்தபடியாக, அம்பர் சர்க்கா. அதை ஒவ்வொரு நெசவாளியும் தன் தன் வீட்டில் வைத்து நூற்று தனது தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அம்பர் சர்க்காக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். எல்லோருக்குமே கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு அது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வளவு அதிகமாக அது தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் சக்கம்பட்டியில் யுரேனியம் இருப்பதாக புகர்ப ஆராய்ச்சியாளர்கள் பரிசீலனையில் தெரிந்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். அது மிகவும் விலை உயர்ந்ததும், அருமையான பொருளும் ஆகும். அதையும் பரிசீலனை செய்து வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [8th April 1960]

குடிசைத் தொழில் நமது ராஜ்யத்தில் அபரிமிதமாக அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. எதிர்க்கட்சியினர் கூட, அதை மறுக்க முடியாது. கூடை பின்னுதல், கயிறு திரித்தல், பாய் முடைதல் போன்ற சிறு சிறு தொழில்கள் நமது ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது பரவலாக இருப்பதால், இன்று கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு, ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆக, அம்பர் சர்க்கா, 16 கதிர் கொண்ட நூற்பாலை இவைகளைப் பரவலான முறையில் பரவச் செய்தால், கைத் தொழிலில் ஜப்பானைப் போன்ற நம் ராஜ்யமும் முன்னேறுவதற்கு முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு உடனடியாக இந்த இரண்டிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மேல் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பேசும்போது 'நமது ராஜ்யத்தில் சிறு தொழில்களை ஏராளமாக உண்டாக்கி இருக்கிறோம். திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகையை நாம் ஏற்கனவே செலவு செய்திருக்கிறோம், 2½ கோடி ரூபாய்தான் திட்டத்தில் ஒதுக்கினார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் 4 கோடியாக ஒதுக்கி இதுவரையில் 2½ கோடிக்கு மேல் 1959-வது வருடத்திலேயே செலவு செய்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். பெரிய தொழில்களை விட சிறிய தொழில்கள் மூலமே மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்ற அடிப்படையில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக பஞ்சாப் மாநிலத்தை இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய பிரதேஷ், பீஹார், போன்ற இடங்களில் பெரிய தொழில்கள் மூலம் ஏற்பட்டிருப்பதைவிட பஞ்சாப்பில்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் அதிகமாகி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்குதான் வேலை வாய்ப்பு கூடுதலாக இருக்கிறது என்றார்கள். அங்கு பெரும் தொழில்கள் இல்லை, நாம் பெரும் தொழில், பெரும் தொழில் என்று சொல்வதால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிடாது என்ற கருத்து தெரிவிக்கிற முறையில் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் திட்டக் கமிஷனே அல்லது திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு முக்கியமானவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களாகிய நேரு போன்ற தலைவர்களோ என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், உண்மையிலேயே மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்றால், டீட்டின் பொருளாதாரம் நல்ல முறையில் அமைந்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமென்றால், பெரும் தொழில்கள், பேசிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் உறுதியாக, விரிவாக ஏற்பட்டால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்று ஒரு முறையில்ல பல முறை வலியுறுத்திக் கூறி வருகிறார்கள்.

சிறு தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்படுவதனால் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகும் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் பெருவாரியாக பெரும் தொழில்கள் ஏற்பட்டால்தான் அவைகளின் அடிப்படையில் சிறு தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். இவ்விதமாகப் பெரும் தொழில்கள் அதிகம் ஏற்படுத்துவதின் மூலமாகத்தான் மக்களிடையே வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்குவதற்கும், சிறு தொழில்களை அதிகமாக்குவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களே, இதே சபையில் முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன், சேலம் இரும்பும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியும் கிடைக்க ஆரம்பித்து விடுமானால், சேலத்திலிருந்து நெய்வேலி வரை ஏராளமான சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியும். அதோடு பெரும் தொழில்களையும் ஏற்படுத்த முடியும். இதில் முக்கியமாக பெரும் தொழில்களை நாம் அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பன்முறை வலியுறுத்திக் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து எதைக் காட்டுகிறது என்றால், பெரும் தொழில்கள் அதிகமாக ஆரம்பித்தால்தான் சிறு தொழில்கள் ஏற்பட முடியும் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்

8th April 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

களுடைய ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதல்லாமல், பஞ்சாப் பிரதேசத்தைக் காட்டி, அங்கே ஏற்பட்டிருப்பது போன்று சிறு தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டால் போதுமானது; பாய் முடைவது கூடை முடைவது, குடம் செய்தல், அப்பளம் செய்தல், இது போன்ற தொழில்களை மட்டும் ஏற்படுத்திவிட்டால்போதும் என்று நினைப்பது சரியல்ல என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் அவசியம் தான், இவைகள் எல்லாம் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் நாட்டில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குப் போதாது என்பதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தின் பேரில் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் துண்டு அறிக்கையில், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், லிஸ்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற தொழில்களை எல்லாம் பார்த்தால், பாய்கள் முடைதல், கூடைகள் முடைதல் என்ற அளவில்தான் இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கங்காவல்லியில் தோல் உரித்தல், தேனீ வளர்த்தல், தேனீக்களைக் கொண்டுவருதல், இவை போன்ற தொழில்கள்தான் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற இந்தத் தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளின் மூலம் அதிகமான அளவுக்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் ஒன்றும் பெருகவில்லை என்பதுதான் நான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சாதாரணமாக தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் யு.டி. பார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இவ்விதமான அதிகாரிகளின் மூலம் தொழில்களைப் பெருக்கி அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையில் அங்கே என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் ஏற்கனவே அந்தப் பிராந்தியங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் தச்சன், கொல்லன் முதலானவர்களை அழைத்து உங்களுக்குத் தனியாகப் பயிற்சி தருகிறோம் என்று சொல்லி ஓரளவுக்கு அவர்கள் முறையாக வேலைகளை செய்வதற்கும், சரியாக வேலை சளைச் செய்வதற்கும் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். இதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், இதன் மூலம் அவர்களுடைய தொழில் பெருகிவிடும் என்று நினைப்பதற்கோ, அல்லது வேலை வாய்ப்புகள் பெருகிவிடும் என்று நினைப்பதற்கோ, அல்லது அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கோ இம்மாதிரிப்பட்ட முயற்சிகள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக நடைபெறும் எந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றில் ஒன்றும் வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்குவதற்குரிய திட்டமாக இல்லை. இதற்காக யு.டி. பார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அதற்குமேல் அவரிடமிருந்து டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இவர்களின் மூலமாக எல்லாம் இப்போது செய்யப் பட்டுவரும் வேலைகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்கும் என்று என்னால் கூற முடியாது. ஆகவேதான் சிறு தொழில் கூடாது என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. சிறு தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்பட வேண்டுமென்றால், அதற்கு முதலாவதாகப் பெரும் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரும் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நம் நாட்டில் அதிகமான அளவில் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களே பல சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இது பற்றி பல தடவை இங்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும், அதன் பின்னால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு காலம் முடிந்தது மூன்றாவது திட்டத்திற்குப் போகக் கூடிய நேரத்தில் இருக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், தமிழ்நாட்டில் முழுவதும் பூ தத்துவ ஆராய்ச்சி, எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கும், எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த தொழில்களுக்கு எல்லாம் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பூ தத்துவ ஆராய்ச்சி செய்து ஏற்கனவே ஒரு முடிவு எடுத்து வைத்திருப்போமானால், மூன்று

[Sri M. P. Subramaniam]

[8th April 1960]

வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது தொழில்களை அமைப்பதற்கும் அதன் மூலமாக வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதற்கும் வசதியாக இருந்திருக்கும். ஆனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட வேலையைத் துவக்க இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் கூட இன்னும் தமிழ்நாட்டில் இன்னின்ன கணிப் பொருள்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, அவைகள் எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்த முடியும் என்று நம்மால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இதற்கு Techno Economic கமிட்டி ஏற்படுத்தி யிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதனுடைய இறுதி அறிக்கையும் இதுவரை வரவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். இது லிருந்து கிடைக்கின்ற பிரிலிமினரி ரிபோர்ட்டை வைத்துக்கொண்டாவது ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியுமா என்றால், அதை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல் வார்கள். ஏனென்றால் அரசாங்கத்தினுடைய இத்தகு முன்னால் உள்ள பாடம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏதோ இங்கு கிடைக்கிற இரும்பைப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதற்காக எட்டு வருட காலமாக ஜம்ஷ்பூரில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதன் பின்னால் இதைப் பற்றி அமெரிக்காவிலோ, கனடாவிலோ ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள், அதன் பின்னால் இப்போது எட்டு வருட காலத்திற்குப் பின்னால், இந்த ஆராய்ச்சி மட்டும் போதாது, முதலாவது ஒரு பைலட் பிராஜக்ட் ஆரம்பித்து அதில் வெற்றியா அல்லது தோல்வியா என்பதைப் பார்த்த பின்னால்தான் இதைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல முடியும் என்ற அளவில் இருக்கிறது. நாங்கள் முன்பே வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டு காலத்தில் செய்யப்பட்ட வேண்டிய வேலைகளுக்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சிகளை எல்லாம் முன்கூட்டியே நடத்தி முடிவு அமெரிக்காவுடையவைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஜியாலாஜிகள் சர்வே ஒன்று நடந்தது, அதுவும் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பத்து அல்லது இருபது நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் பார்த்தேன், ரயில்வே அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் இங்கு அதிகமான அளவில் புதிய ரயில்வேக்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதற்கு இங்கு அதிகமான அளவில் பெரும் தொழிற்சாலைகள் இல்லை, பெருந் தொழில்கள் எங்கு அதிகமாக இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களுக்குத்தான் ரயில்வே சாலை களைப் புதியதாக ஏற்படுத்த முடியும் என்ற அடிப்படையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ரெயில்வே வசதி இருந்தால்தான் பெரும் தொழில்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ரயில் பாதைகள் அதிகமாக இல்லை, ஆகவே பெரும் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கும் வசதி குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் தென்னகத்திற்கு அதிகப்படியாக ரயில்வே வசதி வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் பெரும் தொழில்கள் இங்கு அதிகமாக இல்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டுகிறார்கள். இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப்பின்னிக் கிடப்பதை நாம் காண முடிகிறது. இந்த வசதிகள் எல்லாம் தென்னகத்தைப் பொறுத்த வரையில் குறைவாக இருக்கிறது என்று நமது அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. உண்மையாகவே ரீஜனல் டெவலப்மெண்டு என்ற முறையில், திட்டக் கமிஷன் போட்ட திட்டத்தை ராஜ்யங்கள் எல்லாம் முன்னால் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காகக் கூறப்படும் இன்டஸ்ட்ரீஸ் பாலிலி தீர்மானத்தை மாற்றவே முடியாது என்பதல்ல, ரீக் வேதம் போன்றோ, யஜூர் வேதம் போன்றோ மாற்ற முடியாத வேதம் அல்ல இது. முன்னால் இந்திய அரசாங்கம் அப் பொழுது அந்த சூழ்நிலையை வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே தனிப்பட்டவர்கள் தொழிலை ஏற்படுத்தும் விஷயத் தில் வட இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும் பண முதலாளிகள், டாடா, பிர்லா போன்றவர்கள் பத்து கோடி, இருபது கோடி என்று கடன் வாங்குவதற்கு முன்வருவார்கள், அவர்களுக்கு செக்யூரிடி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கமும் தயாராக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வட நாட்டில்

8th April 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

இருப்பது போன்ற பெரும் முதலாளிகள் நம்மிடம் இல்லை. ஆகவே தனியார்களுக்கு மட்டும் என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொழிலையும் அரசாங்கத்திற்கு தலையீடு தொழிலை அதிகப்படுத்துவதில் அரசாங்கத்திற்குக் கடமை இருக்கிறது. ஆகவே, இண்டஸ்ட்ரிஸ் பாலிஸி தீர்மானத்தைக் காட்டி, இதன் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம், இதைச் சொல்லித்தான் நாங்கள் தேர்தல் வெற்றி பெற்று வந்தோம் என்று சொல்லுவது எல்லாம் நமது நாட்டு மக்களுக்கு நியாயம் வடங்குவதாகாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NA'DU : கனம் சனபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தொழில் இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளும் நோக்கத்துடன் நான் முதலில் இல்லை என்றாலும் கூட, என்னுடைய ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சில அங்கத்தினர்கள் எங்கள் ஜில்லாவைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவை கள்தான் என்பதைப் பேசும்படித் தூண்டிவிட்டது. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவே மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர் தாலுக்காக்கள் 1910-ம் ஆண்டு வரையிலும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் இருந்தன. முன்னால் 1911-வது ஆண்டுக்கு முன் ராமனாதபுரம், சிவக்கை போன்ற ஜமீன் பிரதேசத்திலுள்ள ஏழு தாலுக்காக்களும் மதுரை ஜில்லாவோடு இருந்தன. இதற்குப் பின்னால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர் இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களையும் இந்த ஏழு தாலுக்காக்களுடன் சேர்த்து ஒன்பது தாலுக்காக்களையும் சேர்த்து ராமனாதபுரம் ஜில்லாவாக அமைத்தார்கள். சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர்களில் இந்த தாலுக்கா அங்கு ஓரளவு விவசாயம் சரியாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தினுடைய சலுகைதான் காரணம் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கீழ்ப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்தில் அவ்வளவாக சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நல்ல தரமுள்ள நிலப்பங்கான இடத்தில் இன்னும் நல்ல முறையில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தினால் பயன் கிடைக்கும். அதற்கான அளவில் இப்போது கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, இதற்காக ஆற்றலும், ஆர்வமும், அக்கறையும் அங்குள்ளவர்களிடம் ஏற்படவில்லை என்பதை அங்குள்ளவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. மேலும் அரசாங்கம் மேல் பகுதித் தாலுக்காக்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்ற சலுகைதான் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தொழில்கள் சம்பந்தமாய் ஒரு புத்தகம் நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகப் பார்த்தால் அங்கு பல சிறிய சிறிய தொழில்கள் அந்த ஜில்லாவில் பல பகுதிகளிலும் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மொத்தத்தில் பார்த்தால் பெரிய தொழிலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடியது சாத்தூர் பகுதியில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றுதான். அதில் நமது அரசாங்கம் 10 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய தொகை 1 கோடிக்கும் அதிகம் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வேறு தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொழில்களில் எதற்கு அரசாங்க உதவி இருக்கிறது? இதைத் தவிர அரசாங்கம் முதலீடு செய்து, அரசாங்கம் ஆதரவு அளித்து, அரசாங்கம் சலுகை அளித்து, அந்தப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் எது? அரசாங்கத் துறையில் ஹெனரல் பர்பஸஸ் என்ஜினீயரிங் ஓர்க்ஷப் என்று ஒன்று ராஜபாளையத்தில் இருக்கிறது. அது ஒரு சிறிய ஸ்தாபனம். இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஒன்று விருதுநகரில் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 20 யூனிட்கள் ஏற்பட முடியும். அதற்கு இன்னும் போதியவர்கள் முன் வராமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அளவில்

11-30
a.m.

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[8th April 1960]

இருந்தகொண்டிருக்கிறது. தவிர அரசாங்கத்தின் சலுகையில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவில் தூல் தூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தியிருப்பவர்கள் கீழ்ராமநாதபுரம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது எனது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ராஜபாளையத்தைச் சற்றி 2, 3 தூற்பு ஆலை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கீழ்ராமநாதபுரம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு தூல் தூற்பு ஆலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், ஆலைகளை ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்பு அவைகளை கீழ்ப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று இருந்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதிலே கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் மட்டும் 11 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமாகப் பங்குத்தொகை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 12,000 தூற்பு ஸ்பின்னர்கள் கொண்ட ஆலை. இதற்கு அதிக அளவு பணம் தேவை இருக்கிறது. கூட்டுறவு ரீதியில் ஏற்படுத்தும்போது கீழ்ப் பகுதியில் பங்குத் தொகை ஒன்றும் கிடைக்காது இருந்தது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலைமையிலே இங்கே ஸ்தாபிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த ஆலையை இங்கே ஸ்தாபிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதோடு அல்லாமல், இப்போது விருப்பம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அதனுடைய முழுப் பொறுப்பையும் என் தலையில் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை யாவரும் அறிவார்கள். தூற்பு ஆலைகளைப் பொதுவாக கூட்டுறவுத் துறையில், தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கும்போது, பொருளாதார அடிப்படையில் லாபகரமாக நடைபெறக் கூடிய ஒரு தொழிலாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கப் பட்டால் தொழில் துறையில் நல்ல முதலீடு தேவையாக இருப்பதால், அதன் மூலம் நல்ல வாய்ப்பு நல்ல பலன் இருக்கிறதா என்று சிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. தூற்பு ஆலை விஷயத்தில் இப்போது சோதனை காலமாக இருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது ஒரு சில ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தூற்பு ஆலைகள் நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்யவேண்டியது ஒரு கவலை தரத் தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. நெசவாளர்களுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் தூற்பு ஆலை ஏற்பட்டுவிட்டால் தான் அதன் மூலமாக குறைந்த விலைக்கு தூல் கிடைக்கும் என்பது தத்துவ ரீதியாகச் சரியாக இருந்தாலும், இப்போது கூட்டுறவு ஆலை மூலமாக உற்பத்தி செய்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டபடி கூட்டுறவு துறையினரால் வற்புறுத்தப்படும் சமயத்தில், இந்த தூல் வேண்டாம், வேறு தூல் வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற ஒரு பிரச்சனையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நேரத்தில் திட்டமிட்டபடி செயல்பட முடியவில்லை—அந்தத் தன்மை வரவில்லை. அந்த நிலைமையை சீராக உண்டாக்கவேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம். மொத்தத்தில் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும், அதாவது மற்ற இடங்களில் தனியார் உதவியின் பேரில் பல தொழில்கள் ஏற்பட்டு இருந்தாலும் ராமநாதபுரம் கீழ்ப் பகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் யாரும் முயற்சி எடுக்காவிட்டாலும், தனியார் நிதி உதவி செய்யாவிட்டாலும் கூட அங்கே ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். இன்னும் என்னென்ன தொழில்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று யோசிக்கவேண்டும்.

நான் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்திலே ஒவ்வொரு பகுதிலும் 10 பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் ஒரு கிராம சேவக் இருக்கிறார். கிராமத் தொழில் சம்பந்தமாக ஒரு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். ஒரு கிராம சேவக் இருக்கக் கூடிய குழுப்பிலே ஏதேனும் குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிக்க 1,500 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுக்க சர்க்கார் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்களிடமிருந்து 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்து ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் இன்ன தொழில் ஆரம்பிக்க சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன, 1,500 ரூபாய் சர்க்கார் கொடுப்பதோடு கூட பொது மக்களிடமிருந்து 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்து இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறோம் என்று திட்ட

8th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

வட்டமான நிலையில் நாம் இருக்கிறோமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், 10 இடங்களில், 1,500 ரூபாய் சர்க்கார் கிராண்ட் கொடுப்பதோடு, குறைந்தது 5,000 ஜனத்தொகை இருக்கக் கூடிய இடத்தில் 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்து 3,000 ரூபாய் செலவில் ஒரு குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டாலும்கூட அந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பது, எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்குத் தோது இருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வர முடியாமல் இருக்கிறது, அங்குள்ள சூழ்நிலை. இதைக் கொஞ்சம் யோசிக்கவேண்டும். பொதுப்படையாகத் தொழில் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு, இன்னென்ன சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன, பொது மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், அரசாங்கம் செய்யவில்லை, அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருக்கிறது, இன்னென்ன வகையில் செய்ய முடியும் என்று எடுத்துக் காட்டாகப் பேசினால், அவர்களுக்கு சாத்தியக் கூறுகள் என்னென்ன இருக்கிறது என்பதை யோசிக்க நாம் ஏற்பாடு செய்கிறதாக இருக்கும். ஆகையால் இந்த சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பகுதியைப் பற்றி அன்பர்கள் கூறிய அந்தப் பகுதிக்கு அவர்கள் கூறிய வாழ்த்துகள் எனக்கருதி நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய பகுதியின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மான்யத்தின் மீது பேசிய ஒரு சக அங்கத்தினர் ரிக் வேதம், யஜுர் வேதம் என்பதெல்லாம் மாற்ற முடியுமா என்பது உண்மையான என்று மறைமுகமாக ஒத்துக்கொண்டார்கள்—சந்தோஷம். அப்பேர்ப்பட்ட தொழில் கொள்கை ரிக் வேதம் மாதிரி மாற்றக் கூடாது அல்ல என்று ஒப்புக் கொண்டது வரவேற்கத் தக்க விஷயம் என்று அதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, ராமநாதபுரம் ஜில்லா இன்னும் முற்போக்கு அடையாத ஒரு பகுதி, அதிலும் கீழ் பகுதியில் அமைச்சர் அவர்கள் அதை வளப்படுத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. MARIAPPAN:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சேலத்தைப் பொருத்த வரையில் அங்கே ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த முன் வந்ததற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் நம்முடைய மாகாணத்தில் பெரும் அளவுக்கு ஆரம்பித்திருப்பதன் காரணம் அமைச்சருடைய உழைப்பினாலும், அந்த இலாகாவினுடைய உழைப்பினாலும்தான். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் சிறிய தொழில்கள் செய்ய வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் நம் மாகாணத்தில் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, ஆணி போன்ற பொருள்களைச் செய்ய சிற்சில இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான இடங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வலாய்க்கள் கிடைப்பதில்லை. அம்மாதிரி வலாய்க்கள் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய நம்முடைய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதே மாதிரி நம்முடைய தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் டயர் போன்றவைகள் இந்த சமயத்தில் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் வியாபாரிகள் இவைகளைச் சரிவர விளையோகிக்காமல் கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறார்கள். 450 அல்லது 500 ரூபாய்க்கு கிடைக்க வேண்டிய டயர்களுக்கு 80 ரூபாய் வரையில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி கிடைக்காத பொருள்களை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு எந்த முறையிலேயோ விளையோகிக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்களை சம்பந்தப்பட்ட லாரி சொந்தக்காரர்கள் பார்த்தபோது, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை விரைவாகச் செய்யுமாறும் கனம் அமைச்சரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Mariappan]

[8th April 1960]

மேலும் சேலத்தில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் அமைக்கப்படுவது, இடப் பிரச்சனை காரணமாகக் காலதாமதமாகிறது. அதையும் உடனடியாக அமைக்க வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரிடம் வற்புறுத்திக்கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை நம்பி அதிகமான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். துணிகளுக்குச் சாயம் போடுவதற்கு ஹைட்ரோ ஸல்பேட், ஸோடா போன்ற பொருள்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. அவை இப்போதும் வெளி நாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ஹைட்ரோ ஸல்பேட், ஸோடா ஆகிய பொருள்களை செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் இந்த மாநிலத்திலேயே இருப்பதாக நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே அந்தப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை இந்த மாநிலத்திலேயே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். தவிரவும், பலர் லூமைப் பொறுத்தவரையிலும், அதன் உபயோகத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு ஆதரவு தருவதற்கில்லை என்று சர்க்கார் சொல்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். நமது மாநிலத்தில் மாத்திரம் பலர்லூமிருக்கு ஆதரவு தருவதற்கில்லை என்று சொல்வது போதாது; அவ்வாறு சொல்வதினால் மாத்திரமே நமது கைத்தறித் தொழிலுக்கு நன்மை ஏற்படாது. பலர் லூம் உபயோகத்தை இந்தியா பூராவிலுமே விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காரிடம் நமது சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைக்க சர்க்கார் நீண்ட நாட்களாக முயற்சித்து வருவதற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். நெய்வேலியில் கிடைக்கும் பழப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டும் சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்புக் கனிகளைக் கொண்டும் இங்கு இரும்பு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் கூறியிருப்பதால், இந்த ஆண்டில் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

சேலம் நகரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் கம்பனி நெசவு செய்துகொண்டிருந்தார்கள். தற்போது அந்தக் கம்பனி அமெரிக்கா போன்ற மேல்நாடுகளுக்குச் செல்லாததால் அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக அங்கே உடனடியாக ஒரு கம்பனி நெசவுத் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் கம்பனி நெசவுத் தொழிலுக்கு ஒரு ட்ரெய்னிங் ஸெண்டர் அமைக்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்காக கனம் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். ட்ரெய்னிங் ஸெண்டர் மட்டுமே போதாது. அங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான கம்பனி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் வற்புறுத்துகிறேன்.

சேலம் நகரத்தில் தோல் பதனிடும் தொழில் தெரிந்த ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அங்கே ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையையும் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். செருப்பு போன்ற பொருள்கள் விற்பனையாகவில்லை என்று இந்த இலாகாவின் சொல்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப்பொறுத்தவரையிலும், சேலத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து அங்கே செருப்புத் தைக்கும் தொழிற்சாலையும் அமைக்கப்படால், அங்கே தயாரிக்கப்படும் செருப்புகளை விற்கும் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்—சம்பந்தப்பட்ட சங்கத்தினர் அப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்—என்று கனம் அமைச்சருக்கு நான் உறுதி கூறுகிறேன்.

சென்னையிலுள்ள டெக்ஸ்டைல் இன்ஸ்டிடியூட்டை சேலத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று 5—7 வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தபோதிலும், இதுவரையிலும் அது அங்கே மாற்றப்படவில்லை. அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டை கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த ஆண்டிலேயே சேலத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்றும், அதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்றும்

8th April 1960]

[Sri A. Mariappan]

சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில், இடப் பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலேயே அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டை அங்கே மாற்றினால்தான் இடத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய உள்ளூரிலுள்ளவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலேயே இந்த இன்ஸ்டிடியூட்டை சேலத்திற்கு மாற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் தலைவாசல், ராசிபுரம் போன்ற இடங்களில் நிலக்கரி கிடைப்பதாக சர்க்காருக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நிலக்கரி கிடைக்கிறதா என்று பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இந்த இராஜ்யத்திலேயே பெரிய ஜில்லா. அது 36 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு காலேஜ்தான் இருக்கிறது. அங்கே ஒருவர் ஒரு பாலிடெக்னிக்கை அமைத்தார். அது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அந்த ஜில்லாவிற்கு அந்த ஒரு பாலிடெக்னிக் போதாது. சர்க்கார் தங்கள் செலவிலேயே அங்கே இன்னொரு பாலிடெக்னிக் அமைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மாநிலத்திலுள்ள மற்ற ஜில்லாக்களுடன் ஒப்பிடும்போது சேலம் ஜில்லா இதர எந்த ஜில்லாவையும் விட 1½ மடங்குக்கும் அதிகமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அது பிற்பட்ட ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு பெரிய ஜில்லாவாக இருப்பதாலும், அது மிகப் பிற்பட்ட ஜில்லாவாக இருப்பதாலும், அங்கே இன்னொரு பாலிடெக்னிக்கை தங்கள் செலவிலேயே அமைக்க முன்வரவேண்டும்.

ஸ்பின்னிடல்களைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 36 ஸ்பின்னிடல், 100 ஸ்பின்னிடல்களைக் கொண்ட இயந்திரங்களைக் கொண்டு தூறிக் ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இம்மாதிரி சிறிய தூற்ப இயந்திரங்களைக் கொண்டு தூறிக் ஏற்பாடு செய்தால்தான் கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். மேலும், அவ்வாறு செய்தால்தான் தூல் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்ய முடியும். எனவே 16, 36, 160 ஸ்பின்னிடல்கள் கொண்ட சிறு இயந்திரங்களை மாநிலத்தில் ஆங்காங்கு விநியோகித்து அவைகளின் மூலம் தூல் தூறிக் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி சிறு இயந்திரங்களை உபயோகிப்பதற்கு மில்கனிடமிருந்து ஆதரவு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஆதரவு கிடைக்காமல் தான் இருக்கும். இந்த இயந்திரங்களால் அவர்களுடைய தொழிலுக்கு ஹானி ஏற்படுமோ என்று அவர்கள் பயப்படுவதாக நாம் அறிகிறோம். சிறு தூற்ப இயந்திரங்களை சர்க்கார் உடனடியாக மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு கூட, நமது மாநிலத்தில் தூற்ப ஆலைகள் அதிகமாக இருந்தாலும், 60-ம் 80-ம் நெம்பர் தூல்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இறக்குமதியைத் தடுக்கவும் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியைக் குறைக்கவும் சிறு தூற்ப இயந்திரங்களை விநியோகிக்குமாறு சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்துள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். சிறு தொழில்கள்தான் நமது மாநிலத்தில் உள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நல்ல தொழில்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டப்பட்டபோது, பின் தங்கிய பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. 1956-ம் வருஷம் இந்திய அரசாங்கம் தொழிற் கொள்கையை வகுத்து பாராளுமன்றத்தில் அதுசம்பந்தமான

[Sri N.K. Palanisami]

[8th April 1960]

தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபோது என்ன சொல்லப்பட்டது என்று பார்க்க வேண்டும். அதில் 16-வது ஷரத்துப் பிரகாரம், நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சம அளவில் பொருளாதார நிலை இருக்கும் வகையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்காக வளர்ச்சியற்ற பிரதேசங்களில் இருக்கும் குறையைப் போக்க முன் வர வேண்டுமென்றும், தொழில் வளர்ச்சி நாட்டில் அவ்வாறு ஏற்பட்டால்தான் நாடு பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஷரத்து நமது மாநிலத்தில் எப்படி அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ந் தேதி நடந்த நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில், பின்தங்கிய பகுதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கொள்கை எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று, சென்னை, காஷ்மீர், உத்தரப் பிரதேச அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் கோரியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமன்றி, ஓரிசா போன்ற ராஜ்யங்களின் பிரதிநிதிகள் தங்கள் ராஜ்யத்திலுள்ள தேசியப் பேரவை போன்ற கனிப்பொருள்களைக் கொண்டு நடத்தக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள் என்று “ஹிந்து” பத்திரிகை நிருபர் எழுதுவதைப் பேப்பரில் பார்த்தோம்.

இன்றைய தினம் பீகாரை எடுத்துக் கொண்டால் சில தொழில்களை ஏற்படுத்தியதால் வறுமை போய் விட்டது; பஞ்சாபை எடுத்துக் கொண்டால் நீர் வளமும், நில வளமும், சிறு தொழில் அபிவிருத்தியும் உள்ளது; தொழில் வளர்ச்சித் திட்டத்தை நீங்கள் கேட்கக்கூடாது என்ற முறையில் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைய தினம் உருக்கை எடுத்துக் கொண்டால் ரொம்ப விலையாக இருக்கிறது. நிலக்கரி, தொழில் அபிவிருத்திக்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். பீகாரில் ஒரு விலையும், சென்னையில் ஒரு விலையும் இருக்கிறது. “பரைச் சார்ஜஸ்” சோத்து இங்கே வசூலிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு பகுதியில் அதிகமான அளவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவும், இன்னொரு பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி குறைவான அளவில் ஏற்படவும் வழி செய்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலக்கரியின் விலையை நிர்ணயம் செய்யும்போது பாடகையைத் தனியாகக் கமிட்டி விட்டு அதற்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சிக்கான முறையில் நிலக்கரியைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம் நாட்டில் மேலும் தொழில்கள் அதிக அளவில் வளர வேண்டுமென்றால் மேலும் வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு (மாடர்ன் எகானமி) திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் வரி போட்டே எல்லாவற்றையும் நடத்திவிட முடியாது. ஆகவே, சில தொழில்களை சர்க்காரே எடுத்து அவசியம் நடத்த வேண்டும். ஷெட்யூல் பாங்குகளை எடுத்து நடத்த வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி போட்டாக வேண்டும். நமது மாகாணத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய் வரும். அந்த அளவுக்கு வரி கொடுக்க மக்களுக்குச் சக்தி இருக்கிறதா? சில தொழில்களை சர்க்காரே அவசியம் எடுத்தாகவேண்டும். லேப் இன்ஷூரன்ஸை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதால் 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வருகிறது. அதே போல் ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸையும் எடுத்துக்கொண்டால் பல கோடி ரூபாய்கள் லாபம் வரும்.

புகற்ப ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. காவிரி நதிக் கரையில் எண்ணெய் வளம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே உடனடியாக வேலை செய்வதற்கான நிலைமை இல்லை. “காம்பெல்” வேலை முடிந்த பிறகுதான் இங்கு கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏராளமான அளவில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதில் துரிதமான நடவடிக்கையைச் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

8th April 1960]

[Sri N. K. Palanisami]

நிர்வாகத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே “ரா பிலிம் பாக்டரி”யை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. இன்றையதினம் 5 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் அந்த பாக்டரியை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஈஸ்ட் ஜெர்மனி நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்து எந்த இடத்தில் அந்த பாக்டரியை வைப்பது பற்றி 6 மாத காலத்தில் தகவல் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இரண்டு வருஷம் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பிரஞ்சு கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமான ஒரு விஷயம் பத்திரிகையில் வந்தது. நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஈஸ்ட் ஜெர்மனிக்குச் சென்றிருந்த போது இங்குள்ள நிலக்கரியைக் “கோக்” ஆக மாற்றுவது பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அங்கிருக்கும் நிபுணர்களை அழைத்ததாகவும், மத்திய சர்க்கார் தங்களுடைய அனுமதி இல்லாமல் எப்படி அழைத்தார்கள் என்று சொல்லி விசாமறுத்ததாகவும் செய்திகள் வந்தன. வெஸ்ட் ஜெர்மனியில் இருந்து நிபுணர்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் இங்கு வந்து பரிசீலனை செய்து விட்டுப் போனதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது. நமது மந்திரி அவர்கள் நேரில் நேருவைப் பார்த்துச் சொன்னவுடன்தான் அந்த ஈஸ்ட் ஜெர்மனி நிபுணர்களுக்கு விசா வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஈஸ்ட் ஜெர்மனிக்காரர்கள் எனக்குச் சொந்தம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஈஸ்ட் ஜெர்மனிக்காரன் சொந்தக்காரனா, வெஸ்ட் ஜெர்மனிக்காரன் சொந்தக்காரனா என்பது பிரச்சினையல்ல. யார் யார் எந்தெந்தத் தொழிலில் திறமையாலிகளோ அவர்களைத்தான் நாம் வரவழைக்க வேண்டும். இப்போது “ரா பிலிம் பாக்டரி”வைக்க பிரஞ்சு கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு கோடாக் கம்பெனியாரும் வைப்பதாகச் சொன்னார்கள் என்று தெரிகிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்தால் அவர்களுக்கு லாபம் குறையாதா? இந்த சர்க்கார் லாபம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் எப்படி உதவி செய்வார்கள் என்று தெரியவில்லை.

ஏராளமான மூலிகைகள் இந்த நாட்டில் இருந்துவெளி நாட்டுக்குச் சென்று அந்த நாட்டில் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி ஏராளமாக, லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இங்கு நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாத தற்குக் காரணம் ரசாயன ஆராய்ச்சி இல்லாததுதான். ராசாயன ஆராய்ச்சியை நம் நாட்டில் அவசியம் செய்யவேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இதற்கு ஆதரவு கொடுப்பது கிடையாது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் லாபத்தில் ஒரு பங்கை ரசாயன ஆராய்ச்சிக்கென்று ஒதுக்கவேண்டும்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே நாம் பல தொழில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கிண்டியில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுக்குக் கட்டிடம் கட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் வருஷக் கணக்கில் மெஷின்கள் வராத நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் என்று பார்க்க வேண்டும். “எஸ்ஸெஷியாலிடி சர்ட்டிபிகேட்” எல்லோருக்கும் கொடுக்கப் படுவதில்லை. பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் ஏதாவது வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் பூராவும் கொடுப்பதில்லை. கொஞ்ச அளவுதான் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்தத் தொழில் பாதிக்கப் படுகிறது. இந்தச் சிறு தொழில்கள் நடத்த யார் யாருக்கு சர்க்கார் கடன் உதவி அளிக்கிறார்கள் என்பது ஜனங்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே, பட்ட வர்த்தனமாக இன்னின்ன தொழில்களுக்கு, இன்னின்ன உதவி கொடுக்கிறோம் என்ற முறையில் ஜனங்கள் மத்தியில் அறிவிக்கவேண்டும்.

டெக்ஸ்டைல் வளர்ந்து இருக்கக் கூடிய ஒரு தொழில். இப்போது ஜனங்களுக்கு “ஆபேரமோபைசிஸ்” அதிகக் கவனம் இருக்கிறது. சர்க்கார் தொழில் நடத்துவதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய காலத்தில் எந்தெந்தத் தொழில்கள் ஏற்கனவே வளர்ந்திருக்கின்றனவோ அவற்றுக்கு உதவி செய்யாமல் புதுத் தொழில்களுக்கு உதவி கொடுக்கும் முறையில் செயல்படவேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisami]

[8th April 1960]

(Deputy Speaker in the Chair.)

கடைசியாக, தனிப்பட்ட முதலாளி 4 கோடி ரூபாய் செலவில் பேப்பர் மில் ஸ்டார்ட் பண்ணப் போகிறார். அந்த 4 கோடி ரூபாயில் மூன்றரைக் கோடி ரூபாயைத் தனிப்பட்ட முதலாளிக்கு லாபம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் கொடுத்திருக்கிறார். 4 கோடி ரூபாயில் மூன்றரைக் கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யார் மூன்றரைக் கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெளிவாக்கினால் தேவலை.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12 noon. * SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வடக்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, தெற்கே தேய்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பவர்களும் கூட, இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் "Supplement to the review of Industrial development in Malras State" என்ற புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்த பிறகு, ஓரளவு உணர்ந்துவிட்டார்கள், தெற்கு வாழ்கிறது என்பதைப்பற்றி. அவர்கள் வடக்கைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் குறை, அதிகமாக அங்கு வாழ்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே, தெற்கிலே செக்குத் தொழில் போன்ற சிறிய தொழில்கள் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது சற்று குறையாக எடுத்துச் சொன்ன கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலே சிறிய தொழில்கள் அதிகமாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள் இந்தச் சபையிலே. அதைப் பார்க்கும் போது, சிறிய தொழில்கள் நம்முடைய நாட்டிலே அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை ஒரு பக்கம் வைத்துக்கொண்டு மறு பக்கத்திலே பெரிய தொழிற்சாலை இல்லை என்று குறைபட்ட வடநாட்டார் பேரிலே சாட்டுவதில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இப்பொழுது நாம் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சிறு சிறு கைத்தொழில்களில் அதிகமாக நம்முடைய நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நன்றாகப் புலப்படுகிறது. எந்த ராஜ்யத்திலும் சாதிக்கக்கூடாத அளவிலே இந்த ராஜ்யம் சாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் மிகவும் வரவேற்கவேண்டும். செய்த காரியத்தை நாம் வரவேற்றால் தான் அடுத்து இருக்கும் தொழில்கள் வளருவதற்கு அந்த இலாகாவும் பாடுபட உற்சாகம் உடையவர்களாக இருக்குமெனவிர, செய்த காரியத்தைக் கூட குறைகூறிக்கொண்டே இருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழிற்சாலை என்ற வகையில், நீலகிரி ஜில்லாவிலே கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போவதென்பது உறுதியாய்விட்டது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய மாவட்ட மக்களுடைய சார்பிலே நன்றியறிதல்த் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்கு ஜெர்மனியோடு முதலில் நாம் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும்போதுகூட அவர்கள்கூட உள்ளத்திலே சிக்கல்கள் வைத்து காலதாமதம் ஆக்கினார்கள். இன்றைக்கு பிரெஞ்சு அரசாங்கம் நம்முடைய அரசாங்கத்தோடு ஒப்பந்தம்செய்து, நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முடிவு ஏற்பட்டதைப்பற்றி மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறோம். ஆனால், அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

8th April 1960] [Sri J. Matha Gowder]

நம்முடைய மாநிலத்தில், நீலகிரியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய பெரிய தொழிற்சாலையில், அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு, அதில் நம்முடைய மாநில மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும் அளவிலே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் முன்சூட்டியே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், அண்டை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிற்சாலைகளிலே வந்து வேலை செய்யும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதைச் சற்று கவனத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

காகித உற்பத்திச்சாலையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று முன்தினம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கும் போது மேட்டுருக்கும் மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் மத்திய அமைச்சர் சொல்லியிருக்கலாம் என்பதாக பதில் சொல்லி விட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதகமண்டலத்திலே காகித உற்பத்திச் சாலையை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று மனுபாய்ஷா அவர்கள் பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார்—உதகமண்டலம் என்பதற்கும் மேட்டுப்பாளையம் என்பதற்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். உதகமண்டலத்தை ஏன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கச்சாப் பொருள்கள் அங்கேதான் இருக்கிறதே தவிர, மேட்டுரிலோ மேட்டுப்பாளையத்திலோ இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போதே விளக்கி விடலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ லி. டி. கோபாலய்யர் மற்றும் நான்கு பேர்களும் கடலூரில் ஒரு சிறு தொழிற்சாலை, ஐந்து டன் அளவுக்கு, வைப்பதற்காக அப்பினிகேஷன் போட்டு அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதைத் தவிர வேறு எதுவும் பரிசீலனையில் இல்லை. வேறு யாராவது சொல்லியிருந்தால் எங்களிடம் அந்தத் தகவல் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : மிக்க நன்றி, கூடலூரிலாவது அவர்கள் ஏற்படுத்தப் போவதற்காக, சிறிய தொழில் என்ற முறையில் காகித உற்பத்திச்சாலை வைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். எதற்காகத் தனிப் பட்டவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்றால், நீலகிரியில் கச்சாப் பொருள் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலே வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களே கூட, இதே மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார், இந்த மாநிலத்திலே ஒரே ஒரு காகித உற்பத்திச்சாலை செய்யக்கூடிய அளவிலே தான் இன்றைக்குக் கச்சாப் பொருள் இருக்கிறது என்று. ஆகையால் அந்தத் தொழிற்சாலையை நீலகிரியில்தான் அமைக்கவேண்டுமென்று நான் எதற்காக வற்புறுத்துகிறேன் என்றால், நீலகிரியில் இருக்கும் கச்சாப் பொருள்களை அடுத்திருக்கும் மேட்டுரிலோ, மேட்டுப்பாளையத்திலோ கொள்வனவுத்து தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்பதில் அர்த்தமில்லை. நீலகிரியில் பெரிய தொழிற்சாலை என்ற முறையில் கச்சாபிலிம் தொழிற்சாலை தவிர வேறு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அங்கு சீதோஷ்ண நிலை சரியில்லாததால், அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்த நோக்கத்துடன் அந்த ஜில்லாவிலே அந்தப் பொருள்களை நாம் வைத்து ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்தக் கச்சாப் பொருள்களை நீலகிரியிலிருந்து மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் பவானிசாகருக்கும் கொண்டுவந்து அங்கு தொழிற்சாலை வைப்பதென்றால், ட்ரான்ஸ்ஸ்போர்ட் செலவுக்கு யார் பொறுப்பானி, அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும், அந்தச் செலவை யார் ஏற்பது என்று பார்க்கும்போது, உற்பத்தி செய்பவர்களைத்தான்—வைப்பவர்களைத்தான்—பாதிக்குமே தவிர, வேறு யாரையும் பாதிக்காது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், கச்சா பிலிம்

[Sri J. Matha Gowder]

[8th April 1960]

தொழிற்சாலையை நீலகிரியில் வைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிசெய்து, நீலகிரி மக்களுக்கு வாங்கிக்கொடுத்ததுபோல, காகிதத் தொழிற் சாலையையும் நீலகிரியில்தான் வைக்கவேண்டும், நீலகிரி மக்களுடைய நன்றியறிதலையும் பெறவேண்டும், பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒயிட் க்ளே” என்னும் வெள்ளைக் களிமண் நீலகிரியில் கிடைக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த நேரத்தில் நான் அவர்களுக்குக் காட்டினேன். அதைக்கொண்டு பல பொருள்களை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ப்ரைவேட் கெட்டாரில் யாராவது முன்வந்தால், அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி மான்யம் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரியில் வுட் ஓர்க்கிங் செக்ஷன் வைக்கவேண்டும். இப்பொழுது வேறு ஜில்லாக்களிலெல்லாம் வைக்கிறார்கள். பொள்ளாச்சியிலேசுட வைக்கிறார்கள். ஆனைமலையிலிருந்து கொண்டு வந்து அங்கே வுட் ஓர்க்கிங் செக்ஷன் வைக்கிறார்கள். நீலகிரியில் இருக்கும் மரங்களை முன்பெல்லாம் அண்டையிலுள்ள மலபார் ஜில்லாவுக்குக் கொண்டு சென்றிருந்தார்கள். அங்கு போகிறதே என்று இந்த மன்றத்தில் சொன்ன பிறகு, அதைத் தடை செய்து, மேட்டுப்பாளையத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். காட்டிலாகா வினர் நீலகிரியிலிருந்து மரங்களை வெட்டி லாரிகள் மூலமாக மேட்டுப் பாளையத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவைகளை அறுக்கிறார்கள் என்றால், அதனால் எவ்வளவு அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறதென்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏன் நீலகிரியிலேயே வுட் ஓர்க்கிங் செக்ஷன் வைத்து, அங்கேயே அறுப்பதற்கு வழி செய்யக்கூடாது? அப்படிச் செய்தால் பளு குறைவதாக, லாரிச் செலவு குறையும். லாரியில் ஏற்றிச் செல்வதற்கும் செளகரியமாக இருக்கும். அதைவழி சுற்று பரிசீலனை செய்யப்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காட்டிலாகாவினருக்கு அடுத்திருக்கும் இடத்திற்குக் கொண்டுவரத் தோன்றுகிறதே தவிர, நீலகிரியிலேயே ஏதாவது செய்யலாமே என்ற உத்தேசம் வரவில்லை. இதைப் பற்றி காட்டிலாகா வினருக்குச் சொல்வதென்றும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பாக்ஸைட் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். ஆனால், அதை என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதற்கான ஆராய்ச்சியைச் சற்று துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். நீலகிரி சின்ன ஜில்லா வாக்கும். அந்த ஜில்லாவில் என்ன என்ன மூலப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று சர்வே செய்து கண்டுபிடிப்பதற்கு மிகச் சலபமாகச் செய்துவிடலாம். சர்வே செய்வதில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களை அனுப்பி நீலகிரியில் இருக்கும் மூலப்பொருள்களைச் சர்வே செய்து முடிப்பதற்கு துரிதமான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தேயிலை பாக்கிரியைப் பொறுத்தவரையில், குந்தாவிலே கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலமாக தேயிலை பாக்கிரி ஆரம்பிப்பதாக அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார். அதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கோத்திகிரியில் ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய பளுக் பாண்டு, போன்ற கம்பெனிகளிலே என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சாதாரணமாக எங்களைப்போன்ற சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து குறைவான விலைக்கு தேயிலை வாங்கிக்கொண்டுபோய், அவர்கள் ஏராளமான பணம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பவுண்டு தேயிலையை இரண்டு ரூபாய்க்கு நாங்கள் விற்குமால், அதை அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போய், மூன்று ரூபாயிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் வரை விலை வைத்து விற்குமால்.

8th April 1960]

[Sri J. Matha Gowder]

கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையிலே இருக்கும் லாபத்தை அங்கிருக்கும் சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்கள் அடையக்கூடிய வகையிலே, கூட்டுறவு பாக்கரி வைத்துவிட்டால், அந்த லாபம் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருமே என்ற நோக்கத்துடன் கேட்டிருக்கிறேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய மான்யத்தொகையும் கடன் தொகையும் கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தியாவிலேயே நீலகிரியில் மாத்திரம் தான் சிறிய தேயிலை உற்பத்தியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அஸ்ஸாமிலே ஓரளவு இருந்தாலும், நீலகிரியில் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் பேர்களுக்குமேல் சிறு தேயிலைத் தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 19 பேர்கள் சேர்ந்து சாதாரணமாக பாக்கரி நடத்திக்கொண்டு கூட்டுறவு மாதிரி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அவர்களிடத்தில் எந்தவிதமான முதலீடும் இல்லை. அவர்களால் புதிய மெஷினரி வாங்கமுடியாத காரணத்தால் தேயிலையின் தரம் உயரவில்லை. தரம் உயராத காரணத்தால், நமக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி குறைந்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் மனமுடிக்கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபநாயகர் அவர்களே, சுமார் இரண்டு கோடி முப்பத்தைந்து லட்சத்திற்கு மேற்கொண்டு மான்யம் கோரி இருக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஆதரித்து, அவர்களையும் பாராட்டி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற் துறையில் மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் நமது மாகாணம் முன் நிற்கிறது என்ற வார்த்தையையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். சந்தோஷம். இதுபோல் நமது மாகாணம் இன்னும் கூட சில இலாகாக்களில் முன்னேறி வருகிறது என்பதும் நாம் ஏற்கனவே அறிவோம். மின்சாரத்திலானாலும் சரி, ரஸ்தா அமைப்பதிலானாலும் சரி, கதர் முதலிய இன்னும் பல துறைகளிலேயும் நமது மாகாணம் முன் நிற்கிறது என்பது சர்க்காருடைய வெளியீடு. வெளியீடு என்று நான் என் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், அது உறுதியான சாஸனம். இதற்காக நமது தலைவர்களையும், அமைச்சர்களையும், அந்தத் துறையிலே வேலை செய்யும் இலாகா அதிகாரிகளான சுகோதரர்களையும் நாம் மிக்க பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இலாகாதார்களுடைய ஒத்துழைப்பு இந்த வகையிலேயே முன்னேறி அவர்கள் இன்னும் வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்காருக்கு துரிதமான வழிவகைகளையும், தங்களுக்கு தெரிந்த யோசனைகளையும் சொல்லி, மேலும் மேலும் ஒத்துழைத்து இந்த நாட்டை சீர்படுத்துவார்கள் என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. இம் மாதிரி முன்னேறுகிறோம் என்று சொல்லுகிறபொழுது, இதோடு முடிந்து விட்டது என்று நாம் தளர்ந்துவிடக்கூடிய நிலை ஒன்றும் ஏற்படக்கூடாது. நாம் முன்னேறவேண்டிய அணி வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்திலே சில தேவைகளையும் நான் இங்கே சொல்லப்போகிறேன். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது அவைகள் குறைகளாகப் படலாம்; அல்லது அவைகளை குறைக்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம் சிலர். ஆனால் நாம் அடையவேண்டிய நோக்கத்திற்கு வேண்டிய வகையில், செய்தவைகளை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, குறைசொல்லுவார்களை யானால் என்றுமே அது நியாயமானது. அதைவிட்டு வேறு ஏதோ ஒரு நோக்கத்திற்காக குறை சொன்னால், அது சரியல்ல. ‘அவலை நினைத்து வெறும் உரலை இடிப்பது’ என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. ‘கனவா, நினைவா, நான் கண்டது வீணை’ என்று ஒரு பெரியவர் சொன்னார். தொழில் துறையில் இந்த மாகாணம் முன்னிற்கிறது என்று சொன்னாலும், ‘இல்லை, அதெல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது, நாம் கெட்டுவிட்டோம், நம்மை யாரோ கெடுத்து விட்டார்கள், நம்முடைய அமைச்சர்கள் எமாந்தோ அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவோ அல்லது பதவிக்காகவோ இப்படிச் செய்கிறார்கள்’ என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அதை நான் என்னவென்று

[Sri S. Nagaraja Monigar]

[8th April 1960]

புரிந்துகொள்ளுவது? எனக்கு புரியவில்லை. “கண்ணிருந்தும் குருடானேன், கண்ணிருந்தும் குருடானேன்” என்று ஒரு சினிமாப் பாட்டுக்கூட உண்டு. அந்த பாட்டு ஏதாக இருந்தாலும், அது இந்த சமயத்தில் உதவுகிறதா என்று தெரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்டு—சினிமா டிமாண்டு அல்ல.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஏதோ சில காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து உண்மையிலேயே குறை சொன்னால் அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், நடந்திருப்பதை இல்லை என்று சொன்னால் அது எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தை தருகிறது. தேவையை சொல்லுவதற்கு முன்னால் சில கருத்துக்களையும் சொல்லுகிறேன். தனியார் துறை, பொதுத் துறை என்பதைப் பற்றி அநேக முறை கேள்வி நேரத்தின்போது பேசப்படுகிறது. இரண்டையும் அனுசரித்து நாம் நடந்துகொண்டு போகிறோம். ஆனால், சில சமயங்களில் தனியார் துறை என்று பார்க்கிறபொழுது, தனியார் துறைக்கு பாதகம் வந்துவிட்டது என்று ராஜாஜி சொல்லுகிற காரணத்திற்காகவா, அல்லது தனியார் துறையும் இருக்கவேண்டும், அதனால் நம்முடைய நோக்கத்திற்கு பாதகம் இல்லை, எல்லாவற்றையும் நாமே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள், வேலையாட்கள் நம்மிடத்தில் இல்லை, ஆதலால் தனியார் துறை கொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவா—ஏதோ நொண்டிக்கு ஒரு கோல் வேண்டும் என்பது வாஸ்தவம்—நாம் முன்னேறுவதற்கு கொஞ்ச காலத்திற்கு கோல் வேண்டும், தனியார் துறை இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவா என்று பார்க்கவேண்டும். என்றுமே கோலை வைத்துக்கொண்டு நொண்டியாகவே இருக்க முடியாது. கோல் எத்தனை நாட்களுக்கு என்பதுதான் கேள்வி. தனியார் துறையின் நோக்கம், தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதை கருத்தாகக் கொண்டதான் தொழிலை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்று அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நாடு முன்னேறுவதற்கு அவர்கள் தொழிலை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், பெரும் பகுதி மக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். கணக்கு முதலியவைகளையெல்லாம் அவர்கள் எவ்வளவோ நாத்தர்ப்பத்தில் தவறாக வைத்திருப்பதையும், வரி வசூல் செய்வதில் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்துவதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, கூடுமான அளவிலே பொதுத் துறையிலே தொழில்களைக்கொண்டு வருவது நல்லது. பொதுத் துறையின் நோக்கம் வேறு என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. சீக்கிரம் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைத் தவிர, தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு எங்காகிலும் ஏதோ வசதிகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக அரசாங்கம், இந்த நாட்டை நிர்மாணிக்கிற நேரத்தில், ஒரு சில இடங்களிலே வசதிகள் இருப்பதால் தொழில்களை சுலாவாக ஏற்படுத்தலாம் என்ற காரணத்திற்காக அந்த இடங்களிலேயே தொழில்களை அமைக்கிறார்கள். இதை நான் ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை. சில இடங்களில் வசதிகள் இருக்கலாம். வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் ஓரளவுக்கு ஆரம்ப காலத்தில் நஷ்டம் ஏற்படலாம். அல்லது நமது முன்னேற்றப் பாதையில் கொஞ்சம் நிதானமாகப் போகவேண்டியிருக்கலாம். ஆனால், அஸ்திவாரம் பலமாக இருப்பதற்கு தொழில்கள் பரவலாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். பரந்த கொள்கையை, காந்தியின் கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் அதை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டு, பரவலாக தொழில்களை எல்லா இடங்களிலும் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். உதாரணமாக மேட்டூரில் இருக்கிற 2, 3 தொழிற்சாலைகளோடு இன்னும் அங்கேயே காகிதத் தொழிற்சாலை, அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஆகியவைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன. அங்கே வசதி இருக்கிறது. மின்சாரம் இருக்கிறது, நீரும்

8th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக ஒரே இடத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரி செய்வது சரியல்ல. தொழில்களை பரவலாக பல இடங்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். சேலம் இரும்புக் கனி என்ற பெயர் வந்துவிட்டது. அது சேலத்தில் இல்லாமல் போய் விட்டால் ஒரு பெரிய லாபமாக இருக்கும் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அம் மாதிரி ஒரு பிரசாரம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி செய்வதற்கு வழி விடாமல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போய் வேண்டிய முயற்சி செய்தால் அதற்கும் ஒரு பிரசாரம். நஷ்டம் ஆகப்போகிறது என்று ஒரு பிரசாரம். அம்மாதிரி இல்லாமல் இதை சேலம் ஜில்லாவிலே சேலத்திற்கு பக்கத்திலே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் கூறுவது போல நம்முடைய மகாணம் தனி மகாணமாக பிரிந்தாலும், இரும்புக்கு வேறு வழியில்லாமல் பிற நாட்டை நம்பி காத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டோம் என்ற முழு தைரியம் எனக்கு இருக்கிறது; சர்க்கார் இதை கைவிடாது என்றும் மட்டரக இரும்பாக இருந்தாலும் எடுத்து வேலை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சேலம் கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி கேட்டபொழுது நித்தம் நித்தம் சாப்பிடுகிறோம், அதற்காக என்ன செய்வது என்று சொன்னார்கள். என்ன கருத்தோடு சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்த உன்னதமான கைத்தொழிலின் முன்னேற்றத்திலே ஒன்றும் பின் இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய சில ரகங்களை மில்கனில் நெய்யாமல் இருப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதைவிட வேறு விதத்தில் ஏதாவது உதவி செய்யலாம். எவ்வளவு நாட்களுக்கு துணி வாங்கும்பொழுது கெஜத்திற்கு ஒரு அணு, இரண்டு அணு என்று ரிபேட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? மேலும் ரிபேட் கொடுப்பதில் அநேக ஊழல்கள் வருகின்றன. ஆகவே, அதை விடுத்து வேறு எத்தனையோ ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். இதை குடிசைத் தொழிலாக வைத்து, நூலுக்கு மட்டும் கோவையிலும், அகமதாபாத்திலும் உள்ள மீல் முதலாளிகளை எஞ்சி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலைமை இல்லாமல், அரசாங்கமே அம்பர் சர்க்கா மூலம் நூல் நூற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். 8, 10 கதிர்களைக்கொண்ட சிறிய சிறிய இயந்திரங்களை அவரவர்கள் இல்லத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு தேவை யான நூல் நூற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இம்மாதிரியெல்லாம் செய்வதற்கு சீக்கிரம் வழி வகுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய சேலம் வட பகுதியிலே ஒரு சிறந்த அரக்குத் தொழில் இருந்தது. (லாக் இண்டஸ்டிரி at பங்கனிக்கோட்டை). அதை அங்கிருந்து எடுத்து விட்டார்கள். வருஷக்கணக்கில் ஆகியும் அமைச்சரவர்களிடத்திலிருந்தும் அது அங்கு இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை. Lac Industry at Thangani Kottah, Canning industry at Barugoor, somewhere in North Salem, Til s industry ஆகியவைகளெல்லாம் பல வருஷங்களாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், இன்னும் அவைகளை ஆரம்பிக்க வழி செய்யப்படவில்லை. சேலத்தில் மேட்டூரில் உள்ள கால்வெணைவழிப் பிளாண்டு நன்றாக வேலை செய்கிறது. அதை அபிவிருத்தி செய்யலாம். அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வட சேலத்தில் ராகி ஏராளமாக கிடைக்கிறது. கடலை, கடலைப்பொட்டு இவைகளும் கிடைக்கின்றன. இவைகளைக்கொண்டு அங்கு ஏதாகிலும் தொழில் செய்ய முடியுமா என்று ஆலோசிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெமொர்தியில் பாங்கிள இண்டஸ்ட்ரியில் வருஷத்திற்கு 6 பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷங்களில் வருஷத்திற்கு 6 பேர்கள் வீதம் 30 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து அதற்குப் பிறகு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒரு திட்டம் போட்டு எப்படி இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி அடையப் போகிறது. அவர்கள் “எலக்ட்ரிக் பாண்டஸ்” முதலிய சாதனங்கள்

[Sri S. Nagaraja Monigar]

[8th April 1960]

வேண்டுமென்று கேட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை கொடுத்து உதவவேண்டும். இந்தத் தொழில் ஒரு புராதனத் தொழில். இந்த வேகத்தில் நாம் சென்றோமானால் அந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய அது ஒவ்வாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை இன்னும் துரிதமாக அபிவிருத்தி அடையச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத் தொழில்கள் நம் நாட்டில் அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறைக்குக் கோரியிருக்கும் தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற வெட்டு திட்டத்தை ஆதரிக்கும் நேரத்தில், அது சம்பிரதாயத்திற்கான வெட்டு திட்டமே தவிர, தொழில் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சரின் தனிப்பட்ட திறமையைக் கவனித்தாலும், நம் நாட்டு தொழில் வளர்ச்சியின் அவசியத்தைக் கவனித்தாலும், அவர்கள் முன்பே குறைந்த தொகையைக் கோரியிருக்கிறார்களே என்ற கருத்துப்பட்டதான், இரண்டு கோடி ரூபாயை இன்னொரு 100 ரூபாய் குறைத்துவிடலாம் என்று சொல்வதன் நோக்கம், குறைந்தது இந்தத் தொழில் துறைக்கு ரூ. 10 கோடியாவது கேட்டு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, ஒழுங்காக நடந்துகொண்டிருக்கிற மக்கள் பெருவாரியாக இருக்கிற இந்த மாநிலத்தில், போலீசுக்கு ரூ. 5, 6 கோடி தேவை என்று துணிந்து அமைச்சர் கேட்டு, அதையும் இந்த சபை மனம் ஒப்பி கொடுத்திருக்கிறபோது, தொழில் துறையில் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிற இந்த மாநிலத்தின் தொழில்களை பெருக்குவதற்கு ஒரு வெறும் இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான், அமெரிக்கா போய் வந்த பிறகும் நம் தொழில் அமைச்சரவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவை விட்டுத் திரும்பி வந்து, கப்பலிலோ விமானத்திலோ இருந்து இறங்கிய உடனேயே, “அதெல்லாம் அந்த நாட்டுக்கு சாத்தியம், நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு சாத்தியமில்லை” என்று விட்டுவிட்டார்களோ என்று வருத்தப்படுவேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைய தினம் வழக்கத்திற்கு மாறாக, நம் தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள், சிறிது அரசியலையும் கலந்து தம் துவக்க உரையில் பேசினார்கள். “நாங்கள் ஒரு தொழில் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம்; அதற்கு மக்கள் ஆதரவு அளித்து, ஒட்டு அளத்திருக்கிறார்கள்; ஆகையினால், நாங்கள் அதன்படித்தான் நடப்போம்; தனியார் துறை, பொதுத் துறை என்ற பாகுபாடோ, மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகம் அல்லது மாநில சர்க்கார் நிர்வாகம் என்ற வித்தியாசமோ, ஆகியவைகளெல்லாம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை. 1956-லேயே தீர்மானித்து விட்டோம்; மக்கள் அதைக் கேட்ட பிறகுதான் எங்களுக்கு ஒட்டு அளித்திருக்கிறார்கள்; ஆகையினால், இப்பொழுது யாரும் குறை சொல்லாதீர்கள்” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். நான் சொல்லும் அளவில் விளக்கிச் சொல்லவில்லையே தவிர, அவர்கள் பேச்சிலே இந்த கருத்துக்கள் தொக்கி இருந்தன. அவர்கள் ஓரளவுக்கு அரசியலைக் கலந்து இருக்கிறார்கள் என்று நான் கொஞ்சம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் தத்துவார்த்திகள் பேசுவதுபோல், பெரிய தொழில்களை ஆரம்பித்தால், பல பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்காதே, ஆகையால் சின்னச் சின்ன தொழில்களை ஆரம்பித்தால்தான், பலபேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில் இந்த சட்ட மன்றத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இங்கே ஒரேகின்ற மின்சார விசிறிகளை நிறுத்திவிட்டு, சிறிய சிறிய பனை ஓலை விசிறிகளை, மின்சார விசிறிகளுக்குப் பதிலாகக் கொடுத்திருந்தால், ஒரு மின்சார விசிறிக்குப் பதிலாக தொழில் அமைச்சரவர்கள் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கலாம்; அது போலவே, எல்லா மில்களையும் நிறுத்திவிட்டு, அம்பர் சர்க்காவையே வைத்து நூல் நூற்று, அதன் மூலமாகத்தான் தறி நெத்துவோம் என்று ஏற்படுத்தினார்களானால் எத்தனையோ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்க

8th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

லாம் ; அது போலவே, சர்க்கரை ஆலைகளை வைப்பதற்குப் பதிலாக, கரும்பு ஆலைகளை ஆங்காங்கே சிறிய குடிசைத் தொழிலாக வைத்து நடத்தினால், எத்தனையோ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கலாம். நமது அமைச்சரவர்கள் நம்மை அந்தப் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பெரிய தொழில்கள் வேண்டும் என்று கேட்கும் நேரத்தில், பெரிய தொழில்களில் அதிக ஆட்கள் வேலை செய்ய முடியாது, சிறிய தொழில்களை வைத்தால் ஏராளமான மனிதர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற சாதாரண உண்மையையும் மறந்து விட்டுக் கேட்டதாக அமைச்சரவர்கள் கருதக்கூடாது. அவர்கள் அப்படி கருதியிருப்பார்களேயானால், அவர்கள் அதனை திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய தொழில்கள் சரியான தொழில்களுக்கு அடிப்படையாக இருந்து அமைந்திருக்கின்றன. பெரிய தொழில்களில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, பெரிய தொழில்களில் கிடைக்கக் கூடிய எஃகு, இரும்பு இவைகளை வைத்துக்கொண்டு, சிறிய சிறிய தொழில்களில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதனால்தான், பேசிக் இண்டஸ்ட்ரிஸ், ஹெவி இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்றும், அவைகளை எந்த நாளும் இழக்கக்கூடாது என்றும், தொழில் துறை நிபுணர்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும், வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை மறுக்கும் தன்மையிலே, தொழில் அமைச்சரவர்கள் சிறு தொழில்கள் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று எடுத்துப் பேசியதை மிக வருத்தத்தோடு கவனித்தேன். முன்பு பேசியபோது, கற்றுழைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் ; அவர்களை வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் பாராட்டினார்கள் என்று பேசினார்கள். அதன் வழவழப்பைப் பார்த்தா ? கற்றுழை நாற்றத்தைப் பார்த்தா ? எதைப் பார்த்து வெளி நாட்டார் பாராட்டினார்கள் என்று விளங்கவில்லை. ஆகையினால், தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அமைச்சரவர்கள், தனக்கு இருக்கிற அடிப்படை கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் ஒட்டு அளித்து விட்டார்கள், அதனால், மாற்றிக் கொள்ளப் போவதில்லை என்று அவர்கள் சொல்வார்களேயானால், மக்கள் இடத்தில் இப்படித் தெளிவாகச் சொல்லி வோட்டும் வாங்கப்படவில்லை என்பதையும், தேர்தல் வருவதற்கு இரண்டு அண்டுகளே இருக்கிற காரணத்தால், இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக எண்ணிப் பார்க்க முடியும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டவே அதனைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே, நம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால், என்னென்ன நமக்குத் தேவை என்பதை நான் சிறு குறிப்பாக அமைச்சரவர்கள் பேசும்போதே எழுதிப் பார்த்தேன். நம் நாட்டில் தொழில் துறை வளரவேண்டுமானால், முதலிலே என்னென்ன விளை பொருள்கள், செய் பொருள்கள், கனிப் பொருள்கள் இந்த நாட்டிலே கிடைக்கக் கூடும் என்ற பரிசீலனை செய்வதற்கு நமக்கு ஒரு சர்வே வேண்டும் ; இரண்டாவதாக, நாம் அறிந்து பார்த்திருக்கும் உண்மைகள் சரியானதுதானா, தேவையானது, நடைமுறைக்கு ஏற்றவைதானா என்பதையெல்லாம் நமக்கு அறிவிக்க, நம்மைவிட தொழில் துறையில் உயர்ந்திருக்கிற, மேல் நாட்டு நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை நமக்கு அளிக்க வேண்டும் ; மூன்றாவதாக தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் மூல தனம் கிடைக்க வேண்டும் ; அதற்கு ஏற்ற வகையில் பாங்க்ஸ் லிமிடட் சரியான முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும் ; அதற்குப் பிறகு, நான்காவதாக, தொழிலுக்குத் தேவையான இயந்திர வசதிகளை, வெளி நாடுகளிலிருந்து பெருவதற்கு ஏற்ற வெளிநாட்டுச் செலாவணி லேண்டும். இந்த நாலும் நம்மிடம் இல்லை என்று வருத்தத்தோடு சொல்லுவேன். நம் தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று துணிந்து சொல்லுவேன். இந்த நாலு துறைகளிலும் தொழில் துறை அமைச்சருக்கும் சரி, மாநில சர்க்காருக்கும் சரி ஒரு துளி ஊரமையும் இல்லை. எதிர் வீட்டுக் கதவை எட்டிப் பார்ப்பவர் போல, நம் திட்டங்களைப் பற்றி மூல்லியில் வாதாடலாமே தவிர, யஜ்மானர் சிரித்த நேரத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் கொடு என்று பெற்றுக்கொண்டு வரலாமே தவிர, தொழில் துறைக்கு அடிப்படைத் தேவைகளான இந்த நான்கு துறைகளிலும்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th April 1960]

நம் மாநில சர்க்காருக்கு ஒரு துளி ஆதிக்கமும் இல்லை. அது மட்டும் போதாமல், இத்துறை வளத்திற்கு அவசியமாகிற, பாதை வசதிகள், ரெயில்வே வசதிகள், உள்நாட்டு நீர்துறை என்னும் இன்வெண்டு வாட்டர் வேல், வாய்க்கால் துறை இவைகளில் நம் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லை. அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லும் நேரத்தில், “நம் சர்க்கார்தான் டில்லியில் இருப்பது கூட” என்று தொழில் அமைச்சரவர்கள் வாதாடக்கூடும். நான் அப்படிக்கருதவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அப்படிக்கருதிக்கொண்டேயிருப்பவர்களாலும், அவர்களுடும் தொழில்களெல்லாம் வடக்கேயே இருக்கட்டும், இங்கே வேண்டாம் என்று ஒரு முயற்சியும் எடுக்காமல் சும்மா இருந்திருக்கலாம். இந்த இடத்தில் நெல் விளைவிப்போம், சோளம், கம்பு விளைவிப்போம், பனை ஓலையால் விசிறிகள் செய்வோம், கத்தாழை நார் உரிப்போம், கருங்கல்லை உடைப்போம், வடக்குப் பகுதியிலேயே மற்றத் தொழில்களெல்லாம் இருக்கட்டும் என்று சும்மா இருந்து இருக்கலாம். ஆனால், இங்கு வேண்டுமானால் மறுக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் டில்லிக்குப் போகும் நேரத்தில், அவர்களையும் அறியாமல் நான் அவர்களோடு டில்லிக்குப் போகிறேன் என்று அரசியல் உலகம் நிச்சயமாக மறந்து விட முடியாது. அங்கே இவர்கள் எதை, எதையோ அத்தனையும் எங்களுடைய மாநிலத்தில் இருக்க வேண்டும், எங்கள் மாநிலத்திற்குத் தேவை என்று வாதாடிக்கொண்டிருக்கிற உள்நோக்கம் உண்மையிலேயே இருந்தாலும் கூட, இந்த இடத்தில் ஒப்புக்கு மறுக்கிறார்கள். நம்மிடத்தில் இருக்க வேண்டும், நம் மாநிலத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற பாசத்திலிருந்து அவர்கள் நீங்கி விடுவார்கள் என்று நான் கருதவில்லை.

இங்கே பார்த்தோம்—ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கிழக்குப் பகுதி என்கிறார்கள், மேற்குப் பகுதி என்கிறார்கள். சேலம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், கிழக்கு சேலம், மேற்கு சேலம் தஞ்சாவூர் என்றால் கிழக்கு தஞ்சை, மேற்கு தஞ்சை, நாங்கள் தெற்கு, வடக்கு என்றால், இவர்கள் கிழக்கு, மேற்கு என்று பேசுகிறார்கள். ஆகவே, தங்களுக்கு, தங்கள் பகுதிக்கு எந்த வழியில் பெருமை வளருகிறதோ, பொருளாதாரம் வளருகிறதோ, வேலைவாய்ப்புகள் மக்களுக்கும் கிடைக்கிறதோ, அப்படிப் பேசுகிறார்கள். (குறுக்கீடு)

12-30

ஆகையினால், தொழில் துறை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நான்கு முக்கியமான காரியங்கள் நம் துறைத்தனத்தாருக்கு அதிகாரமில்லாததால் வடக்கு—தெற்கு என்று பேசுவது தவறு என்று கருதிக்கொண்டு இருக்கும் நண்பர்கள், அந்த முறையிலே நம் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியை அமைக்க அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கும் நேரத்தில், தொழில் அமைச்சர் என்று இங்கே வைத்திருப்பதில்தான் என்ன பலன் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இதனென்று, தொழில் துறையைப்பற்றி யோசிக்கும் நேரத்தில் நாம் ஏற்கெனவே கிடைத்திருக்கிற பொருளை வைத்துக்கொண்டுதான் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோமே தவிர மறைந்திருக்கும் இயற்கை சக்திகளை வளப்படுத்தவேண்டுமென்று இன்னும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றோ நாட்டில் மின்சாரத்தை உண்டாக்குவதற்கு பணம் செலவழிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் இன்றோ நாட்டில் சூரிய வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய வெப்பத்தை அதாவது சோலார் எனர்ஜியை வைத்துக்கொண்டு தொழில் துறையில் மிகுந்த முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இந்த சட்ட மன்றத்தில் ஒன்று, இரண்டு ஆண்டுக்கு முன் ஒரு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் சூரிய வெளிச்சத்தைப் பற்றி மற்றவர்களும் கருதினார்கள். சூரிய வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய மின்சக்தியை இருபத்தி நாலாயிரம் மடங்கு அளவுக்கு அதிகம் என்பதை நிபுணர்கள் கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். சரீரத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து சிறு தொழில் கண்காட்சியை நடத்தியபோது சோலார் எனர்ஜியிலிருந்து பல இயந்திரங்களை எல்லாம் இயக்கிக் காட்டப்பட்டது. நம்முடைய நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கும் இயற்கைப் பொருள்களை வைத்துக் கொண்டும் இன்னும் பூமியில் மறைந்து இருக்கிற பொருள்களை

8th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

வைத்துக்கொண்டும் நாம் புதிய தொழில்களை உண்டாக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் இந்த சட்ட மன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய வேதாரண்யம் தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது யாரோ ஒரு பொறுப்புள்ள பாராளு மன்ற உறுப்பினர், சேலம் இரும்பை எடுத்துக்கொண்டு போய் லண்டனில் ஒரு வராவதியைக் கட்டிக் யிருக்கிறார்களே என்று சொல்லுகிறாரே, அப்படி கட்டப்பட்டிருக்கிற தகவல் இந்த சர்க்காருக்கு உண்டா என்று கேட்டதற்கு அப்படிப்பட்ட தகவல் இல்லை என்றும் சேலம் என்னும் ஊர் அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு ஊராக இருக்கலாம் என்றும், அப்படிப்பட்ட ஊரைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறாரோ என்னமோ என்றும், ஏதோ பொழுது போக்கான முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரிடத்தில் அந்தத் தகவல் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரிடம் அந்தத் தகவல் இல்லாத காரணத்தால் அந்தத் தகவல் இல்லை என்று இந்த அமைச்சர் அவை சொல்லுவதற்கு இல்லை. நான் இன்னும் சொல்லுகிறேன். நான் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக வேண்டிய அவகாசம் தருகிறேன். அப்படிப்பட்ட தகவல் இருக்கிறது, அந்தத் தகவலை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில் சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் துறை மூலமாக அதை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கிற இரும்பை உபயோகப்படுத்துவது சம்பந்தமாக. “ஊரன் ஓர் அண்ட யூடிஸேஷன்” என்ற புத்தகத்தில் 1830-லேயே சென்னை மாநிலத்தில் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகிய பிறகு ஜெ. எம். மார்ஷல் என்ற வெள்ளைக்காரர் அந்த அறிக்கையில் அங்குள்ள இரும்பை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம் என்று அவர் ஒரு குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார். 1953-ல் இன்னொரு தொழிற்சாலை வட ஆர்க்காட்டில் முள்ளப்படி என்ற இடத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவுடன் எஃகு தயாரிக்கப்பட்டது. அது என் கைவிடப்பட்டது என்று அவர்களே போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்களே வெளியிட்டிருக்கிற அறிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்வதானால் இந்த இரும்பு வெளி நாட்டுக்குப் போயிருக்காது என்று எப்படி அவர்களால் வாதா முடியும். இந்த இடத்தில் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம் இந்தத் தகவலை ஒரு பாராளு மன்ற உறுப்பினர் தாம் படித்துப் பார்த்து அதை அந்த எட்டிலிருந்து எடுத்துச் சொன்னாரே தவிர அமெரிக்காவில் சேலம் என்கின்ற ஊர் எங்கேயோ இருக்கிறதோ என்னமோ என்று அமெரிக்கா போய் வருவதில் அக்கரை கொண்டிருக்கிற தொழில் அமைச்சர் அவர்களே சொல்லி விட்டால் அதை வேடிக்கையில் ஆற்றுக தள்ளிவிடுவோமே தவிர அதை ஒரு பொறுப்புள்ள பதிலாக நாங்கள் சொல்வதற்கு இல்லை. சேலம் இரும்பைப்பற்றி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற ஆராய்ச்சி உரைகளை இது வரையில் எந்த நாட்டுக்காரர்களும் பார்த்தார்கள் அனால் சேலத்தையே குத்தகைக்கு எடுக்காலாமோ என்ற ஆசை வரத்தக்க அளவில் அந்த அறிக்கையை தயாரித்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் பாராளு மன்றத்தில் அங்குள்ள தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை உண்டாகுமா என்பதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக இன்னும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை, காவேரித் துறையில் எண்ணெய் வளம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஆட்களை அனுப்ப உத்தேசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் பேசியிருக்கிறார். எண்ணெயைப்போல் வழமவழப்பாக வளைந்து பேசியிருக்கிறாரே தவிர இரும்பைப்போல் எஃகைபோல் திட்ட வட்டமாக சேலத்தில் முன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதனை சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று அவர்களால் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் தான் முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சேலம் இரும்பு எஃகு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சர் அவையையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் 1959-60-ல் ஏற்பட்டு இருக்கும் தொழில் வளத்தைப் பற்றி அவர்கள் புத்தகமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், தயவு செய்து இன்று இரவு, இந்த விவாதம் நடந்த பிறகு அதை படித்துப் பாருங்கள், அதை விவாதத்திற்கு முன்னதாக

[Sri C. N. Annadurai]

[8th April 1960]

படித்தால் எங்களுக்கு பதில் சொல்வதற்கு அதில் எங்கே இடம் இருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டம்தான் இருக்கும். இந்த மாநில குடி மகன் என்ற முறையில் இன்றைய இரவில் படித்துப்பார்த்த பிறகு அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற தொழில் இந்த மாநிலத்திற்கு பெருமை தருவதுதான் என்பதை அவர்களே எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வீரிகல்சர் என்ற பட்டுத்தொழிற்சாலைக்கு அதன் விரிவுக்கான தொழிலைப்பற்றி ஒரு இடத்தில் பன்னிரண்டு லட்சம் ரூபாய் ப்ளானிங் கமிஷன் அதற்கு ஒதுக்கி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதில் பன்னிரண்டு பைசா கூட இந்த சர்க்காருக்குத் தர முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக எவ்வளவோ பணத்தைச் செலவு செய்து தேனி வளர்ப்புத் தொழிலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பட்டு உற்பத்திக்காக தருவதாகச் சொன்ன பன்னிரண்டு லட்சம் ரூபாய் நமக்குத் தரவில்லை. ராஜ்யப் பிரிவினையினால் மைசூருக்கு கொள்ளேகாலம் போனதன் மூலமாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டத்தை இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எடுத்து வாதாடி அந்தப் பணத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய வாதத் திறமையை எங்கனிடத்தில் காட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை எங்கனிடத்தில் காட்டுகிறார்கள் தவிர அங்கே போகிற நேரத்தில் ஏன் இந்த பன்னிரண்டு லட்சம் ரூபாயை கேட்டு வாங்கி இருக்கக்கூடாது?

இதைத் தவிர இன்னும் ஒரே ஒரு ஆபத்தான விஷயம் இருக்கிறது. அதாவது Thalawadi area, Coimbatore District, Industrial Co-operative Unit with a working capital of Rs. 1.14 lakhs என்று நீங்கள் செலவுகிறீர்கள் என்று சொன்னேன். இதற்கு முன் நடந்ததைப் பார்க்க வேண்டும். தளவாடி என்ற இடம் மைசூருக்குச் சேர வேண்டும் என்றும், சென்னைக்குச் சேரக்கூடாது என்றும் கிளர்ச்சி நடத்தி, அங்குள்ள எல்லா மக்களும், நாம் அன்பாக கருதுகிற முதல் அமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் படத்தை எடுத்தும் அவர்கள் ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். தளவாடி நமக்குத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று தயவுசெய்து முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஓரணியார் ப்ராஜெக்டை செலவு செய்தபின் விட்டுக்கொடுத்ததுபோல், இதையும் கொடுத்து விடமாட்டார்கள் என்ற தைரியம் இருந்தால் பணத்தை செலவு செய்து விட்டு தேனியை வளர்த்து அது வேறுபக்கத்தில் பறந்து போவது போல் போய் விடாது அதை நாமே எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய முயற்சியில்தான், போதிய அதிகாரம் இருந்தால்தான் தொழில் வளரும் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நமக்கு தொழில் வளம்தான் முக்கியமானது. தொழில் வளம் மக்களுடைய திருப்தியைப் பொறுத்திருக்கிறது. மக்களுக்கும் அதில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்தி கொடுக்க வேண்டுமானால் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலையில் பொருள்களைக் கொடுத்தால்தான் மக்கள் திருப்தி உடைவார்கள். கட்டுப்பாடு செய்த விலையில் கொடுத்தால்தான் அதை உபயோகிக்கக்கூடிய வர்களுக்கு திருப்தி இருக்கும். தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சூலி விசிடங்களைக் கொடுத்து அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொண்டால்தான் அவர்கள் தொழிலில் நல்ல அக்கரை காட்டுவார்கள். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலுக்கும் அமைச்சராக இருக்கிறார், தொழிலாளர்களுக்கும் அமைச்சராக இருக்கிறார். அப்படி இருந்து அவர் தராசின் இரண்டு தட்டுகளாகத்தான் இருக்கிறார். எந்தெந்த சர்க்குகளை யார் யார் எந்தெந்த தட்டுகளில் போடுகிறார்களோ அந்த பக்கத்தில் தான் அவர் சார்ந்து விடுவார் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் தராசு பிடிப்பவராக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட அச்சம் இருக்காது. ஆனால் தராசு தட்டாக இருப்பதால்தான் அவருக்கு ஒரு பைல் தொழில் அமைச்சர் என்று வரும், இன்னொரு பைல் லேபர் மினிஸ்டர் என்று வரும். இந்த இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு அவர் முன் நாளில் தொழிலாளர்களுக்கு தலைவராக இருந்த பழைய நிலையை வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது

8th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

இருக்கிற சக்தியையும் வைத்துக்கொண்டு அவர் சிரமப்படுகிறாரே என்று தான் நான் அனுதாபப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் அவருடைய சகாவாக இருக்கிற உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் காட்டக்கூடிய அக்கரை என்ன என்பதையும் அவர்களுக்குத் தொழிலாளர்களிடத்தில் இருக்கும் நல்ல எண்ணம் என்ன என்பதையும் போலீஸ் பாஷையில் எடுத்துக்காட்டி அவர்கள் சொன்னார்கள். பேட்டைவாய்தலையில் இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் தூண்டி விட்டார்கள் என்று சொல்லி விட்டார். ஆம். நாங்கள் அங்கே தொழில் சங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அது குற்றங்களில் ஒன்றும் இல்லை. தூண்டி விட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னது தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் அவர்களிடத்தில் எந்தவகையிலும் மன்றாடிப் பார்த்தும் அவர்கள் எதற்கும் செவி மடுக்காது இருந்த காரணத்தால் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் கடைசி ஆயுதமாகிய வேலை நிறுத்தத்தை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் அவர்கள் அரசாங்கத்தினிடத்தில் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் துவங்கியது 11—3—1960, அதாவது ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு அது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கூட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறார் அங்கே தொழிலாளர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு செல்ல வேண்டும், தொழில் கெடக்கூடாது, வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது, உண்மையான கோரிக்கைகளை தாங்கள் கவனிப்போம் அல்லது தன்னைய சகா அமைச்சர் கவனிப்பார் என்றும் சொல்லவில்லை. அதற்கு மேல் தங்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதையும் சட்டிக்காட்டினார். இந்தச் சரும்பு அங்கே இல்லை யென்றால் ஆளுரை ஆலைக்கு எடுத்துச் செல்வோம், அங்கேயும் அது முடியவில்லை என்றால் அண்ணாமலைக்கு எடுத்துச் செல்வோம், அங்கேயும் இல்லை என்றால் ஆழ் கடலில் கொட்டுவோம் என்ற விதத்தில் போகிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் என்ன அதை நாங்கள் தீர்த்து வைக்கிறோம் என்று இந்த மாமன்றத்தில் சொல்வதற்கு போலீஸ் அமைச்சருக்குதான் மனம் இல்லை என்றாலும் தொழிலாளர்களிடத்தில் பழகி அவர்களுடைய குடிசைகளை நேரடியாகப் பார்த்து அவர்களுடைய கண்ணீரைக் கண்டு அந்தக் கண்ணீரால் குளிப்பாட்டப்பட்ட கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் என்ன பதில் சொல்ல இருக்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஆகையால் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிற நேரத்தில் உடனடியாக அதை கவனித்தால், கவனித்திருப்பாரானால் அவர்கள் இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். வேலை நிறுத்தம் என்பது ஒரு விளையாட்டு அல்ல. தொழிலாளர்கள் அதை நன்றாக அறிவார்கள். கனம் தொழில் அமைச்சர் எவ்வளவோ வேலை நிறுத்தங்களை நடத்தி இருக்கிறார், எவ்வளவோ வேலை நிறுத்தங்களை நடத்தி இருக்கிறார், இப்பொழுது நான் இருக்கிற இடத்தில் இருந்தால் எவ்வளவோ திறமையாக வாதாடி இருப்பார். துரதிருஷ்டவசமாக நாங்கள் அங்கேயும், நாங்கள் இங்கேயும் வீற்று இருக்கவேண்டியிருக்கிறதே தவிர அந்த வாதங்கள் தெரியாது என்று அர்த்தம் இல்லை. இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற வழக்கு அவர்களுக்குச் சொத்தையாக இருக்கிற காரணத்தினால் பல அரசியல் பிரச்சனைகளை எல்லாம் எழுப்பி குழப்பிப் பேசினார்களே தவிர தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை, குறைகள் எல்லாம் அவருக்குத் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது. நான் கேட்பது எல்லாம் தொழிலாளர்களுடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூப்பிட்டு அனுப்பிக் கேட்பதிலே என்ன குறை வந்துவிடும்? நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்றால் எங்கெங்கே நிலம் இருக்கிறது, நிலச்சவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சுற்றிப் சுற்றிப் பார்க்கவில்லையா? பஸ்களை எடுத்துக்கொள்வதென்றால் பஸ் முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுப் போடவில்லையா? வெளிச்சத்திலேயும், இருட்டிலேயும் தனியாகவும், பத்துப் பேர்களுக்கு மத்திலும், லாபத்திலும், லாபம் இல்லாமலும் பேசுவதே இல்லையென்று சொல்கிறார்களா? தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்பதனால் என்ன குறை வந்துவிடும்? நானும் என் நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை இது சம்பந்தமாகக் கண்டு பேசினோம். அவர் பேசியது கொஞ்சம். ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணத்தை

[Sri C. N. Annadurai]

[8th April 1960]

முகம் காட்டியது அதிகம். நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ள காரணத்தினால் முகத்தில் தோன்றும் மாறுதல்களைக் கொண்டே அவர்களுடைய உள்ளக் கருத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் உள்ளத்தில் உள்ளது தெரியாமல் இருப்பதற்காக முயன்றார். இருந்தும் அவர் முகம் அவர் உள்ளத்தில் இருந்ததைக் காட்டிவிட்டது. “பைத்தியக்காரர்களே, இந்த நேரத்தில் வருகிறீர்களே? நான் தொழிலாளர்களுடைய தலைவராக இருந்த நேரத்தில் வந்திருந்தால் என்ன என்னவோ யோசனைகளை நானும் உங்களுக்குச் சொல்லியிருப்பேனே. இப்போது வருகிறீர்களே?” என்று தெள்ளத் தெளிய அவர் முகம் எடுத்துக் காட்டியபோதே அவரிடத்திலும் போலீஸ் மனப்பான்மை வந்துவிட்டதே என்று பரிதாபப்பட வேண்டியிருந்தது. போலீஸ் மனப்பான்மையை விட்டு பொறுப்பு மனப்பான்மையைக் கைக்கொண்டால்தான் தொழில்கள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைகிற சேஷமநல அரசாங்கம் ஏற்பட முடியும். ஆகையால் அந்த வகையில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கருத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போடுகிற நேரத்திலே தொழில்கள் வளர “நாங்கள் தனியார் துறையா, பொதுத் துறையா என்று பார்க்கப் போவதில்லை. எப்படியோ தொழில் வளர்ந்தால் போதும்” என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மனப்பான்மை பிற்காலத்தில் இவர்களை எங்கே கொண்டுவரும் என்று சொல்ல வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியோ தொழில் வளர வேண்டும் என்று “லேலி பார்” என்ற முறையில் சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் தனிக் கட்சி அமைத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். உங்களை அறியாமல் அவர் ஒரு கட்சி ஆரம்பித்துவிட்டாரே என்று நீங்கள் கோபப்படலாமே தவிர உள் இருந்து நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைத்தான் அவர் வெளியில் இருந்து சொல்கிறார். ஆனால் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு இந்த உலகத்தில் பொருளாதார அறிவு படைத்தவர்கள் எல்லாத் தொழில்களும் பொதுத் துறையில் போய்விடுவது எவ்வளவு ஆபத்தானது, அதுவும் ஆபத்துக் காலத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமையை அது உண்டாக்கிவிடும் என்பதை அறியாமல் இருக்க முடியாது.

இதைப்பற்றி பேசும்போது நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். “யாரும் முன் வரவில்லை. ஐந்து கோடி மூலதனம் போட்டு ஆரம்பிக்க யாரும் இல்லை. நல்ல வேளையாக சேஷசாயி கம்பெனியார் முன்வந்தார்கள். அவருக்குக் கொடுத்தோம்.” என்று சொன்னார்கள். அதைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏன் வரவில்லை என்றால் ஐந்து கோடி மூலதனம் போட பணம் இல்லாதது ஒரு காரணம். போட்ட பணம் திரும்பி வருமா என்பது மற்றொரு காரணம். அந்தப் பணத்தைப் போட்டாலும் வெளிநாட்டுச் சலுகையை இவர்கள் பெற்றுத் தருவார்களா, இல்லையா என்பது வேறொரு காரணம். எப்படி இருந்தால்தான் என்ன, இங்குள்ளவர்கள் வெறும் கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பி வைக்கிறவர்கள்தானே, மேலே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிற நிலைமை மற்றொன்று. ஆகவே இன்னுள்ள நிலைமையில் இங்குள்ள முதலாளிகளும், சாதாரண மக்களும் தொழில் துறையில் பணம் போட்டு ஈடுபட முன்வர வேண்டுமென்றால் பங்கைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இருக்க வேண்டும்.

அவர்களே சொன்னார்கள், சேஷசாயி கைநீட்டிய பிறகு ஒரு இடத்தில் இருந்து ஒரு கோடி வந்தது, இன்னொரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு கோடி வந்தது, அவர் கை நீட்டுகிற இடமெல்லாம் கோடிக்கணக்கில் வருகிறது என்றார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? அந்தக் கைக்கு இருக்கிற வலிவு அல்ல, சர்க்கார் அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்றவுடன் பாங்கர்கள் துணை நிற்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கிற ரிசர்வ் பாங்கும் அதற்குமேலாக டெல்லியில் இருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்தால் எதையும் செய்ய முடியும் என்ற பொறுப்பு

8th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

இருக்கிறதே தவிர நமக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது? நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மாதாமாதம் தம் சம்பளத்தை வேண்டுமானால் பாங்கியில் போட்டுக்கொள்ளலாம், தேவையானால் வாங்கிக்கொள்ளலாம் அதைத் தவிர இவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. யார் ஒருவர் பாங்குகளைக் கட்டுப் படுத்துகிற அதிகாரத்தை வைத்து இருக்கிறாரோ அவர் ஒருவரே தொழில் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும் என்பது தொழில் துறையின் அரிச்சுவடி காட்டுகிறது. அதை அறியமாட்டாதவர் அவர் என்று நான் கருதமாட்டேன் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார். சொன்னால் என்னுடைய இடத்திற்கு வரவேண்டியவராக இருக்கிறார். “எல்லா அதிகாரமும் டெல்லியில்தான் இருக்கிறது, நம்மிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை” என்று அவர் சொல்லமறைப்பதை நான் சற்று வெளிப்படையாகச் சொல்கிற காரணத்தினால் ஏதோ விரோத உணர்ச்சியுடன் சொல்வதாகக் கருதிவிட வேண்டாம். “தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திறமைசாலி. அவர் குணம் தங்கம். அவர்கள் செய்து முடிக்காத காரியங்களே கிடையாது. அவர்கள் வாழ்க, வாழ்க” என்று நான் சொன்னாலும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட வராததாவில் என்னைப் பாரக்கும்போது புன்னகை காட்டிப் போவார். அத்தகைய புன்னகையை என்னுடைய சொந்த லாபமாகச் செய்துகொள்கிற சூதாட்டக்காரன் அல்ல நான். ஆகவேதான் அவரைப் பாராட்டுவது தேவை என்று கருதாமல் அவருக்கு இருக்கிற திறமைக்கு செய்கிற காரியங்கள் குறைவு, இன்னும் சற்று அவருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேனே தவிர விரோதத்தினால் சொல்கிறேன் என்று கருதத் தேவையிலலை. தொழில்துறை கணிவனங்களை ஆராய்ச்சி செய்கிற முழு அதிகாரம் நம்முடைய ராஜ்யத் திட்டங்கள் நாமே வகுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தேவையான முதலீட்டைப் பெறுவதற்கான பாங்கு வசதிகளையும், இயந்திரங்களை வரவழைத்துக்கொள்கிற செலாவணி வசதிகளும் இந்த மாநிலத்திற்கென்றே ஒதுக்கித் தராத வகையில் நம்முடைய தொழில்துறையில் விருத்தி திறமை என்பது எல்லாம் கற்றழை நாரில்தான் காட்ட முடியும். தேவையான அளவுக்கு தொழில் வளரவேண்டுமென்றால் கொள்கை, திட்டங்கள், மனப்போக்கு, பற்று, பாசம் இவைகள் நீக்கப்பட வேண்டும். இவைகள் நீக்கப்பட்ட பிறகுதான் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான வளத்தைப் பெற முடியும். அதை எந்த அளவுக்குப் பெற வேண்டும் என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிற அறிக்கையில் இத்தனை தொழில் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே அன்றி ஒரு ஆண்டிலே, ஒரு மாதத்திலே வேலை வாய்ப்பைத் தேடி அலைகிற மக்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு, கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் தொழில் கிடைக்காமல், விவசாய காலம் போக பாக்கி எத்தனை காலம் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ் மூலமாகப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் நாம் எத்தனை வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்று பார்த்துக்கொள்ள வசதி உண்டு.

பல அங்கத்தினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மற்ற மாநிலத்தைவிட இந்த மாநிலத்தில்தான் குடிசைத் தொழில் அதிகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் குடிசைத் தொழில் என்பதற்கு நம் சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இலக்கணம் குடிசையிலேயே அந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்க வேண்டும், குடிசையில் இருந்து செய்வதுதான் குடிசைத் தொழில் என்றால் அப்போது பூரண வெற்றி. ஆனால் அவர்கள் ஒட்டி வீட்டுக்கு வரக்கூடாதா? இருட்டுக் குடிசையைவிட்டு ஒளியுடைய மாளிகைக்கு வரக்கூடாதா? அந்த நிலையில் அவர்கள் பொருளாதாரம் வளர்ந்ததா? அப்படி வளரவேண்டுமென்று தான் நான் சொல்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் கிராமத்திலுள்ள தன் பங்க ளாவுக்கு காட்டேஜ் என்றான். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி என்னும் போது அதை அப்படியே குடிசைத் தொழில் என்று வைத்து இந்தத் தொழில் செய்பவர்கள் குடிசையைப் போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதுபோல நாம் இருக்கிறோம். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி என்று சொல்லப் படுகிற சின்னத் தொழில்கள் எல்லாம் அமெரிக்க நாட்டில் எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது, எல்லாத் துறையிலும் மின்சாரம் எவ்வாறு உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது என்று நாம் பார்த்தால் அவ்வாறே இங்கும் செய்ய முயல் வேண்டும்.

[Sri C. N. Annadurai]

[8th April 1960]

மின்சாரத்தைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் குந்தாத் திட்டம் முடிந்த பிறகு நமக்கு வேறு வழி இல்லாத காரணத்தினால் நமது அமைச்சர் அவை மேலே இருக்கிற டெல்லி அமைச்சர் அவையிடம் வற்புறுத்தி, முடியுமானால் நம் கோரிக்கைக்கு அவர்களை இணங்கச் செய்ய ராஜ்நாமாச் செய்து விடுவோம் என்று—ஒப்புக்காக, உண்மையாக அல்ல—மிரட்டியும் நமது மாநிலத்தில் ஒரு அணு உலையை ஏற்படுத்தியே தீரவேண்டும்.

அப்படி ஒரு அணு உலைக் கூடத்தை ஏற்படுத்தித் தருவதால் மின் சாரத் தட்டுப்பாடுகளை நீக்கிக் கொள்வதன் மூலம் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான ரெயில்வே வசதியையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெறுவதற்கான விதத்தில் நீங்கள் வாதாடுவதினால்தான் தொழில் வளர்ச்சி பெற முடியுமே தவிர தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பிற இலாகாக்கள் அறிக்கை வெளியிடுகிறார்களே அதே போல் நமது இலாகாவிற்கும் ஒரு அறிக்கை வெளியிடலாம் என்று வெளியிட்டிருக்கும் இந்த அறிக்கையில் இரண்டு பக்கத்திற்கு மேல் போனால் அதற்குப் பின்னால் காட்டெஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், பாட்ரி, காயர் மேக்கிங் என்று வருவதைப் பார்த்தால், அவர்கள் மீண்டும் ஐக்கியநாட்டுச் சபைக்கு போகும்போது, அமெரிக்காவிற்கு விமானத்தில் பறக்கும்போது இந்த அறிக்கையை படித்துக்கொண்டே பறக்க வேண்டும். முதல் பக்கத்தில் நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன். அதில் 25 சத வீதம் போக மற்ற அதிகாரமெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான். அடுத்தபடியாக, “பிக் அயர்ன்”, அது தனிப்பட்ட கம்பனிக் கு சொந்தமானது; அடுத்தபடியாக “ரபர் பாட்ரி”, அது டன்லப் கம்பனிக் கு சொந்தமானது; அடுத்தபடியாக “சைக்கிள் கம்பனி”, அது டி.ஐ. சைக்கிள்களுக்கு சொந்தமானது; பின்னர் “அலுமினியம் ப்ளாண்ட்”, அது தனிப்பட்ட ஒரு முதலாளிக்கு சொந்தமானது; பின்னர் “சர்ஜிக்ஸ் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ப்ளாண்ட்”, அது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமானது; பின்னர் “ரா மிலிம் ப்ராடக்ட்ஸ்” அது வெளிநாட்டிலும், மத்திய அரசாங்கமும் சேர்ந்து போடுவது. இப்படியாக பக்கங்களை தள்ளிக்கொண்டே வந்தால் கடைசியாக நமது அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமானது என்னவென்று பார்த்தால், மன்னிக்க வேண்டும் கற்றுழை நார் மட்டும்தான் நமக்கு சொந்தமாக இருக்கிறது. கற்றுழை நாரில் வேலை செய்வது என்பது தவறு அல்லது மோசமானது என்று நான் சொல்லவில்லை. தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், இந்த மாநில அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தொழில் திட்டம் போதுமானதா? என்று. 10,000 கோடி ரூபாய் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்குகிற இந்நேரத்தில் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மிக அதிகமாக தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லி இரண்டு கோடி கேட்டுத் தற்குப் பதிலாக பத்து கோடி கேட்டிருந்தால் நிச்சயமாக நான் அதை வா வேற்றிருப்பேன். மற்றொன்று, சேலம் இரும்பைப்பற்றி நேற்று நமது வேதாரண்யம் தொகுதி உறுப்பினர் சொன்னதைக் கேட்டு, பலர் விவரம் தெரியாமல் பேசி விட்டாரே என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கலாம், அது ஒரு ஆதாரத்தின்பேரில்தான் பேசப் பட்டதே தவிர ஆதாரமன்றியல்ல. அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்பதற்கு நீங்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையே ஆதாரம். இன்னொன்று, நாங்கள் எந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினாலும் நீங்கள் இலாகாக்களைத்தான் நாடுகிறீர்கள், அது ஓரளவு முறைதான். இருந்தாலும் இலாகாக்களின் தகவல்கள் எல்லாம் “அப்ரூட்டாக”, அன்றாடம் தரும் தகவல்கள் என்று தப்புக் கணக்கு போடாதீர்கள். நேற்று நான் இந்த சட்டசபையின் படிப்பகத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அங்கு எம். எஸ். கிருஷ்ணன் என்ற பொருளாதார நிபுணர் நம் நாட்டுக் கனி வளத்தைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் அறிக்கையைக் கேட்டேன். அவர் சேலம் மாவட்டத்தைப்பற்றி ஓர் அறிக்கை தயார் செய்திருக்கிறார். அது இருக்கிறதா என்று கேட்டால் எம். எஸ். கிருஷ்ணன், ஜியாலஜிக்ஸ் சர்வேயர் என்று இல்லாத பொருளைக் கேட்டு விட்டதைப் போல் கேட்டு விட்டு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த லட்சணத்தில்தான் நமது படிப்பகம் இருக்கிறது. அடுத்து, நமது மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சிப் பற்றி புத்தகம் போட்டு கொடுக்கும்போது மற்ற மற்ற மாநிலங்களின் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றியும் ஒரு பக்கம் கொடுத்திருந்தால் உங்கள்

5th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

திறமை எவ்வளவு, நீங்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வழி வகையிருக்கும். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை அதோடு சிறிய தொழில்களை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்வார்களானால் வேதாரண்யம் தொகுதி உறுப்பினருக்கு அது பிடித்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். நல்ல ஆலமர நிழலிலோ அல்லது நல்ல ஆற்றங்கரை ஓரத்திலோ இருந்து கொண்டு பனை ஓலையை கையில் வைத்துக்கொண்டு அதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல, நிதியமைச்சர் அவர்கள் அதை எழுத, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் திரும்பப் படிக்க, வேதாரண்யம் தொகுதி உறுப்பினர் அதற்கு விராக் கியானம் சொல்லவும், காஞ்சீபுரம் தொகுதி அங்கத்தினர் அதற்கு மறுப்புறை சொல்லவும் மற்றுமுள்ளவர்கள் சந்தியாவந்தனம் செய்யவோ அல்லது ஜபதம் செய்யவோ செய்து விட்டு குடிசைக்குத் திரும்பச் செல்லலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலை அல்ல, இப்பொழுதிருப்பது. ஜெட் விமானத்தில் பறக்கும் நிலையில் இப்பொழுது நாம் இருக்கிறோம். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஜெட் விமானத்தில்தான் பறக்கிறார்கள் அடிக்கடி. அப்படி அவர்கள் விமானத்தில் அதிக உயரத்தில் பறந்தும் கூட, இன்னும் கற்றுழை நாளு இருக்க வேண்டும். எங்களைப் போல் மேலை நாடுகளுக்கு விமானத்தில் செல்லாமல் இருந்தால் ஒரு சமயம், கற்றுழைநாள் தான் நமக்குத் தேவையோ என்று கருதியிருக்கலாம். பெரிய பெரிய தொழில் வளர்ச்சி பெற்றயிடங்களுக்கு சென்றிருக்கும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தரக்கூடிய திட்டமல்ல இது. அவர்களது தற்போதைய நிலையில், அவர்களால் இவ்வளவுதான் தர முடிந்திருக்கிறது. அவருக்கு திறமையிருக்கிறது என்பதை அவர் கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமல்ல நாங்களும் அதற்காக அவரைப் பாராட்டக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறோம், பாராட்டவும் செய்கிறோம். ஆனால் பாராட்டுதலை மட்டும் எதிர் பார்த்து அவர்கள் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. என்னால் முடிந்தது இவ்வளவுதான், வேறு ஏதாவது இருந்தால் சொல் னுங்கள் என்று எங்களைத் தூண்டுவதுபோல்தான் இருக்கிறது, இந்த அறிக்கை. எல்லாவற்றையும் ஜீர்ணித்து விட்டு, அஜீரணமான அறிக்கை அல்ல இது. நமது நாட்டின் விவசாயத்தின் தரம் நாளுக்கு நான் குறைந்து வருவதை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் துவக்க உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்னால் எல்லாம் விவசாயத்தைப்பற்றித்தான் இந்த மன்றத்தில் அதிகமாகப் பேசுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தொழிலைப்பற்றித்தான் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். அதுபற்றி மகிழ்ச்சி யடைகிறேன் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பூர்ண மகிழ்ச்சி யடைய வேண்டுமென்றால், விவசாயத்தை எந்த அளவு மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்களோ அது படிப்படியாக பல காரணங்களால் குறைந்து வருகிறது. இனி தொழில் துறை வளர்ச்சி யடைவதின் மூலம் தான் மக்களுக்கு வயிறுரச் சோறு, நோயாற மருந்து, குடியிருக்க இடம், படிப்பதற்கு கல்வி வசதி, செய்வதற்குத் தொழில் ஆகியவைகள் கிடைக்க வேண்டும். அதைவிடச் சிறந்ததொரு லட்சியம் எந்த நாகரீக அரசாங்கத் திற்கும் இருக்க முடியாது, அந்த லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு முன் னேற வேண்டுமென்று அமைச்சரவையை கேட்டுக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, நம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சித் தலைவர் அண்ணாதுரை அவர்கள் அழகாகப் பேசக் கூடியவர் என்று. அவர்கள், பல கருத்துக்களை சுவையோடு அழகாக எடுத்துச் சொல்லி இந்தச் சபையை சற்று மயங்கும்படி அடித்து விட்டார்கள். அந்தத் தூக்கத்திலிருந்து உலுக்கி எழுப்ப வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் எனது துவக்க உரையில் கணரகத் தொழில்கள் அவசியமில்லையென்று சொல்லவில்லை. எனது துவக்க உரையில் சிறுதொழில்கள் மட்டும்தான் இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் சொல்ல வில்லை. நான் முக்கியமாக எடுத்துக் காட்டியது என்னவென்றால் சிறு தொழில்கள் அதிகமாக வளர்வதின் மூலம்தான் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நாம் சமாளிக்க முடியுமென்று. அந்தள விற்கு நாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்று முதன் முறையாக அதைச்

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

சொன்னேன். கனம் ராமசந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது அதைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்கள், இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை, அதைச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்குமென்று சொன்னார்கள். பொது விவாதத்தில் கலந்துகொண்டபோது நான் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். இந்த ராஜ்யத்திற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகை, காமப்போவாவிட ஸ்டேட்டாகயிருந்தபோது 173 கோடி ரூபாய். அப்பொழுது கணக்கிட்டபடி நமது ராஜ்யத்தில் சற்றேரக்குறைய 330,000 பேர்களுக்கு சர்க்கார் துறையில் வேலை கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பின்னர் ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்த பிறகு நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 152 கோடி ரூபாய். அப்பொழுது இங்கு சர்க்கார் துறையில் எந்தளவிற்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று கணக்கிட்டதில் 284,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தோம். அந்தவிதமாக கணக்கு போட்டபோது இன்றைக்கு சர்க்கார் துறையில் மாத்திரம், அதாவது பொதுத் துறையில் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் இந்த இரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு பொது விவாதத்தின்போது கொடுத்த புள்ளி விவரத்தை மீண்டும் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அதில் 2½ லட்சம் பேர்களுக்கு நமது ராஜ்யத்தில் வேலைவாய்ப்பு வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது, பொதுத் துறையில் மட்டும். பொதுத் துறைக்கும் தனியார் துறைக்கும் உள்ள ஒரு ரேஷியோ என்னவென்றால், இது ஒன்றாகயிருந்தால் அது மூன்றாக யிருக்குமென்று கணக்குப் போட்டு ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்து சராசரி வைத்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது இதில் இரண்டரை லட்சமிருந்தால் தனியார் துறையில் 7½ லட்சம் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்குமென்று கணக்கிட்டுச் சொன்னேன். இந்த 7½ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், சர்க்கார் துறையில் பெரிய கனரகத் தொழில் வைத்தாலும் அது முடியாது. பெரும் அளவில் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்த காரணத்தினால்தான், பிற ராஜ்யங்கள் தங்கள் லட்சியக் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்தபோது நாம் அதை நிறைவேற்ற முடிந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்ட அதைச் சொன்னேன்.

1
p.m.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்த பிறகு 152 கோடி ரூபாய் தொழில் வளர்ச்சிக் காக ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் ஒதுக்கப்பட்ட 152 கோடி ரூபாயும் சிறு கைத்தொழில்களுக்கு மட்டுமா அல்லது மொத்தம் எல்லா தொழில்களுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்த பிறகு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு மொத்தம் 152 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு நன்றாகத் தெரிய வரும் என்று நினைக்கிறேன். ராஜ்யத்தில் ஏற்பட வேண்டிய தொழில், கல்வி வசதிகள், ரோடுகள் வசதி எல்லா வற்றுக்கும் சேர்த்துத்தான் 152 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டது. நாம் தனி ராஜ்யமாக பிரிவதற்கு முன்னால் 173 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னால்தான் 152 கோடியாக குறைந்தது.

இரண்டாவது, அங்கத்தினர்களில் சிலர் நம்முடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் குறைகள் இருப்பதாக சொன்னார்கள். சென்னை மாகாணம் தனி ராஜ்யமாக சுதந்திர ராஜ்யமாக இருந்தால் நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு கட்டுப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. நாம் தனி ராஜ்யமாக இருந்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், எதை வேண்டுமென்றாலும் கட்டுப் பாடு செய்யலாம். எல்லா உரிமைகளும் நம்மிடத்தில் இருக்கும், அதில் சந்தேகமில்லை, அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் சென்னை ராஜ்யம் தனியாக இருக்குமானால், நமக்கு சில நன்மைகளும் உண்டு, அதே சமயத்தில் சில கஷ்டங்களும் உண்டு. இன்றைக்கு உலக அரசியலில் தனி யாக சிறு ராஜ்யங்கள் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் அவைகள் எல் லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன, அவைகள் எல்லாம் இன்று

8th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. சிறு சிறு ராஜ்யங்களாக இருப்பதின் காரணமாக அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கிறது என்று பெரளரவில்லை இருக்கக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறதே தவிர மற்றவர்களின் பொருளாதார உதவியை தேடிக்கொண்டும் மற்றவர்களுக்கு கட்டுண்டும் இருக்கிற நிலைமைகளை நாம் உலக அரசியலில் நன்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த ராஜ்யம் தனி ராஜ்யமாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது பெரிய ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கவேண்டுமா என்கின்ற பிரச்சனை இந்த விவாதத்திற்கு புறம்பானது. திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், அரசாங்கத்தைப் பார்த்து, உங்களுக்கு பாங்குகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அதிகாரமில்லை, தனியார் தொழிலை, எல்லாம் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு அதிகாரமில்லை, நமக்கு வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் உடனடியாக செய்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்டது எல்லாம் சென்னை ராஜ்யம் தனியாக இருந்தால் எதையெல்லாம் செய்திருக்க கூடுமோ அதையெல்லாம் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள் என்று வேண்டுமானால் அவர்கள் சொன்னதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனியாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யம் இவைகளை எல்லாம் செய்யலாம் என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. தனி ராஜ்யமாக இருந்தால் என்னென்ன உரிமைகள் எல்லாம் உண்டு, அதில் என்னென்ன சிக்கல்கள் எல்லாம் உண்டு, உலக நாடுகளில் பல இப்போது எந்தவிதமான சிக்கல்களில் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் இப்போது விளக்கிச் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் இந்தக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அதாவது காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக சென்னை ராஜ்யம் இருந்தால் தான் முன்னேற்றமடைய முடியும் என்பதை தெளிவாக தீவிரமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில்தான் எல்லாம் செய்து கொண்டு வருகிறது. தனி ராஜ்யமாக இருந்தால் என்னவெல்லாம் செய்யக் கூடுமோ அவைகளை எல்லாம் செய்யவில்லை இந்த அரசாங்கம் என்று சொல்லுவது, இந்த அரசாங்கத்தின் பேரில் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டு என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இன்னும் இதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் உலக அரசியலில் இன்றைக்கு தனியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நாடுகள் பல உலக அரசியலில் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய நிலைமையெல்லாம் இன்னும் சந்தர்ப்பக்காரமாய் இல்லை. பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி, முன்னேற்ற பாதையில் செல்வதிலும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் மற்றவர்களை பார்த்து கையேந்தி நிற்கக்கூடிய நிலைமையில், யார் எப்போது நம்மிது ஆக்கிரமிப்பு செய்வார்களோ என்ற பயத்தினாலும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பலவிதமான தொல்லைகளிலும் பல்வேறுவிதமான சிக்கல்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இதைப்பற்றி நான் இன்னும் அதிகமாக பேச விரும்பவில்லை.

இரண்டாவது, கொள்கை அடிப்படையில் சில குறைகள் சொல்லப் பட்டது. அதாவது எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கவில்லை என்பது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசிய மயமாக்குகிறோம், அல்லது ஆட்டுக்குட்டி வளர்ப்பது முதல் அணுக்குண்டு செய்வது வரையில் சர்க்காரே செய்துகொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் தான் இந்தக் குறை சொல்வது பொருத்தமாயிருக்கும். எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் அல்லது இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மக்களிடத்தில் இப்போது கடைபிடித்து வருகிற இன்டஸ்ட்ரீஸ் பாலிஸி தீர்மானத்தை வைத்துக்கொண்டுதான், அதை மக்களிடத்தில் சொல்லித்தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இந்த நிர்வாகத்தை காங்கிரஸ் கட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைத்தான் நாட்டு மக்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பாங்குகளை தேசியமயமாக்கவில்லை, இன்ஃபர்ஸ்ட்ரூக்சர் தேசியமயமாக்கவில்லை என்று சொல்லப் படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இந்த சர்க்காரின் பேரிலுள்ள குற்றச் சாட்டாகாது, வேண்டுமென்றால் வேறொரு கொள்கையின் விளக்கமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். கணம் பழனிசாமி அவர்கள் எல்லா தொழிலையுமே,

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

ஆடு வளர்ப்பது முதல் அணு குண்டு செய்வது வரை ஏன் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற முறையில் சொன்னார்கள். (இச் சமயத்தில் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்திருந்தார்) ஏதோ தமாஷுக்காக சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. . . . (ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி : எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று நான் எப்போதும் சொன்னது கிடையாது.)

அப்படியே எடுத்துக்கொண்டாலும் சர்க்கார் துறையில் எந்தவிதமான தொழிலையும் நடத்தவில்லையா என்பதைப் பார்த்தால், இந்தக் குற்றச் சாட்டும் சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனரகத் தொழில்கள், கனிப் பொருட்கள் தொழில்கள் இவைகள் எல்லாம் சர்க்கார் துறையில்தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இண்டஸ்ட்ரீஸ் பாலிஸி தீர்மானத்தின் அடிப்படையில்தான் நெய்வேலியில் மைனிங்-தொழிலை நாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் ஆவடியில் டிபன்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நடத்தப்படுகிறது. அதோடு மேலும் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் சர்ஜிக்ஸ் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சர்க்கார் துறையில்தான் நடத்தப்படவிருக்கின்றன. இதில் எல்லாவற்றையும் ராஜ்ய சர்க்காரே நடத்தவில்லை என்பது உண்மை. மத்திய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, அது சர்க்கார் துறையாகவே கருதப்படும். இதைப்பற்றி கனம் அண்ணாத்துறை அவர்களும் அவர்கள் உரையில் சொல்லிவிட்டார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, மத்திய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி அதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியே குறை இருந்தாலும் சிலருக்குத் தான் இருக்குமே தவிர மக்களுக்கு இந்தக் குறை இருக்காது. சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில், தனியார் தொழில்களிலிருந்து நியாயமாக எந்தெந்த தொழிலை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறதோ, எந்தெந்த தொழிலுக்கு எல்லாம் மூலதனம் போடுவதற்கு சக்தி இருக்கிறதோ, எந்தெந்த தொழிலை எல்லாம் நடத்தினால் நஷ்டமில்லாமல் லாபகரமாக நடத்தலாம் என்று இருக்கிறதோ அவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்த தயங்காது என்பதை நான் உறுதியாக கூறிக் கொள்கிறேன். அதல்லாமல் எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை. இன்னும் இங்கு சொல்லப்பட்ட ஒரு குறையை நான் பெருமையாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். எப்படியாவது எங்கள் கட்சியும் தொழில் வாய்ப்புகள், வேலை வாய்ப்புகள் பெருக வேண்டும் என்பதுதான். அது தான் இந்தக் கட்சியின் நோக்கம். அதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் செல்வத்தை வளர்த்து அதைத்தான் நாம் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும், அதல்லாமல் ஏழ்மையை பகிர்ந்துகொள்வதில் எந்தவிதமான அர்த்தமுமில்லை. ஆகவே செல்வத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், அதற்கான முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். அதற்கு முக்கியமாக தொழிற்வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும், அதன் மூலம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முயர்ச்சி செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் செல்வத்தை பகிர்ந்துகொள்வதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

இதற்கு பிறகு, தனித்தனியே பல அங்கத்தினர்கள் சொன்ன குறைகளைப் பற்றி பேசுகிறேன். சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களையும் உடனடியாக அமைக்கவேண்டும் என்றே அல்லது உடனடியாக எல்லாம் அமைத்து விடும் என்றே ஒருநாளும் சொல்லவில்லை. அதிலும் இதைப்பற்றி சொல்லப் போனால், விடுதலை அடைந்த பிறகு தான், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களை போட்டுத் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. எல்லா தொழில்களையும் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை, சில தொழில்களை நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறோம் என்று தான் சொன்னேனே ஒழிய, இந்த நாட்டிற்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அவ்வாறு உலகத்தில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அந்த காரியங்களை எல்லாம் செய்து விட்டோம் என்று நாங்கள் சொல்லுவதாக இருந்தால், இங்கு எங்களுக்கும் இடமில்லை, இனிமேல்

8th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

இங்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கும் இடமில்லை. (சிரிப்பு). ஆகவே எல்லா காரியங்களை நாங்களே செய்து விட்டோம் என்று சொல்ல நாங்கள் தயாராக இல்லை. அவ்விதம் செய்து முடித்து விட்டது இந்த அரசாங்கம் என்று சொல்லுவதாக இருந்தால், இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு இனிமேல் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் போய்விடும், இங்கு வரவேண்டும் என்ற நினைக்கிற மற்றவர்களுக்கும் வேலையில்லாமல் போய்விடும் என்பதைத்தான் நான் திரும்பவும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் மாற்றுக் கட்சிகள் வரும் என்று நம்பித்தான் பேசுவார்கள். ஒரு வேளை உங்களுக்கே நம்பிக்கையில்லாமல் “நாங்கள் வரமாட்டோம்” என்று நினைக்கிறீர்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

இந்தத் துறையிலே பிற ராஜ்யங்களில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத் தான் நான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் முதலில் கொடுக்க வேண்டியம் என்று கூட நினைத்தேன். என்னென்றால் இதைப் பார்த்து மற்ற ராஜ்யங்கள் பொறுமை கொண்டு நமக்குக் கிடைப்பது கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் கேட்கக் கூடிய நிலைமை ஆகிவிடுமோ என்று தான் கொடுக்கவேண்டாமென்று நான் நினைத்தேன். பிற ராஜ்யங்களில் சென்னை ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு லேசென்ஸ் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குகளையெல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சிறு தொழில்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கணக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான குற்றச் சாட்டு வந்து விட்டால் திடீரென்று ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தான் விபரங்கள் அச்சிப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற சென்னை மாநில இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் அறிக்கையிலே ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பிலும், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்ற தலைப்பிலும் சென்னை மாநிலத்தை பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே போல ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ், பேஸிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சென்னை மாநிலம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தை பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்களா? இப்போது இல்லாவிட்டாலும் இனிவாவது ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட காலத்தில் நாங்கள் என்ன செய்தோம் என்று காட்ட முடியும். எங்களுக்கு பொறுப்பு இல்லாத காலத்தில், பிற ராஜ்யங்கள் பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்த போது அதைப்பற்றி ஆலோசனை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தவர்களும், அப்போது அதைப்பற்றி குறை சொல்லாமல் இருந்தவர்களும் அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் துறையில் பார்க்கும்போது கூட சென்னை ராஜ்யமானது சிறந்த முறையில் பயனடைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப்பற்றி நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அது இந்த ராஜ்யத்தில் பல பகுதிகளுக்குச் சரியாகப் பொருந்தும். நாங்குனேரி தாலுகா அப்படித்தான் இருக்கிறது. கிழக்கு ராமநாதபுரத்தை விட்டு என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தால் அரந்தாங்கி அப்படித்தான். அங்கிருந்து வந்தால், புதுக்கோட்டை அப்படித்தான் இருக்கிறது. பல்லடம் தாலுகா கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டதாக யாரும் சொல்லவில்லை. தொழில் வளர்ச்சியை சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், இயற்கை வசதிகள் இருக்கிற இடத்தில் தான் முதலில் அந்தத் தொழில்கள் ஏற்படும். இயற்கை வசதிகள் இருக்கிற இடத்தில் இம்மாதிரி பல தொழில்கள் ஏற்படும்போது நெருக்கடி உண்டாகும். அதனால் விலைவாசிகள் உயரும், சம்பள வீதங்கள் உயரும். போதிய அளவு விசை போன்ற

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

வைகள் கிடைக்காது. அப்போது வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுகொண்டே இருக்கும். இதுதான்—ஆறு மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்குப் போவது போல—இயற்கை நிலைமை. இதிலே ஓரளவுக்கு திருத்தலாமே தவிர உடனடியாக இதை மாற்றி பரவலாக ஏற்படுத்தி விட முடியும் என்று சொல்வது சரியாகாது. என்றாலும் நிச்சயமாக இந்தப் பகுதிகளுக்கு உதவவேண்டும், இவைகள் முன்னேற்றத்திற்கு வருவதற்கு சிறப்பாக முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சில திட்டங்களை கிழக்கு ராமநாத புரத்திற்கு மாத்திரம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதாவது ரிப்ராக்டீஸ் சிவ கங்கையில் செய்வது, கார்பெண்டரி முதுகுளத்தூரில் வைப்பது, பரமக்குடியில் ஒரு கார்பெண்டரி செண்டர் (குறுக்கீடு) . . . அதே கருவிகளை வைத்துக் கொண்டு, அதே உளியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா, புதிதாக என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு சிறிய சர்க்குலர் ரம்பம் ஒருவரிடத்தில் கொடுத்தால், அவர் 10 நாளில் சம்பாதிக்கக் கூடியதை ஒரே நாளில் சம்பாதிக்க முடியும். குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லும்போது கணம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கேலியாகப் பேசினார்கள் என்று நான் எடுத்துக்கொண்டேன்—குற்றமாகச் சொன்னார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. குடிசையில் இருப்பது குடிசையிலேயே இருக்கிறதே, அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்திருக்கக் கூடிய இடத்தைப் பார்த்தால் பழைய முறைகளில் நடப்பதை மாற்றி, நவீன முறைகளைக் கற்பித்து அந்தத் தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். சாதாரண ரம்பத்தை வைத்துக் கொண்டு செய்வதற்குப் பதிலாக சர்க்குலர் ரம்பத்தை வைத்து, விசையைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். சாதாரண உளியை வைத்துக் கொண்டு பித்தளை பாத்திரங்களைச் செய்வதை விட்டு, ஸர்க்குலர் டிஸ்க் செய்து யந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். எல்லா சிறு தொழில்களையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தால் புதிதாக யந்திர சாதனங்களை உபயோகப்படுத்தி, மின்சாரத்தை உபயோகித்துச் செய்கிறோம். சிறு தொழில்கள் என்று சொல்லும்போது எல்லாம் யந்திரங்களையும் மின்சாரத்தையும் உபயோகப்படுத்திச் செய்வதுதான். அதற்கு அடுத்ததாற்போல இருக்கக்கூடியது காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லக்கூடியவை. வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸில் எந்த அளவு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரம் இல்லை என்று வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிக்காமல் விட்டுவிட்டால், கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகள் தான் வரும். பழைய முறைகளை மாற்றி புதிய முறைகளில் அமைப்பது எல்லாத் துறைகளிலும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் விசையை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லையோ, எங்கெங்கே மின்சார சக்தி இல்லையோ அந்த இடங்களில் பழைய முறைகளை வைத்துச் செய்கிறோம். ஆனால் பழைய முறைகளில் கூட இப்போது செய்கிறவர்களுக்கு பயிற்சியளித்து, சௌகரியமான விதத்தில் நவீன முறையில் தான் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே சிறு தொழில்கள் செய்வதை குறையாகச் சொல்லக்கூடாது. சிறு தொழில்களை இன்னும் வளர்க்க வேண்டும். இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் 2,000 கூட்டுறவு சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறோம். அதுவே 20,000-ஆக இருந்தால் இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில்கள் உன்னதமாக உயர்ந்து இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்போது எடுத்துக் கொண்டு முயற்சியில் இன்னும் பரவலாக அதிகரிக்கவில்லை. 2,000 என்பது மூன்று கோடி மக்கள் இருக்கும் இடத்தில் பற்றாது. 20,000 அளவில் இருந்தால் தான் அதனுடைய இம் பாக்ட் தெரியும். குறைவாக இருப்பதால் தான் இன்னும் தெரியவில்லை. நான் கீழ் ராமநாதபுரத்திற்கு என்னென்ன திட்டங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அது மாத்திரமல்லாமல், யார் எந்த வித வேலைகள் கேட்க வந்தாலும் அவர்களை நான் கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் வைத்தால் உங்களுக்கு சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய சிபாரிசுகளைச் செய்து, தேவைகளை பூர்த்தி செய்து, கேட்கக் கூடியதைச் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் ராமச்சந்திரன் அவர்களையே கூட கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் ஸ்பிண்டில்ஸ் கூடக் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தால் அதற்கும் வழிவகை செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம், அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச்

8th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விதமாக கீழ் ராமநாதபுரம் மாத்ரமல்லாமல், எந்தெந்தத் தொகுதிகளில் தங்களுக்குக் குறைவாக தொழில் வளம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ அந்த இடங்களிலே எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உண்மையாக ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. அது கனம் மகாலிங்கம் அவர்கள் சொல்லியது தான். நமக்கு வேண்டிய அளவு இரும்பு, எஃகு கிடைப்பதில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் 10-ல் ஒரு பங்கு கூட கிடைப்பதில்லை. அதுவும் அதிகமாக சிறு தொழில்கள் வளரும்போது, இரும்பு, எஃகு ராடல், ரயன்ட்ஸ், பிளாட்ஸ் இவைகளெல்லாம் வேண்டியிருந்தும் விரும்பும் போது கிடைக்காமல் பற்றாக்குறையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் கடிதப் போக்குவரத்து செய்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் மகாலிங்கம் சொன்னதுபோல நம் ராஜ்யத்தில் சில ரோலிங் மில்கள் ஏற்பட்டால் தான் இந்தக் குறை நிரும். அதைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்னம் சில நல்லயோசனைகள் சொன்னார். நமது மாநிலத்தில் 'இலுமினேட்', 'ஜிப்ஸம்' இவைகளைக் குறித்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்த வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார். நமது ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும் பொருள்களை உபயோகித்து என்ன தொழில்களை நடத்த முடியும் என்று நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இந்திய நாட்டிலேயே ஒரு பெரிய குறைபாடு என்னவென்றால், நமக்குக் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களை உபயோகித்து என்ன பொருள்கள் செய்ய முடியும் என்று நாம் ஆராய்ச்சி செய்வதில்லை. மேல் நாடுகளில் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடித்து என்ன பொருள்களை உபயோகித்துத் தொழில்கள் நடத்துகிறார்களோ அந்தப் பொருள்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றனவா என்று நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்ய ராஜ்ய சர்க்கார் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இலுமினேட், ஜிப்ஸம் முதலியவைகளை இதற்கு எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் ஓரிர்ண்டு விஷயங்களைத் தவறாகச் சொன்னார். ரேடியோ, லைக்கில், மோட்டார் ஆகிய தொழில்களில் சென்னை ராஜ்யம் முன்னணியில் நிற்கிறது. மற்ற தொழில்களில் நமது ராஜ்யம் பின்னால் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம் தான். இந்த மூன்று தொழில்களில் நாம் முன்னணியில் இருக்கிறோம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஷண்முகம், நாம் இந்த மூன்று தொழில்களிலும் பின்னணியில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டார். டிஸல் எஞ்ஜின்கள், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள், பம்ப் செட்டுகள் ஆகியவைகள் உற்பத்தி செய்வதில் நாம் முதன்மையாக இருக்கிறோம். நாம் இன்னும் அதிகமாக சிறு தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதை ஒரு குறைபாடாகச் சொல்வதற்கில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விண்ணமங்கலத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலை இயங்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம், ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கிடையே இருக்கும் மனக்கசப்பு என்று சொல்லப்பட்டது. அங்கே மெஷனரி வந்து சேரவில்லை. அவை வந்து சேர்ந்தவுடன் வேலை துவங்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தனியார் காடு என்ற இடத்தில் ஸல்பர் கிடைக்கிறது என்றும் சாத்தனூரில் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்பட்டது. சாதாரணமாக, யாரும் எதோ ஒரு இடத்தில் கொஞ்சம் இரும்பையோ கொஞ்சம் ஸல்பரையோ, கொஞ்சம் வேறு ஏதாவது கனிப்பொருளையோ பார்த்து வுடன் நம்மிடம் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். நமக்கு இருக்கும் ஆசை காரணமாக இவ்வாறு பேசுகிறோம். ஆனால் அவைகளைக் கொண்டு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியுமா முடியாதா என்பதைப் பொறுத்தவரையில், ஜியலாஜிகல் ஸர்வே

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

செய்து, அவை எவ்வளவு இருக்கக்கூடும், தொழிலை ஆரம்பித்தால் நமக்குக் கட்டுபடியாகுமா, ஆகாதா என்றெல்லாம் பரிசீலித்த பிறகுதான் அபிப்பிராயம் சொல்ல முடியும். அதிலும் ஸல்பரைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸல்பரானது யுத்த காலத்தில் தங்கத்தைப் போல் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கும். யுத்தம் முடிந்தவுடன் அது மண்ணை விடக் குறைந்த மதிப்புள்ளதாக ஆகிவிடும். எனவே கந்தகம் முதலிய வற்றைப் பொறுத்த வரையில், கட்டுப்படியாகுமா என்று பார்த்து எதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை எழுந்தார்). கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவசரப்பட வேண்டியதில்லை. கனிப் பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு வட ஆற்காடு ஜில்லாவை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த வருஷத்தில் அங்கே எல்லாக் கனிப் பொருள் ஆராய்ச்சிகளையும் நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். மற்ற கனிப் பொருள்கள் ஆராய்ச்சி நடக்கும்போது ஸல்பர் சம்பந்தமாகவும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படும். அங்கே கந்தகம் இருக்குமானால் அது ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்களுக்கு மாத்திரம் வெற்றியல்ல, அது எனக்கும் பெரிய வெற்றி தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிங்கோலத் தொழிலிலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மற்ற சிங்கோலத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்துடன் இங்கே கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அந்தத் தோட்டங்களில் கொடுக்கப்படும் அளவுக்கு இங்கே சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் டீ தோட்டங்களில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைப் போல் இங்கேயும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது கட்டுப்படியாவதில்லை. டீ நல்ல விலையுயர்ந்த பொருள். அது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. டீ தோட்டத்தில் கொடுக்கும் சம்பளத்தைப் போல் இங்கேயும் கொடுக்க முடியுமா என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சீக்கிரத்திலேயே உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ பாரதி, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவர் ஆகியவர்கள் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய கருத்துக்களைத்தான் வற்புறுத்தி லார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்யத்தில் என்னென்ன தொழில்கள் செய்ய முடியும் என்று தீர்மானிப்பதற்கு உதவக்கூடிய ஸர்வேயை ராஜ்யத்தில் நடத்த வேண்டுமென்று ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் சொன்னார். நான் என்னுடைய சென்ற உரையிலேயே சொன்னேன். அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நமது நாட்டு நிபுணர்களையும் வெளி நாடுகளிலிருந்து இங்கு வரும் நிபுணர்களையும் கொண்டு ஸர்வே நடத்துவதற்கு டெக்னோ இக்னமிக் ஸர்வே என்ற ஸர்வேக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அவர்களுடைய யாதாஸ்து சர்க்காருக்கு வந்துவிட்டது. அந்த யாதாஸ்தைப் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்திலேயே, பரிசீலனை முடிந்தவுடன் அதைப் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். அதை அச்சடித்துப் பிரசுரித்தால், இந்த ராஜ்யத்தில் நிறையத் தொழில்கள் வளருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

ராஜ்யத்தில் பற்றுக்கறையாக இருக்கும் பொருள்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இரும்பு, டயர்கள் முதலியவை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இதை நாம் ஓரளவு கவனிக்கத்தான் வேண்டும். நாட்டில் பற்றுக் குறை இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இருக்கும் பொருள்களை நியாயமான முறையில் லினியோகிக்க சர்க்கார் முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் பேட்டைவாய்த்தலையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அது சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய சர்ச்சை செய்யப் போவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் என்னை வந்து பார்த்தபோது, இது சட்ட விரோதமான.

8th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லப்படுவதால் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலை நிறுத்தத்தை முடித்து, வேலையைத் துவக்கி மேற்கொண்டு சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் முறிந்துவிட்டால் சர்க்கார் கோர்ட் கொடுப்பார்கள் என்று நாங்கள் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமா என்று அவர் கேட்டார். எந்த விதமான ரிப்போர்டையும் பார்க்காமல் சர்க்கார் அத்ததையை உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க முடியாது. சர்க்காரானது, எந்த விதமான பரிசீலனையும் செய்யாமல், தான் என்ன செய்யும் என்பதை முன் கூட்டியே சொல்வது சர்க்காருக்கு அழகல்ல. சர்க்கார் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. எனவே சர்க்கார் அவ்வாறு செய்வதற்கில்லை. அப்படியே சர்க்கார் அவ்வாறு உத்தரவாதம் கொடுத்தாலும், எப்படி சமரசப் பேச்சு வார்த்தை நடக்கும்? ஒப்பந்தம் ஏற்படாவிட்டால் நிச்சயமாக சர்க்கார் கோர்ட் கொடுப்பார்கள் என்று தெரிந்தால், ஒப்பந்தமே ஏற்படாது. அதனால் தான் நான் “நீங்கள் வேலைத் துவக்கம் செய்து நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துங்கள். சமரசத்திற்கு வர முடியாவிட்டால், அப்போது இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுங்கள். சர்க்கார் காலக்கிரமத்தில் எல்லாவற்றையும் பரிசீலிக்கும்” என்று சொன்னேன். இப்போது கூட நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் எந்தத் தரப்பட்டவருடைய கௌரவப் பிரச்சினையும் இல்லை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது, “கோட் ஆப் டிஸ்பிப்ளின்” ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்பது. எந்தவிதமான அசந்தர்ப்பமாவது ஏற்படுவிட்டால் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்பிச் சென்று, சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமோ சர்க்காருக்கு இருக்கும் அநிகாரங்களை உபயோகிப்பதன் மூலமோ, தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய ஆலோசனை ஏற்கப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதில் யாருக்கும் கௌரவக் குறைவு ஏற்படாது. சர்க்கார் என்னைக்கும் இதை நியாயமான முறையில் பரிசீலிக்கும். இந்த சட்ட சபையில் இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில், சர்க்கார் இத்தகைய பிரச்சினைகளை நியாயமான முறையில் பரிசீலிக்கவில்லை என்று இது வரையிலும் ஒரு சமயம் கூட எதிரக் கட்சிக் காரர்களோ காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களோ சொல்லவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தான் செய்ய வேண்டியதை நியாயமான முறையில் செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பட்டு உற்பத்தியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை கூறியதை நான் முழுவதும் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு புள்ளி விவரம் சரியல்ல. இந்த வருஷம் இந்தத் தொழிலுக்கென 3 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இந்தத் தொழிலுக்கென மொத்தம் 15 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்படும். இருந்தாலும் நம் ராஜ்யத்தில் பட்டு உற்பத்தி மிகவும் குறைந்தது. ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நமது ராஜ்யத்தில் பட்டு உற்பத்தியே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதாவது கொள்ளைகள் இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்துபோன பிறகு நமது ராஜ்யத்தில் பட்டு உற்பத்தியே இல்லாமல் போய்விட்டது. எனவே தான் மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தாலும் கொடுக்கா விட்டாலும், ஸென்ட்ரல் லிலிக் போர்ட் நமக்கு உதவி செய்தாலும் உதவி செய்யாவிட்டாலும், நாம் பட்டு உற்பத்திக்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, தளவாடி பிரிக்காவில் 40 பேலின்களுக்கும் ஹொசூர் பிரிக்காவில் 25 பேலின்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்கிறோம். இன்னொன்று உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தெந்த இடங்களில் விவசாயிகள் மல்பேரி மரங்களை வைத்து கொக்சுன்ஸ் தயாரித்துக் கொடுக்க முன் வந்தாலும், அவர்கள் கொடுக்கும் கொக்சுன்ஸ் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொள்ள சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறது என்ற உறுதிமொழியை நான் கொடுக்கிறேன். “கொக்சுன்” உற்பத்தியை பெருக்கி அதன் மூலம் இன்னும் அதிகமாக பேசின்கள் போடவேண்டுமென்றார்கள். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் சர்க்கார் தயாரிக்க இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman]

[8th April 1960]

விழுப்புரம் வனஸ்பதியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை விற்றுவிடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இறுதியாக வந்துவிட்டது. ஒரு தொழிலை விற்றுவிடுவதைவிட அதை நடத்துவது தான் சிறந்தது என்பது என்னுடைய அடிப்படையான கருத்து. அதை இப்போது எடுத்து நடத்த சிலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். வெகு சீக்கிரத்தில் அதைத் தொடங்க முடியும் என்று தான் எதிர்பார்க்கிறேன். சர்க்கார் சில நிபந்தனைகளைப் போட்டிருக்கிறது. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால் உடனடியாக வேலை துவங்க ஆரம்பித்துவிடும். (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை...ஸ்மால் ஸ்கேல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரியல்ஸ் பற்றி) வட ஆற்காட்டில் ஸ்மால் ஸ்கேல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றி, ஷண்முகம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லி விளக்கினேன். உங்கள் பெயரைச் சொல்லவில்லை.

நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளம் எந்த அளவுக்கு அதிகமாகப் பெருகின்றதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். தொழில் வளம் பெருக நாம் எல்லோரும் பெரிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதில் யார் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் சர்க்கார் வரவேற்காத தயாராக இருக்கிறது. இதில் கட்சிப் பாகுபாடோ, யார் வேண்டும், யார் வேண்டாம் என்ற நிலைமையோ கிடையாது. காரணம் இன்று நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை விதமான தொழில்களைச் செய்வதற்கு முன் வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு தொழில் வளம் பெருக இடம் இருக்கிறது. யார் வந்தாலும், தாரங்கதாரா வந்தாலும், ஹிமாலயத்திற்கு இப்பால் இருந்து வந்தாலும் தொழில் வளர வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் வரவேற்கிறோம். ஆகவே, தொழில் நடத்த அதிகமான மக்கள் ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தொழில் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏராளமான மூலதனம் இருப்பவர்கள், பணக்காரர்கள் தான் வரவேண்டுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது அவசியமில்லை. பெரிய அளவுக்கு மூலதனம் போட வசதி இருக்கிறவர்கள் பெரிய தொழில் செய்ய முன் வரலாம். சிறிய அளவில் மூலதனம் வைத்து நுகிறவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வரலாம். கூட்டுறவு முறையில் இன்றைக்கு அவர்கள் முன் வந்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட இடங்களில் எல்லாம் தொழிலை ஆரம்பிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து கொடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆகவே, இதில் எல்லோரும் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு...ஹாண்ட்லர் பற்றி.) ஹாண்ட்லர் பற்றி கோவாப் பரேட்டில் மானியம் வரும்போது பேசலாமென்று கருதுகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இந்த இலாகாவை மிகவும் செலவையாகப் பரிபாலனம் செய்து கொடுத்து, எல்லாத் தொகையும் சிறந்த முறையில் செலவழிக்கப் பயன்படும் முறையில் உதவி செய்து கொடுத்தவர்களுக்கு நமது சட்டசபையின் நன்றி உரித்தாகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி பற்றி நிச்சயமாக அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் என்ன வகையில் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்ற வகையில் ஆலோசனை கூறும் அபிவிருத்தி சபையைச் சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி யோசனை செய்து முடிவு செய்யப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMI : டெக்னோ எகனமிக் சர்வே பற்றிப் பிரசுரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். எப்போது வெளிவரும்? கேள்வி நேரத்தில் கேட்போது "It is not in the public interest to disclose" என்று சொன்னார்கள். பிரசுரிக்காத காரணம் என்ன?

9th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ‘டிராப்ட் ரிப்போர்ட்’ வந்திருக்கிறது. அதிலிருக்கும் எண்கள் சரியாக இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயமெல்லாம் சரியாக இருக்கின்றனவா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்படியே பிரசுரித்து விட்டால் பல தவறுகள் ஏற்பட்டு விடும். பலவித தொழில்களைப் பலர் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்ற காரணத்தால் பரிசீலனை செய்து பிரசுரிக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

The cut motion of the hon. Member, Sri K. Ramachandran, was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,35,24,100 under Demand XXII—Industries and Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“that the allotment of Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m. 12-30
p. m.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

* 97. Notification issued with G.O. Ms. No. 3576, Home, dated 17—12—1959, amending the rule 2 of the Madras Liquor permit (Personal Consumption) Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under Section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

* 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Local Administration, dated 27th February 1960, extending the term of office of the members of the Mannampandal Panchayat (Thanjavur district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the Table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

* 99. Notification issued with G.O. Ms. No. 339, Local Administration, dated 29—2—1960, extending the term of office of the members of the Avadi Panchayat (Chingleput district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the Table of the House under Section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]